

6 VELIKI INTERVJU
LIDIJA BAŠIČ JANČAR,
TERAPEVTKA

4 IZ URADA ŽUPANA
SLOVESTNOST OB
DNEVU DRŽAVNOSTI

23 ŠPORT
MATJAŽ MARINŠEK,
PREDSEDNIK NK RADOMLJE

SLAMNIK

GLASILO
OBČINE
DOMŽALE

25. JULIJ 2014 | LETNIK LIV | ŠTEVILKA 7 | IZDAJA KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE | CENA 1,09 EUR

slamnik@kd-domzale.si

Foto: Iztok Dimc

Nad Heliosom popoln mrk ali le poletna nevihta?

Helios je v zadnjih tednih najbolj vroča tema slovenskega gospodarstva. Ne volilni čas ne počitnice niso pregnale črnih oblakov, ki se zgrinjajo nad domžalsko družbo. Posledic pa se najbolj bojijo tisti z najmanj moči.

Zaposleni v Heliosu v zadnjih mesecih nemočno opazujejo 'spopad' med sindikalnimi predstavniki in vodstvom podjetja. V začetku julija je uprava organizirala zbor zaposlenih za vse, ki delajo v Skupini Helios v Sloveniji. »Glavni namen zbora je bilo okrepiti neposreden dialog z ljudmi v Heliosu, ne pa nadaljevati javno razpravo o temah, ki sicer zadevajo samo družbo in njene zaposlene,« je povedal Aleš Klavžar, predsednik uprave družbe Helios. Pravi, da želijo krepiti neposre-

den dialog z zaposlenimi in predstavniki sindikatov, da bi poiskali skupne koristi za zaposlene v Heliosu, ne pa koristi za druge politične ali zasebne interesne skupine in posameznike.

Kdo bi to lahko bili? Z domžalskim podjetjem in usodo zaposlenih se zadnje čase poigravajo že skoraj vsi. Na eni strani je Zveza svobodnih sindikatov Slovenije, ki se je na dogajanje v podjetju pred dnevi odzvala z obvestilom, da se prekine socialni dialog. Potem je tu gospodarski minister Metod Dragonja, ki je konec junija napo-

vedal ovadbo proti novemu Heliosovemu vodstvu, slab mesec pozneje pa se popolnoma umaknil od te namere.

Resnica je vedno neke vmes, a vse prevečkrat gre na račun nepotrebnih žrtev. Kljub vsemu dogajanju so tako predstavniki zaposlenih kot vodstvo Heliosa v pogovorih zagotovili, da še vedno vidijo možnosti za dialog. In kot pravi Tomaž Kumer, predsednik Konference sindikatov KNG družb skupine Helios: »Socialni dialog je treba najti zaradi podjetja samega. Ne smemo napraviti podjetja, ki nam

daje kruh. Delovati moramo v dobro podjetja, in to bo potem dobro tudi za večino nas zaposlenih.«

Želijo zaposleni v Heliosu res zaostrovati odnose? Kdo jih je vprašal, ali so sploh pripravljeni stavkati in ali res nočejo pristati na 3,25-odstotno znižanje plač v zameno za določeno mirno obdobje? Vsekakor bi bilo prav, da se tako vodstvo družbe kot sindikat odločita in prenehata meriti moči ter prisluhneta delavcem, ki si želijo socialni dialog, pomiritev strasti, predvsem pa delo. **> 8**

NK Radomlje in NK Domžale skupaj v novo sezono

Omenjena domžalska kluba ne bosta skupaj tekmovala le v prvi ligi, pač pa si bosta delila tudi stadion in morebiti še gledalce.

Poleg tega, da obe moštvi sodelujeta že na kadrovskega področju, sta se v novi sezoni združili tudi pri ponudbi letnih vstopnic. Posamezna letna vstopnica za obisk enega ali drugega kluba namreč znaša 50 evrov, v primeru nakupa obeh pa navijači dobite enotno ceno 75 evrov za ogled tekem obeh moštev.

Da je to vsekakor dober začetek sezone in prava popotnica, ki so jo Radomlje pričele na 'domačem' stadionu v Športnem parku Domžale, NK Domžale pa v Novi Gorici, priča tudi podatek, da si je tekmo v Domžalah ogledalo več kot 700 gledalcev. Seveda pa lahko ob dobrih predstavah obeh domačih ekip pričakujemo, da se bo obisk skozi sezono še povečeval. In kako so se nogometaši odrezali v prvem krogu? Radomljani so v prvem krogu morali priznati premoč Kopra z 1 : 2, Domžale pa so v Novi Gorici vknjižili prve tri točke in zmagali z 1 : 0.

AKTUALNO

Najboljši športniki in športnice domžalskih OŠ

V okviru šolskih športnih tekmovanj, ki jih je tudi v letošnjem šolskem letu skupaj s šolskimi športnimi društvi in klubi organiziral Zavod za šport in rekreacijo Domžale, je bilo pripravljeno vsakoletno srečanje najboljših športnikov in športnic osnovnih šol domžalske regije. A to niso le najboljše športniki in športnice, temveč izjemno pridni učenci, ki radi pomagajo sošolcem, predvsem pa radi zastopajo svoje šole v različnih športih ter so velikokrat tudi v pomoč sošolcem in vzor mlajšim generacijam. **> 2**

GOSPODARSTVO

BNI Bistrica

Pogosto slišimo, da mora v času krize vsak poskrbeti le zase, ko je preskrbljen sam, pa naj razmišlja o tem, da bi pomagal tudi drugemu. Kaj pa če se skupina podjetnikov poveže med seboj? Ali je njihova moč manjša ali večja? Zagotovo večja, so prepričani podjetniki, člani skupine BNI Bistrica, ki deluje na območju Domžal. Skupina več kot 20 podjetnikov, ki delujejo na območju Upravne enote Domžale, predstavlja priložnost za rast domžalskega gospodarstva v času, ko si marsikdo ne upa tvegati. **> 12**

PORTRET

Urška Novak, lastnica lokala z zdravo prehrano

Mlada podjetnica, po izobrazbi ekonomistka, je kar nekaj časa delala kot vodja marketinga v uglednem mednarodnem podjetju. A ves ta čas je v njej gorela želja, da bi delala nekaj, kar bi bilo dobro za sočloveka, živali, planet, naravo. Tako je odprla bistro Piknik, prvi tovrstni v Domžalah, ki gostom ponuja zdrave, vegetarijanske obroke, pripravljene z obilo ljubezni in pozitivne energije. Odločitve o lastnem lokalu kljub trenutnim ne prav rožnatim časom Urška ne obžaluje niti za hip! **> 18**

OKOLJE

Pijemo zdravo vodo

Javno komunalno podjetje Prodnik je upravljavec 8 vodovodnih sistemov, prek katerih oskrbuje s pitno vodo tudi Občino Domžale. Uporabniki pričakujejo varno in kakovostno vodooskrbo. Na obravnavanih vodooskrbnih območjih v domove priteka pitna voda, katere skladnost in zdravstvena ustreznost sta v skladu z zakonodajnimi predpisi in evropskimi zahtevami. Rezultati nadzora pitne vode v letu 2013 kažejo, da je njeno uživanje varno ter da iz naših pip teče zdrava in vedno sveža pitna voda. **> 26**

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v **petek, 29. avgusta 2014.**

Rok za oddajo prispevkov je **četrtek, 14. avgusta 2014, do 12. ure.**

Pri vsakem prispevku mora biti jasno razvidno, kdo je avtor prispevka, podpis fotografa ter komentar k fotografiji.

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali na naš e-naslov.

V skladu z Odlokom o javnem glasilu Občine Domžale 'Slamnik' nenaročeni prispevki ne bodo honorirani, končno odločitev o objavi prispevkov in njihovi dolžini pa sprejema uredništvo. Za vsa vprašanja smo vam na voljo na e-naslovu: **urednistvo.slamnik@gmail.com**

AKTUALNO

Drage bralke,
dragi bralci!

Vročemu dogajanju okoli Heliosa, ki presega občinske meje in je pritegnilo pozornost na nacionalni ravni, smo posvetili temo meseca, v kateri želimo na objektivni način predstaviti razmere in stališča vseh vpletenih.

Poletje kot čas počitnic in oddiha nam ponuja tudi potreben mir in odmik od mnogokrat prenatrpanega vsakdana. V tem času laže pridejo v ospredje osebni odnosi, razmislek o kakovosti le-teh, o zadovoljstvu s seboj ... Zato smo k poletnemu velikemu intervjuju povabili terapevtko individualne, zakonske in družinske terapije, gospo Lidijo Bašič Jančar, ki je spregovorila o težavah, ki se najpogosteje pojavijo, ko ljudje stopimo v odnose, o vzrokih zanje, o tem, kako lahko odnose izboljšamo, zakaj je odkritost predpogoj za vzpostavitev zdravega odnosa, kdaj je koristno poiskati pomoč ... Dopustite, da s svojim razmišljanjem in izkušnjami nagovori tudi vas.

V času, ko se v medijih piše predvsem o negativnih posledicah gospodarske krize, vam predstavljamo dve uspešni zgodbi podjetnikov, ki verjamejo, da lahko sami prispevajo k pozitivnim spremembam v družbi. Janez Levec, predsednik in eden od soustanoviteljev skupine BNI (Business Network International) Bistrica, ki povezuje več kot 20 podjetnikov, ki živijo in delujejo na območju Upravne enote Domžale, je spregovoril o priložnosti za rast domžalskega gospodarstva, ki v prvi vrsti temelji na povezovanju in medsebojnem sodelovanju. Zgodba Urške Novak pa je zgodba o energični podjetnici stoterih idej in talentov, ki je pustila službo v uglednem mednarodnem podjetju in sledila srcu ter v Domžalah odprla prvi domžalski lokal z zdravo prehrano.

Zgodba o uspehu se piše tudi med domžalskimi nogometaši. Nogometni klub Radomlje, Domžale in Dob so namreč tri moštva, ki prihajajo iz iste občine – in vsa tri moštva so si ob koncu minule sezone prislužila igranje v prvi ligi. Domžale so s tem zagotovo postale najuspešnejše nogometno mesto v Sloveniji, ki poleg članskih posega po lovorikah tudi v vseh mlajših selekcijah. O tem, predvsem pa o načrtih Nogometnega kluba Radomlje smo se pogovarjali s predsednikom NK Radomlje, Matjažem Marinškom.

Želim vam prijetne poletne dni,

Špela Keber,
odgovorna urednica

Najboljši športniki in športnice osnovnih šol Domžalske regije

Odlični športniki, izjemni učenci in iskreni prijatelji

V okviru šolskih športnih tekmovanj, ki jih je tudi v letošnjem šolskem letu uspešno koordiniral in skupaj s šolskimi športnimi društvi in klubi organiziral Zavod za šport in rekreacijo Domžale, je bilo pripravljeno tudi vsakoletno srečanje najboljših športnikov in športnic osnovnih šol domžalske regije, katerega so se poleg dobitnikov spominskih odličij udeležili tudi: župan Občine Domžale, Toni Dragar, podžupan Občine Moravče, Stane Ravnikar, direktor Zavoda, mag. Janez Zupančič, mentorji ter starši, vsi skupaj izjemno ponosni na najboljše športnike in športnice posameznih

športom se ukvarja od zgodnjega otroštva. Je državna veleslalomka prvačinja, odlično nastopa v triatlonu ter je doslej osvojila že vrsto medalj. **Žiga Ravnikar** je vsestranski športnik. S prijatelji vozi z gorskim kolesom, nepremagljiv je v lokostrelstvu, kjer je državni prvak. Pri športnem delu je resen, zbran in samozavesten, kar se mu tudi sicer obrestuje v življenju.

Z **Osnovne šole Vencija Perka** prihajata najboljša športnika: **Tamara Grabovica**, sprva plesalka modernega plesa, sedaj pa košarkarica, tudi članica ŽKK Domžale. S šolo je tekmovala na košarkarskih, odbojgarskih in atletskih tekmovanjih, kjer je najboljša v suvanju krogle; ter **Anis Jašaragić** – član NK Domžale. S šolsko ekipo je postal

in učence pri vseh športih, pri katerih je sodelovala in spoštovala fair play. Njena športna pot jo vodi v marljivost, trud, vztrajnost in potrpežljivost, je vzor ostalim učencem.

Najboljša športnika na **Osnovni šoli Dragomelj** sta: **Kateryna Kozel**, vsestranska športnica, ki je sodelovala na vseh športnih tekmovanjih – tako v individualnih (kros, atletika ...) kot tudi kolektivnih (rokomet, odbojka ...) športih, posebej uspešna je v atletiki in odbojki; **Mark Kos** se je že od petega leta ukvarjal z gokartom in osvojil številne lovorike. Sedaj je odličen nogometaš NK Domžale, uspešno pa igra tudi namizni tenis ter je rad nastopal v ekipah šole. Je spoštljiv, vzgojen in vzoren učenec.

šoli Janka Kersnika Brdo sta: **Maks Gorišek** vsestranski športnik. Redno trenira nogomet, odličen pa je tudi v atletiki, predvsem v skoku v daljino. Sodeloval je tudi v ekipnih športih in vselej zastopal ime šole. Zasluži naziv fair play športnika. **Maja Per** je mlada, sposobna atletinja, ki je v tekaški disciplini nanizala zelo veliko odličnih rezultatov in vselej stala na stopničkah na državnem nivoju.

Najboljša športnika na **Osnovni šoli Trzin** sta: **Nina Dimc** vsestranska športnica, obetavna atletinja, posebej v skoku v daljino, v teku štafet, pa odlična strelka z zračno puško. Na posamičnem šolskem državnem prvenstvu je bila sedma, s šolsko ekipo so postale državne prvakinje. **Žan**

osnovnih šol. Ob tem naj zapišem, da to niso le najboljši športniki in športnice, temveč izjemno pridni učenci, lepo vzgojeni, ki radi pomagajo sošolcem, predvsem pa radi zastopajo svoje šole v različnih športih, so priljubljeni – tudi zaradi fair playa ter velikokrat tudi pomoči sošolcem so tudi vzor mlajšim generacijam.

Z **Osnovne šole Domžale** sta najuspešnejša športnika: **Nejc Klavžar**, košarkar, član KK Helios ter državne reprezentance. S šolsko ekipo je igral v finalu državnega prvenstva. Je odličen atlet z medaljami v krosu, teku na 300 m, pa tudi uspešen igravec namiznega tenisa in badmintona; **Veronika Škrjanc** je odlična igralka tenisa, članica Teniškega kluba Domžale, košarkarica v ekipi OŠ, ki je bila na regijskem prvenstvu tretja. Odlično igra namizni tenis in badminton, uspešna je tudi v plavanju.

Na **Osnovni šoli Preserje pri Radomljah** sta najboljša športnika: **Ajda Ahačič**, ki rada teče, smuča, plava, kolesari, jadra, igra tenis. S

občinski prvak in področni podprvak, je eden najbolj obetavnih nogometašev letnika 1999 v Sloveniji ter spreten tudi v drugih športnih z žogo.

Najboljša športnika **Osnovne šole Rodica** sta: **Mark Leušte**, nogometaš, član slovenske reprezentance in kapetan NK Domžale. Je odličen atlet v krosu ter teku na 1000 m, uspešno pa se ukvarja tudi z akvatlonom; **Nina Pavlič Hren**, atletinja, članica AK Domžale, je osvojila vrsto medalj v skoku v daljino ter višino, metu vorteksa, teku na kratke proge. Najraje teče na dolgih progah in gorske teke ter že ima naslove državne prvakinje in je nosilka klubskih rekordov.

Na **Osnovni šoli Dob** sta bila za najboljša športnika razglašena: **Luka Kotnik**, nogometaš, član NK Dob, ki je sodeloval v športnem utripu šole. Tekmoval je v atletiki, nogometu, odbojki in košarki, najboljši rezultat pa je dosegel z odbojgarsko ekipo šole. **Ajla Ičanović** trenira v navijaški skupini in je pozitivno vplivala na učenje

Na **Osnovni šoli Jurija Vege Moravče** so za najboljša športnika razglasili: **Laro Klopčič**, vzorno učenko in vsestransko športnico. Nogomet igra v NK Moravče. Z ekipo je na regijskem in področnem tekmovanju osvojila zlato medaljo. Je tudi odlična atletinja v skoku v višino in krosu. **Erik Urbanija** nadarjen nogometaš v NK Moravče, igral tudi v šolski košarkarski in nogometni ekipi, s katero je zmagal na regijskem in področnem tekmovanju. Je zelo dober atlet z medaljami v krosu in tekih.

Na **Osnovni šoli Mengeš** sta najboljša športnika: **Redzep Lipovic** – nadarjen športnik, ki se s športom ukvarja od mladih nog. Zanj je atletika eden najljubših športov. V šolskem mnogoboju je zmagal prav v vseh disciplinah; **Ana Kračman** je aktivna in uspešna tako na športnem kot kulturno-umetniškem področju. Vsa leta je v krosu in atletiki stala na stopničkah. Je članica Atletskega kluba Domžale.

Najboljša športnika na **Osnovni**

Podboršek je večletni državni prvak v karateju, tudi mladinski evropski prvak v kategoriji mladinci kumite absolutno, 14 do 15 let. Je mojster karateja (črni pas), trenira pa tudi kickbox in tae kwondo. Je tudi odličen atlet z medaljami v krosu in štafeti.

Na **Osnovni šoli Roje** sta športnika šole: **Anja Klemenčič Zdešar**, nogometašica, ki je nastopila na področnem tekmovanju v nogometu, najboljši rezultat je drugo mesto na DP v alpskem smučanju, uspešna je v odbojki ter atletiki; **Denis Kočan** – nogometaš, ki je sodeloval na številnih šolskih športnih tekmovanjih, kjer je dosegel dobre rezultate, tudi v badmintonu in alpskem smučanju, bil pa je tudi kapetan šolske ekipe na tekmovanju v košarki in nogometu.

Vsem najboljšim športnikom in športnicam iskrene čestitke, prijetne počitnice, jeseni pa veliko uspeha, tudi v športu, v dosedanjih osnovnih in novih srednjih šolah!

VERA VOJSKA

SLAMNIK JE GLASILO OBČINE DOMŽALE, IZHAJA V NAKLADI 13 000 IZVODOV IN GA PREJEMAJO VSA GOSPODINSTVA BREZPLAČNO. Ustanoviteljica glasila je občina Domžale. **Izdajatelj:** Kulturni dom Franca Bernika Domžale, zanj direktorica Cveta Zalokar / **Odgovorna urednica:** Špela Keber / **E-naslov:** urednistvo.slamnik@gmail.com / **Oblikovna zasnova:** Mojca Bizjak, Klemen Gabrijelčič / **Prelom in priprava za tisk:** Zavod Zank / **Lektorica:** Mateja Blažič / **Tajnica:** Tina Kušar, tel.: (01) 722 50 50, faks.: (01) 722 50 55, slamnik@kd-domzale.si, Ljubljanska cesta 61, Domžale / **Uradne ure:** od ponedeljka do petka od 10. do 12. ure, ob sredah tudi od 14. do 16. ure / **Tisk:** Delo d.d., Dunajska 5, 1509 Ljubljana / **Priprava prispevkov:** prispevke v digitalni obliki je potrebno oddati v doc zapisih, digitalne fotografije pa ločeno v jpg formatu (brez stiskanja) najmanj 200 dpi. prispevki natisnjeni na papirju, morajo biti zaradi optičnega prepoznavanja besedil printani v arial ali times new roman pokončnih fontih velikosti 12 (do največ 16) pt. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja prispevkov.

JAVNI POZIV K SODELOVANJU

Menačenkova domačija jeseni pripravlja kulturno-zgodovinsko razstavo ob stoletnici prve svetovne vojne. Vabimo vas, da sodelujete v projektu zbiranja gradiva za razstavo, ki se nanaša na Domžale oz. domžalske rojake, ki so sodelovali oz. so bili povezani z bitkami prve svetovne vojne (1914–1918).

Razstava z naslovom 'Domžalski spomini na 1. svetovno vojno' bo potekala v okviru Dni evropske kulturne dediščine in bo odprta v razstavišču Menačenkove domačije v Domžalah, od 1. do 27. oktobra 2014. Soorganizatorja razstave bosta Društvo Rudolfa Maistra Domžale in JSKD OI Domžale.

Veseli bomo vašega sodelovanja, saj bo tako razstava še bogatejša. Razstavno gradivo, ki ga iščemo, so lahko fotografije, razglednice, dokumenti, pisma, predmeti, stare publikacije in vse, kar se lahko povezuje z Domžalami v prvi svetovni vojni. Z gradivom, ki ga boste posodili za namen razstave, bomo primerno ravnali in vam ga tudi vrnili. **Gradivo zbiramo do 1. septembra 2014.**

Kontakt in informacije: menacenk@kd-domzale.si ali 031 312 199.

Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale

Krajevna skupnost Dob in Krajevna organizacija borcev za vrednote NOB Dob, Krtina

vabita na

SPOMINSKO SLOVESNOST
OB 7. AVGUSTU – PRAZNIKU
KRAJEVNE SKUPNOSTI DOB

v soboto, 2. avgusta 2014, ob 10. uri, pri spomeniku na Hrastovcu

Odhod izpred prostorov KS Dob, ob 8. uri.
Pripravili bomo kulturni program in prijetno srečanje!

Dobrodošli!

Arboretum Volčji Potok vabi, da ga obiščete tudi v avgustu

Dinozavri ostajajo, se učijo novih trikov in vas čakajo

Pred nami je avgust, zadnji mesec poletja za otroke, ki jim želimo, da se imajo lepo. Zanesljivo se bodo imeli prijetno v Arboretumu Volčji Potok, kjer so podaljšali razstavo dinozavrov vse do konca tega meseca in obljublajo, da so se te prazgodovinske živali naučile novih trikov in vas čakajo s predstavami. Za popestritev počitnic pa bodo poskrbeli tudi z vrsto drugih doživetij, tako da vam zanesljivo ne bo dolgčas. Za najmlajše so pripravili delavnice Poletno kratkočasenje na otroškem igrišču, vsak četrtek, med 18. in 19. uro. Namenjene so vsem vedoželjnemu in tistim, ki se želijo kratkočasiti z njimi! Dobrodošli!

V avgustu Arboretum polepšajo dalije in zelene krošnje dreves, vabi tudi edinstvena razstava kaktusov – 900 eksponatov iz zbirke Hrovatin Exotica. Na ogled so še sočnice, čebulnice, mlečke, žive kamenčke, kristate, gomolje sušnih krajev in tilancije – rastline, ki so s svojimi prilagoditvami sušnemu okolju pravi čudež narave. Morda pridete le na sprehod, prebrat katero od knjig, ki vas čakajo, ali le na klepet s prijatelji. Vsem, posebej družinam, pa je namenjena – tik pred začetkom šolskega leta – družinska humanitarna prireditev ČAROBNI DAN v Arboretumu, ki bo 31. avgusta praznoval drugi rojstni dan! Otroci bodo lahko z družinami ves dan plesali in peli ob Čarobnem odru, si ogledali gledališko predstavo ali ustvarjali v pra-

vličnih deželah. K obisku pa vas bo zagotovo privabil še glasbeno-plesni spektakel, na katerega ob izidu nove plošče pridejo Čuki in Ribič Pepe.

Vabijo pa tudi na strokovno predstavitev cepljenja vrtnic. Vsako poletno soboto se v parku lahko pridružite Mantri Gajatri, univerzalni molitvi, ohranjeni v najstarejših svetih spisih – Vedah. Mantra bodo ponavljali in peli za mir v telesu, umu in duši na ravni posameznika, naroda in sveta v prečudovitem okolju Zgornjega angleškega parka.

To pa še zdaleč ni vse, kar se bo v avgustu dogajalo v Arboretumu Volčji Potok, ki vas vabi, da pogledate na njihovo spletno stran www.arboretum.si ali napovedi prireditev spremljate v medijih. Dobrodošli prav vsak dan počitniškega avgusta in lepo se imejte!

VERA VOJSKA

Združenje borcev za vrednote narodnoosvobodilnega boja občine Domžale in Krajevna organizacija ZB za vrednote NOB Radomlje

vabita vse občane na

SPOMINSKO
SLOVESNOST
OB 73. OBLETNICI
ODHODA PRVIH
BORCEV V
PARTIZANE

v nedeljo, 27. julija 2014,
ob 20. uri

v Preserjah, pri spomeniku
v Kriškarjevih smrekicah

Slavnostna govornica bo
ga. Andreja Pogačnik
Jarc, podžupanja občine
Domžale.

V kulturnem programu bodo
sodelovali:

- Moški pevski zbor Radomlje,
- recitatorki Janka Jerman in Zlatka Levstek,
- pevka Silva Kosec.

Vabljeni in dobrodošli!

Začetek prodaje letnih kart za KK Helios

Košarkarski klub Helios Domžale v teh dneh začenja akcijo prodaje letnih kart za prihajajočo košarkarsko sezono 2014/2015.

Tokratna prodaja letnih kart ima ambiciozen načrt – 500 prodanih kart bo omogočilo nov zagon kluba in dokazalo, da so Domžale zares košarkarsko mesto. Na ta način bomo lahko postavili ključne temelje, na katerih se bo klub utrjeval in rasel v naslednjih letih.

Dragi navijači in ljubitelji košarke, nova sezona je pred vrati. Letošnja prodaja letnih kart močno poziva ljubitelje in podpornike košarke, naj svojo podporo izkažejo z nakupom sezonske vstopnice. Slogan akcije **Brez vas – ni nas** pomeni, da smo le z vami lahko uspešni, močni in da le skupaj z vami lahko ohranimo klub ter prideemo do čim višjega mesta v slovenski ligi. Zavedamo se, da potrebujemo prav VAS, hkrati pa vemo, da Domžale potrebujejo košarko še naprej.

V ta namen smo pripravili 3 različne pakete:

- A – letna vstopnica, cena 75,00 EUR (prost vstop na vse domače tekme),
- B – VIP vstopnica, cena 225,00 EUR (prost vstop na vse domače tekme, vstop v VIP-prostor po tekmah),
- C – SUPER VIP vstopnica, cena 300,00 EUR (prost vstop na vse domače

tekme, svoj sedež v dvorani pod košem, vstop v VIP-prostor po tekmah, parkirno mesto pred dvorano).

To pa še ni vse. Vsi kupci letnih kart bodo lahko koristili popuste pri klubskih partnerjih (Trgovine Mavrica, Restavracija Park, Gostilna Keber, Gostilna Janežič, Gostilna Januš, Pizzerija Buon Piato, Športna trgovina Peak, Trgovine Spalding, AND 1, Maksi Rossi, Forma plus); seznam pa se bo skozi sezono še dopolnjeval. Poleg popustov pa bo za zabavo poskrbljeno tudi na tekmah, kjer boste deležni posebnih nagradnih iger, zabave in številnih nastopov lokalnih skupin in šol. Presenečenj ne bo konec do konca sezone.

Vsi, ki bi želeli podpreti klub, ki ustvarja najboljše mlade igralce, lahko kupite sezonske vstopnice bodisi prek spletnega naslova: info@kkhelios.si ali se zglasite kar v prostorih kluba v Dvorani KC, Mestni trg 1, Domžale. Prodajo pričnemo **15. 7. 2014**. Prodajna mesta bomo sproti še dodajali, zato spremljajte našo **spletno stran** in **facebook stran**.

Navijači **Heliosa**, potrebujemo **vašo pomoč, postanite naš 6. igralec, brez vas – ni nas!!!**

Z nakupom sezonskih vstopnic boste deležni mnogih ugodnosti!

- prodaja na sedežu kluba:
Košarkarski klub Domžale,
Mestni trg 1,
1230 Domžale

- naročila preko e-naslova:
info@kkhelios.si

Poletni čas

Poletje je že v polnem teku, prijetno, s pravimi temperaturami in vzdušjem. Poleti se nam zdi, da se vse odvija malo drugače, težave lažje rešujemo, vsi se počutimo bolj sproščeno in umirjeno. Prisoten je malo drugačen ritem, kar pa ne pomeni, da naredimo manj, le laže nam gre od rok.

Ker so dnevi daljši, imamo na voljo več časa, da zapolnimo prosti čas. Možnosti je več kot dovolj, za rekreacijo, sprostitve ali oddih. Lahko se ohladite na domžalskem bazenu, pod krošnjami dreves v parkih, na Šumberku z otroki raziskujete lisičino pot ali se podate na poučno pot Blata Mlake pri Radomljah, kjer boste s pomočjo žabice odkrivali lepote pestre narave.

Bolj športni posamezniki lahko prekolesarite, pretečete ali prehodite celotno rekreacijsko pot ob Kamniški Bistrici, si vzamete čas za telovadbo na fitnesnapravah ali telovadnih drogih ali samo posedite ob Kamniški Bistrici. Lahko pa se preizkusite v plezanju, na Knezovih skalah pri Šumberku, seveda z izkušenim spremstvom in pravo opremo.

Za prijetno poživitev poletnih dni bosta tudi v letošnjem letu poskrbela Kino v parku s peštrimi izbori filmov in Kulturno društvo Mirjan Jarc Škocjan s kulturnim poletnim festivalom. Izvrstna igralska zasedba nikoli ne razočara, zato si le vzemite čas za ogled.

Naši najmlajši pa se lahko udeležijo mnogih dejavnosti, ki jih organizirajo Knjižnica Domžale, Center za mlade ter številna športna in druga društva.

Izkoristite pestro ponudbo dogajanja in se prepustite poletnemu vzdušju.

Toni Dragar, župan

Osrednja občinska slovesnost ob dnevu državnosti

Bodimo boljši, bodimo pametnejši. Le tako bomo vedno lahko zaključili z besedami: bodimo ponosni!

V Letnem gledališču v Dobu je bila 25. junija – prav na praznik državnosti, osrednja občinska slovesnost, ki so jo pripravili Občina Domžale, Krajevna skupnost Dob in Kulturno društvo Jožef Virk Dob. Pred slovesnostjo so v Domžalah v parku ob občini veteranske organizacije v počastitev 23. obletnice naše države dvignile zastavo.

Ob pomniku državnosti v parku pod Močilnikom se je slovesnost začela s slovensko himno in pozdravnim nagovorom poslanca DZ Roberta Hrovata. Govoril je o moči slovenskega jezika, ljubezni do slovenske zemlje in domovine, povezanosti med ljudmi, pa tudi o dostojanstvu in ponosu na preteklost in sedanjost naše Slovenije. Z minuto molka smo se spomnili vseh, ki so žrtvovali življenja za domovino. Delegacija, v kateri so bili župan Toni Dragar ter predstavniki veteranskih organizacij, pa je položila venec k pomniku.

V Letnem gledališču Dob je slovesnost pripravilo Kulturno društvo Jožef Virk Dob, pred kulturnim programom pa je navzočim spregovoril slavnostni govornik, župan Toni Dragar, ter po pozdravu spomnil, da je že dolgo tega, odkar Slovenci bivamo na svojem ozemlju, ter omenil državne tvorbe, v katerih so naši predniki živeli do oblikovanja samostojne Slovenije, nato pa nadaljeval:

»V času dogodkov, ki se jih danes s ponosom spominjamo, je bil cilj Slovencev jasen. Samostojnost in enotnost. Le značaju našega naroda, predvsem pa njegovi trdnosti in neomajni volji ter želji, se imamo zahvaliti, da lahko danes stojimo tu z namenom praznovanja obletnice ustanovitve lastne države ter obstoja suverene in samostojnega naroda. Tudi tokrat pa ne moremo mimo dejstva, da se moramo za lastno svobodo zahvaliti našim prednikom in udeležencem vojne za Slovenijo, ki so na poti do naše zmage in samostojne domovine postavili na tla svoja življenja.

Ob koncu 20. stoletja smo končno zaživeli samostojno, v svoji državi, ki se je pred triindvajsetimi leti vrisala na svetovni zemljevid kot samostojna in neodvisna država. Verjamem, da se prav vsi še kako dobro spominjamo dneva, ko smo po različnih krajih,

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo – Domžale, Policijsko veteransko društvo Sever Ljubljana – odbor Domžale in Območno združenje slovenskih častnikov Domžale so ob dnevu državnosti pri pomniku braniteljev slovenske samostojnosti, v parku ob stavbi Občine Domžale, na spominski slovesnosti svečano dvignili slovensko zastavo.

Baletnika Baletne šole Stivens

vaseh in mestih visoko dvignili slovensko zastavo, ko so nas preplavila čustva in smo se vsi skupaj veselili prelomnega in zgodovinskega koraka v svobodo. Na mednarodni ravni smo postali enakopravni člani in kljub mnogim oviram postali tudi člani Evropske unije ter NATA.

Čeprav je samostojnost prinesla mnogo dobrega, pa nam v vseh teh letih ni bilo vedno lahko. Vseeno lahko rečemo, da smo znali premagati težke trenutke in smo skupaj našli prave rešitve. Zato mora biti tudi v prihodnje naš glavni cilj, da zastopamo interese vseh državljanek in državljanov, saj

Slavnostni govornik, župan Toni Dragar

bomo le skupaj, kot en narod, lahko delali tako, kot so delali naši predniki. Ti so svoje delo opravili z odliko! Čas je, da enako storimo tudi mi, zato ne pozabimo na naše vrednote, pravice in dolžnosti. Na nas je, da sebi in prihajajočim generacijam zagotovimo svetlo prihodnost.«

Ob zaključku govora je poudaril, da smo lahko ponosni, da je naš narod zmogel takšno zgodovinsko dejanje, postaviti pa si moramo nove cilje, da bomo našo državo še naprej vodili do lepše, zanesljive in varne prihodnosti, ki si jo po njegovem mnenju zasluži vsak državljan, zato pa stopimo korak nazaj, si ozmimo v oči in združimo moči. Bodimo boljši, bodimo pametnejši. »Le tako bomo vedno lahko zaključili z besedami: 'bodimo ponosni',« je župan zaključil govor ter vsem zaželel: »Vse najboljše!«

Sledil je kulturni program, ki ga je pripravilo Kulturno društvo Jožef Virk z Milošem Starbkom na čelu. Rdeča nit so bile domovinske pesmi, ki so jih predstavili: **Trobilni kvartet Godbe Domžale, Mešani pevski zbor Hippiemus, Dob, gledališki igralec Boris Kerč ter recitatorka in voditeljica Marta Starbek Potočan, s svojim plesom sta prireditev polepšala** baletnika Baletne šole Stivens. Vse navzoče pa s plesom očarala otroška folklorna skupina **Kulturnega društva Domžale**.

OBČINA DOMŽALE

Projekt Varno v šolo in domov

V prejšnji številki Slamnika smo vam predstavili projekt Varno v šolo in domov, s katerim želimo zagotoviti varnost na prehodih za pešce v bližini vrtcev in šol celotno šolsko leto. Naš cilj je pridobiti čim več prostovoljcev, ki bi v času šolskega leta v jutranjem in opoldanskem času pomagali otrokom varno prečkati ceste.

Pomagajte nam lahko tudi vi, dragi bralci, ki bi bili kot prostovoljci pripravljeni pomagati najmlajšim. Če že

lite postati del projekta 'Varno v šolo in domov' in s tem otrokom omogočiti varnejšo in poučnejšo pot do šole in domov, nam pišite na teja.kralj@domzale.si.

Veseli bomo vašega odziva, še bolj pa nesebične pomoči. Dokazimo, da znamo stopiti skupaj in si znamo pomagati.

Otroci vam bodo hvaležni!

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA

OBČINA DOMŽALE

OBVESTILO REKONSTRUKCIJA ULICE MATIJE TOMCA

Spoštovani,

seznanjamo vas, da bo Občina Domžale pričela rekonstrukcijo ulice Matije Tomca v Domžalah (od regionalne ceste do Mestnega trga, drugi uvoz).

Izvajalec bo pričel dela 4. avgusta in jih zaključila predvidoma do 25. avgusta 2014.

V času gradnje bo ulica med 7. in 17. uro popolnoma zaprta za ves promet, obvozi bodo urejeni in označeni.

Vse uporabnike prosimo za strpnost in dosledno upoštevanje prometne signalizacije v času gradnje. Zahvaljujemo se vam za razumevanje.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA

31. seja Občinskega sveta občine Domžale

V četrtek, 3. julija 2014, od 16. ure dalje, je v sejni dvorani Občine Domžale potekala 31. seja občinskega sveta, ki jo je vodil podžupan, mag. Lovro Lončar. Po ugotovljeni navzočnosti so člani občinskega sveta sprejeli zapisnik 30. seje, z dne 22. maja 2014, ter naslednji dnevni red:

1. Vprašanja, pobude in predlogi,

2. volitve in imenovanja,

3. obravnava in sprejem Sklepa o sprejmu določitve vrednosti točk za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2015,

4. obravnava in sprejem Sklepa o delni povrnitvi stroškov volilne kampanje za lokalne volitve v občini Domžale,

5. obravnava in sprejem Sklepa o sprejemu meril za določitev višine nadomestila za člane volilnih organov Občine Domžale,

6. obravnava in sprejem Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje 'V11/1 Ob obvoznici Vir' in Odloka o programu opremljanja in merilih za odmero komunalnega prispevka za območje občinskega podrobnega prostorskega načrta V11/1 'Ob obvoznici Vir' – druga obravnava,

7. obravnava in sprejem dopolnitve Načrta razpolaganja z nepremičnim premoženjem Občine Domžale za leto 2014,

8. obravnava in sprejem Pravilnika o spremembi Pravilnika o plačilih oziroma sejinah občinskih funkcionarjev in članov delovnih teles občinskega sveta, drugih organov občine in organov krajevnih skupnosti ter povračilih stroškov.

1. Vprašanja, pobude in predlogi
Na seji so vprašanja, pobude in predloge podali: mag. Tomaž Deželak /SDS/, Joško Korošec, /LTD – Toni Dragar/, Anton Preskar /LDS/, Cveta Zalokar Oražem /samostojna svetnica/, Marija Majda Zevnik /SD/, Uroš Breznik /

SD/, Vera Vojska /LDS/, Roman Lenassi /NSi/, Rok Ravnikar /SLS/, Damjana Korošec /LTD – Toni Dragar/.

Vse pobude, predloge in vprašanja lahko najdete na občinski spletni strani www.domzale.si, pod rubriko Občinski svet, svetniška vprašanja.

2. Volitve in imenovanja

Občinski svet Občine Domžale je sprejel naslednja sklepa:

• Darko Bitenc, Sejmiška ulica 36, 1230 Domžale, se razreši funkcije namestnice članice občinske volilne komisije in namesto nje imenuje mag. Bineta Pengala, Staretova 1, 1233 Dob.

• Miklavža Grmeka, Savska cesta 31, 1230 Domžale, se razreši funkcije člana občinske volilne komisije in namesto njega imenuje Tanjo Dečman, Stritarjeva ulica 12, 1230 Domžale.

3. Obravnava in sprejem Sklepa o sprejmu določitve vrednosti točk

za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2015

Občinski svet je sprejel naslednji sklep:

1. Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo zazidanega stavbnega zemljišča za leto 2015 znaša 0,00158 €.

2. Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo nezazidanega stavbnega zemljišča za leto 2015 znaša 0,10298 €.

3. Sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem vestniku Občine Domžale, uporablja pa se od 1. 1. 2015 dalje.

4. Obravnava in sprejem Sklepa o delni povrnitvi stroškov volilne kampanje za lokalne volitve v občini Domžale

Občinski svet je sprejel sklep o delni povrnitvi stroškov volilne kampanje

zap. št.	upravljalac	šifra in ime k. o.	parc. št.	velikost v m²	vrsta dejan. rabe	orientacijska vrednost	metoda razpolaganja in drugi podatki
133	Občina Domžale	1943, Dob	1001/1	10117	stavbna zemljišča	35.005,00	Menjava oz. prodaja zemljišča v okviru OPPN V11/1

za lokalne volitve v Občini Domžale.
5. Obravnava in sprejem Sklepa o sprejemu meril za določitev višine nadomestila za člane volilnih organov Občine Domžale
Občinski svet je sprejel Merila za določitev višine nadomestila za člane volilnih organov Občine Domžale.

6. Obravnava in sprejem Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje 'V11/1 Ob obvoznici Vir' in Odloka o programu opremljanja in merilih za odmero komunalnega prispevka za območje občinskega podrobnega prostorskega načrta V11/1 'Ob obvoznici Vir' – druga obravnava
Občinski svet je sprejel sklep:

1. Občinski svet Občine Domžale sprejme naslednji AMANDMA:
V 21. členu odloka se v prvi in drugi alineji 2. odstavka črta besedilo ('Koliška cesta').

2. Občinski svet Občine Domžale sprejme Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje 'V11/1 Ob obvoznici Vir'.

3. Občinski svet Občine Domžale sprejme Odlok o programu opremljanja in merilih za odmero komunalnega prispevka za območje občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje V11/1 'Ob obvoznici Vir'.

7. Obravnava in sprejem dopolnitve Načrta razpolaganja z nepremičnim premoženjem Občine Domžale za leto 2014

Občinski svet je sprejel naslednji sklep:

1. Dopolni se Načrt razpolaganja z nepremičnim premoženjem Občine Domžale za leto 2014 z naslednjim nepremičnim premoženjem (op: glejte tabelo zgoraj):

2. Načrt razpolaganja z nepremičnim premoženjem Občine Domžale za leto 2014 se pri vsaki nepremičnini dopolni z orientacijsko vrednostjo nepremičnin, kot je bila določena z modelom vrednotenja nepremičnin.

8. Obravnava in sprejem Pravilnika o spremembi Pravilnika o plačilih oziroma sejinah občinskih funkcionarjev in članov delovnih teles občinskega sveta, drugih organov občine in organov krajevnih skupnosti ter povračilih stroškov

Občinski svet je sprejel Pravilnik o spremembi Pravilnika o plačilih oziroma sejinah občinskih funkcionarjev in članov delovnih teles občinskega sveta, drugih organov občine in organov krajevnih skupnosti ter povračilih stroškov.
Celotno gradivo za sejo občinskega sveta Občine Domžale najdete na občinski spletni strani www.domzale.si, pod rubriko Občinski svet.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA

Poletne investicije v občini Domžale

V poletnih mesecih nadaljujemo številne investicije na področju družbenih dejavnosti, cestne in komunalne infrastrukture.

Vrtec Krtina in prizidek k Podružnični šoli Krtina

Zaključuje se gradnja vrtca v Krtini, prizidka k Podružnični šoli Krtina ter prenova ceste.
Gradbena dela, katerih vrednost znaša 2.793.761,30 EUR, so se začela v septembru 2013, končana bodo v tem mesecu. Sledi montaža opreme in pridobitev uporabnega dovoljenja v avgustu 2014. S prvim septembrom 2014 bo investicija predana v uporabo. Dela izvaja podjetje Razvojni zavod, d. d., Trzin in potekajo po predvidenem načrtu. Poleg tega smo zaradi učinkovite izrabe energije energetsko sanirali tudi stavbi ovoj na starem objektu.

Za potrebe novih objektov smo zgradili nov elektro priključek iz TP Krtina do objekta. Istočasno sta zgrajena NN elektro vod in javna razsvetljava. Cesta je po posegu v celoti obnovljena. Izvajalec del je podjetje KPL, d. d., vrednost del je 106.000 EUR.

Rekonstrukcija dela Prešernove ceste v Radomljah

V teh dneh poteka rekonstrukcija dela Prešernove ceste v Radomljah. Dela obsegajo: rekonstrukcijo vozišča z obojestranskim pločnikom in novo javno razsvetljava ter meteorni kanal za odtok površinskih vod. Vrednost del znaša 172.361,43 EUR z DDV, izvajalca del sta ELICOM, d. o. o. (vodilni partner) in Mapri proasfalti, d. o. o.

Vodovod Mengeško polje

Gre za pomembno investicijo rekonstrukcije vodovodnih povezav in aktiviranja vodnih vrtin na Mengeškem polju. Izbrani izvajalec je podjetje Prenova Gradbenik, d. o. o., vrednost

Vrtec Krtina

Cesta v Krtini

Rekonstrukcija Prešernove ceste, Radomlje

Vodovod Mengeško polje

Energetska sanacija Dob

Energetska sanacija Domžale

investicije znaša pribl. 670.000 EUR neto. Dela bodo zaključena do jeseni.

Energetska sanacija OŠ Dob

Občina Domžale je pričela energetska sanacijo stavbe osnovne šole, telovadnice in menjavo starega stavbnega

pohištva z rekonstrukcijo kotlovnice. Dela izvaja podjetje SGP Graditelj, d. d., Kamnik. Dela bodo predvidoma dokončana do sredine oktobra. Projekt delno financira Evropska unija iz kohezijskega sklada. Vrednost del znaša 370.000 EUR, od česar bo EU

prispevala pribl. 85 odstotkov upravičenih stroškov.

Energetska sanacija OŠ Domžale

Občina Domžale je pričela izvedbo energetske sanacije stavbe osnovne

šole (telovadnica je bila sanirana lani). Podjetje SGP Graditelj, d. d., Kamnik bo z deli predvidoma končal do sredine oktobra. Projekt delno financira EU iz kohezijskega sklada. Vrednost del znaša 450.000 EUR, EU pa bo prispevala pribl. 85 odstotkov upravičenih stroškov.

VELIKI INTERVJU

DA SI ODKRIT, MORAŠ TUDI TVEGATI

LIDIJA BAŠIČ JANČAR, TERAPEVTKA INDIVIDUALNE, ZAKONSKE IN DRUŽINSKE TERAPIJE

Besede v naslovu »Da si odkrit, moraš tudi tvegati!« bralcem na srce polaga terapevtka individualne, zakonske in družinske terapije Lidija Bašič Jančar. Govorili sva tudi o tem, zakaj in kako težko se ljudje odločamo za reševanje težav, predvsem najbolj osebnih, in kako lahko bi izboljšali kvaliteto življenja in odnosov, v katerih živimo, če bi si upali priznati in poiskati pomoč.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: Iztok Dimc

Lidija Bašič Jančar je sicer socialna delavka v Domu upokojencev Domžale, kjer igra pomembno vlogo v povezovanju in razumevanju odnosov med stanovalci, svojci in zaposlenimi. Hkrati ves profesionalni in tudi velik del prostega časa preživi kot terapevtka v svoji praksi, prav tako pa v okviru Študijsko raziskovalnega centra za družino, ki ima sedež v Ljubljani. V slednjem je del skupine strokovnjakov, ki delajo na odnosih in se od ostalih ločijo po tem, da ne izvajajo le terapij, pač pa tudi veliko število skupin, predavajo, izvajajo delavnice za vse generacije, obiskujejo šole ... Izvajajo svojo vizijo. Da svoje delo opravlja z veliko strastjo boste na koncu intervjuja lahko ugotovili tudi sami.

Ste terapevtka individualne, zakonske in družinske terapije. S katerimi težavami se najpogosteje srečujete?

To so težave ljudi, ki vstopajo v odnose. Če ne bi bili v odnosih, težav sploh ne bi bilo ali bi jih bilo bistveno manj. Vsak človek ima svojo osebnost, prihajamo v stike z ljudmi, s partnerji, imamo svojo zgodovino in se zapletemo v določene vzorce. Najpogostejše težave so med partnerjema, ker so to najtesnejši, najmočnejši in najbolj intenzivni odnosi, zato se hitro pokažejo težave. Nato so težave med starši in otroki. Otroci sicer niso nič krivi, ampak le izražajo tisto, kar v družini ni čisto v redu. Ne počutijo se slišane, nimajo pravega stika, zato s svojim vedenjem odražajo, kar čutijo. V današnjem času so zelo pogoste tudi težave na delovnem mestu, ker delodajalci zelo veliko zahtevajo in pričakujejo, ne čutijo in ne razumejo podrejenih, zato prihaja do raznih težav. Podobni so odnosi med sodelavci, kjer so vsak na svojem bregu in se težko slišijo. So pa tukaj še odnosi med odraslimi otroki in starši, odnos mama-hči je zelo pomemben in se dostikrat zapleta, enako oče-sin in tudi mama-sin. Pri slednjem običajno šele snaha pove, da nekaj ni v redu. Težave so lahko tudi zdravstvene narave in so prav tako lahko odraz določenih neustreznih vzorcev, in ko ljudje pridejo na določeno točko v življenju, ko bi nekaj radi spremenili, poiščejo pomoč terapevta.

Omenili ste, da se ljudje ne slišijo. Se v resnici ne poslušajo?

V resnici zelo redko povemo ali pokažemo, kar bi želeli, burno se odzovemo, ker smo v stiski, prestrašeni, naš odziv pa je jeza. Na drugi strani dobimo nazaj enako in hitro lahko pride do spora. Če bi se malo umirili, se

Lahko se tudi zgodi, da je človek v različnih položajih tudi v različnih vlogah. Mož je doma lahko nasilen, v službi pa žrtev. Žena je doma lahko žrtev, nad otroki pa rabelj.

poglobili vase, se vprašali, kaj bi radi povedali ali kaj mi oseba sporoča, bi se lažje slišali.

Individualna, zakonska in družinska terapija so zagotovo tri zelo različne vrste terapije. Katera od posameznih skupin prevladuje pri vašem delu, katera od skupin se najtežje odloči za terapevtsko pomoč?

Mogoče je najmanj zastopana družinska terapija, predvsem z vidika, da so otroci zelo kratek čas v terapiji. Kot vzrok prihoda na terapijo starši običajno navajajo problem pri otroku, pa ni tako. Otroke je treba samo razbremeniti določenih bremen, potem otroci lahko odidejo. Delo, terapija se nato začne in nadaljuje s starši, zakonci. Kar se tiče

zakonskih in individualnih terapij, pa bi rekla, da so enako zastopane. Najtežje se za terapijo po mojem mnenju odločijo zakonci, ampak tudi ni pravilo. Ženske se zagotovo lažje in hitreje odločimo in poiščemo pomoč, ker že v osnovi lažje govorimo o odnosih.

Dostikrat pravijo ljudje, da ne gredo na terapijo, da 'ne bodo opravljali samih sebe', predvsem pri moških se ponavlja ta vzorec. Kakšna je meja zaupanja pri terapevtu, kako ljudem dopovedati, da kar se razkrije pri terapevtu, tam tudi ostane?

Terapevtska soba je prostor, v kateri ljudje hitro vidijo, da se lahko odprejo. Terapevt je sočuten človek, ki na-

Če ni odkritosti, ne moreš biti v odnosu

redi vzdušje, da se človek lahko odpre do potankosti. Jaz pravim, da je terapevtski prostor sveti prostor, zato je pomembno, da stvari, ki se tam odprejo, tam tudi ostanejo.

Na kakšen način se vaše stranke srečujejo s svojimi težavami, katere metode uporabljate?

Ljudje pridejo na terapijo, ker bi radi spremenili določene vzorce, ki se pojavljajo v njihovem življenju. Ugotovijo namreč, da jih odnosi blokirajo, in bi radi nekaj naredili drugače. Začnemo z risanjem genograma, narišemo generacijo, do kolikor se ljudje spomnijo in karkoli se spomnijo o svoji mami, očetu, babici, kje so doživljali krivice, zlorabe, kje so bila določena čustvena vzdušja. Nato pogledamo, kako se te stvari prenašajo iz generacije v generacijo. Na ta način se ti vzorci ozavešijo. Iz nezavednega se premakne v zavestno in problem lahko postane obvladljiv.

Vzorci partnerskih odnosov se torej lahko tudi dedujejo. Kaj pa se zgodi, če se srečata partnerja, ki prihajata iz popolnoma različnih svetov?

Še vedno trdim, da se ne moreta najti partnerja iz čisto različnih svetov, še vedno prineseta v zvezo zelo podobne značilnosti. Otrok mora imeti v otroštvu zadovoljene osnovne potrebe po ljubljenosti, hotenosti, zaželenosti. Če te potrebe niso zadovoljene, bo imel vse življenje primanjkljaj. In potem se srečata partnerja, ki sta ranjena na istih primanjkljajih in pričakujeta, da jih bosta drug drugemu zapolnila, a jih ne moreta, zato se začne zelo intenzivna igra konfliktov, ki jih sama zelo težko rešita. Zato se mora vključiti tretja oseba, ki ni čustveno vpletena, da jima pokaže pot. Je pa v partnerstvu zelo pomembno, da vesta, zakaj sta se spoznala, na katerih bolečih točkah sta se povezala, zakaj sta prišla skupaj. To predstavlja točko odrešitve, tukaj si lahko zelo pomagata in presežeta težave.

Ne moreva mimo nasilja v partnerskih odnosih. Zakaj pride do nasilja, kaj vodi nasilno osebo do tega, da škoduje partnerju, pa na drugi strani zakaj se žrtev tako težko odloči, da zapusti nasilno osebo?

Nasilje je ena najhujših oblik zlorabe nad otrokom. Če otrok v družini dobi ljubezen, se mu to čustvo zaleze v vsako celico njegovega telesa, zato bo skozi to čustvo živel tudi vse ostale odnose, v prijateljih, partnerju, bo iskal to, ne travm in zlorab. Če pa je namesto ljubezni doživil nasilje, se to enako zapiše v vsako celico telesa. Nasilje postane nekaj domačega,

VELIKI INTERVJU

kar oseba zelo dobro pozna in skozi to išče vse ostale odnose, posebej intimne, kjer so to najbolj izrazi. Je pa potem odvisno, ali bo oseba to nasilje povzročala ali bo žrtev nasilja. Lahko se tudi zgodi, da je človek v različnih položajih tudi v različnih vlogah. Mož je doma lahko nasilen, v službi pa žrtev. Žena je doma lahko žrtev, nad otroki pa rabelj. To so zelo pogosti primeri. Vsak nasilnež je del nasilja zagotovo preživel tudi doma in še zelo živo živi v travmi, ne more tega preseči in stopiti v sedanost. Zato je na terapijah še posebej pomembno, da najprej dobimo zavezo, da se nasilje tukaj in sedaj konča.

Kako pogosto ugotovite, da so posamezniki, ki so prišli k vam, tako rekoč na robu, da ste njihovo zadnje upanje?

Zelo pogosto ljudje poiščejo pomoč terapevta, ko so že čisto obupani, ko je obisk zadnje upanje. Včasih pridejo res čisto na koncu. Ampak ljudje različno iščemo pomoč, nekateri zelo hitro pristopimo in prosimo zanj, nekateri pa potrebujejo veliko časa in pristopijo šele, ko so zelo v stiski. Mislim, da je pravi trenutek, ko začutijo, da jih določene stiske in problemi v življenju tako pestijo, da ne morejo več naprej. In odločitev, da si želijo nekaj spremeniti v življenju. Takrat se tudi najpogosteje zgodi, da pridejo, zelo intenzivno delajo in naredijo spremembo.

Kako pa se terapevti čustveno ustavite?

V vsaki terapiji gre proces skozi mene. Kar me rešuje, so besede. Terapevti kot instrument vedno uporabljamo besede. Če nekdo začne jokati, je treba začeti govoriti o teh solzah, žalosti. Sama takoj začutim žalost in začnem govoriti o njej. Če govoriš, ni več občutka, da bi se zžil z osebo. Potem je žalost ali jeza, ki je njegova, ne moja. Zelo dobro moraš poznati sebe. Seveda se vse prepleta z mojimi zgodbami, a vedeti moram, katera je moja zgodba in katera njegova. Se mi je pa že zgodilo, da sem bila tudi sama na meji joka, saj kot starš hitro 'padeš notri', ko je govora o otrocih.

Kaj pa družinske terapije? Kako otroka pripravite do tega, da se odpre, da spregovori o težavah?

Zelo pomembno je, da vemo, da otrok ni kriv za težave, ki se dogajajo v družini. Lahko pa dogajanje odraža z vedenjem, pozneje težavam v šoli, v mladostništvu z na primer zasvojenostjo. Običajno gre za pomanjkljiv stik, običajno z mamo, ker ni čustvenega stika in se otrok zapre. Če si sočuten in znaš s svojo toplino pristopiti do otoka, te pogleda, in ko te pogleda, je tvoj. Takrat začuti in ve, da ga razumeš. To je naloga staršev, da čutijo svojega otroka. Otroci pa potrebujejo čustveno mamo in stabilnega ter prisotnega očeta.

Omenili ste, da se zgodbe prepletajo tudi z vašimi. Ali nosite svoje delo tudi domov? Kaj naredite za to, da bi se temu izognili, kako izklopite službo?

Pri meni je delo na odnosih način življenja. Ves čas delam nekaj, vezano na to, in zdi se mi pomembno, da kar koli delam, pri sebi uporabim za druge in obratno. Po vsaki terapiji sem delček drugačen človek, vsaka terapija se mi na določen način nekam vtisne. Da bi terapije nosila domov, tega ne. Seveda z možem z veseljem spregovoriva o stvareh, ki se odprejo meni, ki jih ugotovim o sebi, svoji družini, najinem odnosu. To je pač način mojega življenja. Vsi terapevti pa smo tako in tako vključeni v redne skupinske in individualne supervizije in tudi na ta način poskrbimo zase ter za strokovnost.

Je pa treba imeti na drugi strani za to najbrž razumevajočega partnerja?

Mislim, da bi bilo težko, če na drugi strani ne bi bilo razumevajočega partnerja. Sama imam moža, ki me

Če ne bi bili v odnosih, težav sploh ne bi bilo ali bi jih bilo bistveno manj. Vsak človek ima svojo osebnost, prihajamo v stike z ljudmi, s partnerji, imamo svojo zgodovino in se zapletemo v določene vzorce. Najpogostejše težave so med partnerjema, ker so to najtesnejši, najmočnejši in najbolj intenzivni odnosi, zato se hitro pokažejo problemi.

zelo podpira in vidi, da je to moje življenjsko poslanstvo. Hodl vzporedno z mano.

Pred nami je čas dopustov. Ali je to čas, ko si partnerji vzamejo več časa drug za drugega in lahko pomirijo strasti, najdejo medsebojni mir, razrešijo nekatere težave?

Lahko je, če se zavestno odločijo, da se bodo imeli na dopustu lepo, če imata približno tak odnos, da se znata pogovarjati, se razumeta in slišita. Če pa vse leto bežita drug od drugega, vsak v svoj svet, pa bosta težko ravno na dopustu prišla skupaj in se imela čudovito prav v tistem tednu. Pomembno je, da se gre na dopust z odločitvijo, da je to zdaj čas za nas, za družino, za naju s partnerjem in se bomo imeli lepo. Dopusti so lahko tudi zelo stresni, ljudje pridejo domov še trikrat bolj utrujeni, kot so šli, in še bolj slabe volje. Dobro je, da je dopust načrtovan in se ve, kaj se bo počelo, in ni prepuščeno, da 'kar bo pa bo'. Lahko se tudi zgodi, da je na dopustu naenkrat preveč časa, ker je to čas za odnos, in če partnerja ne znata biti v odnosu, se lahko tudi spreta in jima čustveno 'ni treba' biti skupaj.

Kako odkriti smo ljudje, ko govorimo o odnosih? Ali se odkritost z leti, ko smo starejši, zmanjšuje ali obratno?

Da si odkrit, moraš tudi tvegati. Biti moraš ranljiv. Glede na to, da mogoče na drugi strani ne bo takšnega razumevanja, da te nekdo lahko zavrne ali bo odnos še slabši, kot je bil, se ljudje pogosto raje odločijo, da ne bodo odkriti, da si bodo nadeli masko, in nato s temi maskami hodijo okrog. Opažam, da ljudje pogosto ne verjamejo v odkritost. Škoda. Razmišljam, kje, na kateri poti se je ta vera v odkritost izgubila, ker to je osnovni pogoj, da si v odnosu. Če ni odkritosti, nisi v odnosu, ne moreš biti. Da si lahko odkrit v odnosu, pa moraš biti najprej odkrit do sebe. Z leti, če tako živiš vse življenje, je vse še slabše. Če pa delaš na tem ali se odločiš, da boš drugačen, postaneš iskren. Iskrenost je lahko nekaj zelo lepega.

Delujete tudi kot socialna delavka Doma upokoencev Domžale. Kakšno je vaše delo s stanovalci? Ali se po vašo pomoč obračajo tudi njihovi bližnji?

Socialni delavci smo vez med vsemi tremi segmenti; stanovalci, svojci in zaposlenimi. To je v redu, ker si kot tak neobremenjen. Moraš pa razumeti vse tri segmente in nenehno manevrirati med vsemi tremi stranmi. Biti moraš sočuten do stanovalcev, prepoznati njihove potrebe in želje, ki jih zelo težko izražajo. Tudi svojci se zelo obračajo name. Ena od stvari, ki našo ustanovo loči od ostalih, so podporne skupine za svojce, ki jih vodiva skupaj z Mojco Kerč, ki je v domu fizioterapevtka. Skupine vodimo že peto leto in predstavljajo odlično obliko dela s svojci. Tudi na ta način so mi prišli zelo blizu, da jih znam razumeti in potem skupaj lažje razumemo stanovalce.

Kar se tiče zaposlenih, pa z njimi delam skozi razgovore, v katerih jih lahko začutim, povedo o stiskah, ki jih doživljajo kot delavci, ki delajo z zelo specifično populacijo, in je tudi njim težko. Obremenjeni so s standardi in normativi ... Priti skupaj je umetnost.

Omenili ste podporne skupine ... Kako potekajo?

Trenutno imamo v domu že dve taki skupini, ki se srečujeta enkrat mesečno po uro in pol. Pridejo svojci naših stanovalcev, vabljeni so vsi in med seboj se lahko zelo opolnomočijo. Midve pa kot vodji (z Mojco Kerč, op. p.) povezujeva vse skupaj. Med ljudmi je ogromno občutkov krivde, od tega, da je šel njegov domači v dom, do strahu, jeze, sramu, vse to se odpira v skupini. Vsakokrat pripraviva določene tematike, o katerih se pogovarjamo, drug drugemu dajejo moč, vedo, da niso sami in da so vsi v podobnem položaju.

Danes so mlajše generacije veliko bolj naklonjene temu, da bi šli nekoč v dom, kot so starejše generacije, ki so na tem, da se preselijo. Kako doseči to razumevanje?

Danes so domovi postali ustanove, kjer se zaposleni zelo trudimo za kvalitetno bivanje in dobro počutje stanovalcev. Vedno bolj se upošteva tudi individualnost, prilagajamo se vsakemu posamezniku. To je premik od časa, ko so bili domovi bolj hiralnice. So pa ljudje imeli včasih drugačno mišljenje o tem. Generacije, ki so danes v domu, so mislile, da se bodo postarale doma.

Kaj pa, ko so enkrat vključeni v dom, se stanovalci lažje prilagodijo?

Eni se odlično živijo, nekateri pa imajo težave s prilagajanjem. Sama doba prilagajanja je lahko zelo različna, pri nekaterih traja tudi leto dni, da se prilagodijo, posebej če je nekdo prej živel sam, na primer na kmetiji, nato pa se mora prilagoditi na sobico, morebiti še na sostanovalca. Verjamem, da je zelo težko zapustiti dom, domačo hišo in priti v tako ustanovo. Svojci pri tem lahko zelo pomagajo, če se razbremenijo svojih težav, jih razdelajo pri sebi in pridejo neobremenjeni do svojca, ga odpeljejo ven, domov, preživijo kratek čas z njim. Stanovalec tako vidi, da ni pozabljen, da je še vedno v stiku z njimi in je njegova kvaliteta življenja še vedno dobra. Imamo pa v domu številne aktivnosti, stike, družabna mreža je lahko širša, kot je bila prej. Stanovalci prijateljujejo med seboj in imajo lahko tudi višjo kvaliteto življenja, kot so ga imeli doma. A le, če znajo to videti.

Poiskati pomoč terapevta je bila v preteklosti tabu tema. Danes vse več ljudi ne le poišče, ampak tudi priznava, da ima pomoč. Tudi vi čutite to odpiranje, je zaradi tega vaše delo kaj bolj cenjeno?

Tabu je predvsem z vidika, da ljudje mislijo, da če imajo težave v odnosih, je nekaj narobe z njimi. Nič ni narobe. Ko si težave enkrat priznajo, je že premik in se da naučiti, kako jih rešiti. Zdi se mi, da je na tem področju napredek, da ni več tabu priznati, da hodiš k terapevtu. Ljudje se pač odločijo, da bodo imeli lepo življenje in bodo nekaj naredili za to.

Sama imam to delo zelo, zelo rada, cenim terapevtski poklic kot tak in zdi se mi, da tudi ljudje to čutijo. V terapiji še nisem imela ljudi, ki bi prišli na terapijo, dali skozi terapevtski proces in bi na koncu rekli, da ni bilo vredno. Vsakomur to lahko predstavlja odlično izkušnjo v življenju, sicer je težka. Težko je priti in govoriti o sebi, se razgaliti, težko je začutiti vse te boleče stvari, ki jih imamo v sebi, ampak to je pot za naprej. S tega vidika se mi zdi, da ne razmišljam o tem, koliko je moj poklic cenjen, cenim ga sama, bolj pomembno mi je videti, kako ljudje rastejo. Nekaj najlepšega je, ko po 12 terapijah, toliko namreč traja cikel, vidiš ljudi, ki se jim navzven pozna, da so drugačni. □

KINO V PARKU

poletni filmi v češminovem parku
od 26. junija do 2. avgusta

JULIJ

24
ČET

21:30 | **REŠEVANJE GOSPODA BANKSA**
biografska drama / r: JL Hancock / 2013, ZDA, VB, Avstralija
Disneyjeva filmska zgodba o Mary Poppins

25
PET

21:30 | **AMERIŠKE PREVARE**
kriminalna drama / r: David O. Russell / 2013, ZDA
film preobratov in intrig z zvezdniško zasedbo

26
SOB

21:30 | **LLEWYN DAVIS**
drama / r: Joel in Ethan Coen / 2013, ZDA, Francija
kantavtorska odisejda z izjemnim glasb. repertoarjem

AVGUST

1
PET

21:30 | **NEBRASKA**
komična drama / r: Alexander Payne / 2013, ZDA
humorna parabola o medgeneracijskih nesporazumih

2
SOB

21:30 | **ZORAN, MOJ NEČAK IDIOT**
črna komedija / r: Matteo Oleotto / 2013, Italija
topel film o prijateljstvu in vinu

i

KINO V PARKU se nahaja ob paviljonu v Češminovem parku, pri Plečnikovi ulici v Domžalah. | Vstopnice so na voljo uro pred pričetkom projekcij. | V primeru slabega vremena projekcija odpade. Nadomestna projekcija filma je isti konec tedna v soboto ali nedeljo.

MESTNI KINO DOMŽALE | Ljubljanska 61, Domžale
t. 722 50 50 | mestnikino.domzale

MestniKino
Domžale

www.kd-domzale.si

2014/15 17. SEZONA
abonma

Gledališki Koncertni Glasbeno scenski Filmski

Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale

vpisovanje abonmajev:
od 11. do 23. septembra
t. 722 50 50
www.kd-domzale.si

TEMA MESECA

NAD HELIOSOM POPOLN MRK ALI LE POLETNA NEVIHTA?

NA OBČINI DOMŽALE SO NAM PREDSTAVILI RAZLOGE ZA POSAMEZNE UKREPE

Helios je v zadnjih tednih najbolj vroča tema slovenskega gospodarstva. Ne volilni čas ne počitnice niso pregnale črnih oblakov, ki se zgrinjajo nad domžalsko družbo. Posledic pa se najbolj bojijo tisti z najmanj moči.

Mateja K. Kozlevčar
Foto: Iztok Dimc

Manj kot mesec dni po tem, ko so v Heliosu pričeli neposreden dialog z zaposlenimi, vodstvo domžalske družbe ocenjuje, da so z nenehnim socialnim dialogom bliže rešitvam, medtem ko sindikati na nacionalni ravni – nasprotno – še vedno želijo umik od socialnega dialoga in o tem obvestijo javnost v trenutku, ko v Heliosovih poslovnih prostorih poteka sestanek med delavskimi predstavniki zaposlenih in vodstvom. »Sporočilo Zveze svobodnih sindikatov Slovenije (ZSSS), da je socialni dialog v Heliosu prekinjen, je daleč od resnice, saj vodimo socialni dialog, ves čas se pogovarjamo s sindikati. Zdi se, da položaj rešujemo samo znotraj podjetja, medtem ko vsi ostali delajo skladno z drugimi interesi. Menimo, da je realno pričakovati, da se lahko dogovori o novi kolektivni pogodbi kmalu zaključijo, čeprav obstajajo politični in javni pritiski, ki ovirajo zaključevanje dogovorov. Celo nekatere aktivnosti ZSSS v tem primeru ne delujejo konstruktivno, temveč ovirajo socialni dialog, iskanje rešitev in zaključevanje dogovorov, ki bi bili v korist vsem zaposlenim v Heliosu v Sloveniji. Helios zato vabi vse nacionalne in branžne sindikate h konstruktivnemu delovanju in k sodelovanju. Hkrati prosimo, da zaposlenim v Heliosu dopustijo, da se odločijo zase, za svoje interese in prihodnost. Nanje naj ne poskušajo pritiskati in vplivati, da bi podpirali nacionalne politične in druge interese, ki nimajo ničesar skupnega s Heliosom in z zaposlenimi v Heliosu,« v zadnjem sporočilu za javnost poziva **predsednik uprave družbe Aleš Klavžar**. S tem so tudi v Heliosu naposled prisluhnili glasovom, ki so bili do sedaj neslišani. Za mnenje smo povprašali **predstavnik zaposlenih v Nadzornem svetu družbe Helios, Tomaža Kumerja**, delavskega predstavnika, ki je z vodstvom Heliosa sedel na omenjenem srečanju med upravo in pogajalsko skupino na strani zaposlenih. Kot je za Slamnik jasno povedal, se delavski zastopniki pogovarjajo z vodstvom Heliosa: »O vsebini pogajanj v tem trenutku ne dajemo izjav, lahko pa potrdim, da se pogovarjamo.«

Odpuščenih več kot 150 ljudi

V Heliosu je začelo zaskrbljeno vreti že lani decembra, ko so se začela velika odpuščanja. »Odpuščenih je bilo več kot 150 ljudi. Vloga stare uprave in sindikata je bila najti maksimalno število mehkih odpuščanj. Veliko ljudi je šlo na zavod za zaposlovanje in nato takoj v pokoj, položaj smo optimizirali do nivoja, da je bilo dve tretjine mehkih odpuščanj, medtem ko jih je bilo več kot 50 še vedno brezposelnih, iskalcev nove zaposlitve,« se spominja Helio-

sov sindikalist Tomaž Kumer. Z novim lastnikom, opisuje, je prišla težnja po zniževanju stroškov dela, kar za delavce pomeni nižje plače, zato smo ponovno 'skočili v zrak'. »Ob vsaki napovedi, od prestrukturiranja oddelkov do preveč zaposlenih, odpuščanj, smo začeli takoj obveščati javnost. Morda se učinek ne vidi navzven, a je,« pravi Kumer in dodaja, da zaposlenih na kolektivni pogodbi v tem času niso odpuščali. Danes je ta tema predmet pogovorov med upravo in delavskimi zastopniki, zato o aktualnih informacijah ne govorijo.

Brez kazenske ovadbe

V prejšnji številki Slamnika smo že zapisali, da je **minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Metod Dragonja** napovedal vložitev kazenskih ovadb zoper člane nadzornega sveta in sedanjo upravo družbe Helios. Skoraj mesec dni so ugotavljali stanje, Dragonja pa je 8. julija opravil tudi razgovor s predstavniki avstrijskega investitorja Ring International in predsednikom uprave Heliosa, kjer so bila, po podatkih ministrstva, »podana dodatna pojasnila v zvezi s financiranjem prevzema in glede obremenitve nepremičnin domžalske družbe.« Slaba dva tedna pozneje so tudi za Slamnik podali ob razložitev, in sicer da je ministrstvo od zainteresiranih deležnikov prejelo več zahtev, da se proučijo nepravilnosti, povezane s prevzemnimi aktivnostmi oziroma prodajo večinskega paketa delnic družbe Helios s strani bank in skladov v državni lasti. Predstavniki Heliosa so v vmesnem obdobju ministrstvu predložili dodatno dokumentacijo. »Investitor je podal pojasnila ministrstvu o vseh postopkih, vezanih na prevzem, financiranje prevzema in refinanciranje kreditov družbe Helios pri konzorciju bank. Ministrstvu so bila priložena tudi potrdila pravnih svetovalcov investitorja, da so kreditne pogodbe oziroma paket finančnih pogodb za refinanciranje Heliosovih dolgov v celoti skladne s slovensko zakonodajo. Ni pa investitor Ring International podal podrobnih vsebinskih in časovnih pojasnil v zvezi z obremenitvijo nepremičnin Heliosa z vpisom maksimalne hipoteke na stvarnem premoženju. In ker ministrstvo nima neposrednih preiskovalnih pristojnosti, smo odprta vprašanja preusmerili na druge pristojne organe, predvsem na Agencijo za trg vrednostnih papirjev, in pričakujemo, da bodo za to pristojni organi ocenili zakonitost,« so sporočili. Na ministrstvu še ocenjujejo, da je bilo v fazi pred objavo prevzemne namere, ko so delnice prodajale banke in državni skladi in je potekal postopek priprav na privatizacijo, kljub vsemu zaznati določene elemente, da so bile dane obljube prevzemne družbe o tem, kako se bo financiral prevzem. »V tem delu obstajajo določeni indici, da je bil kršen 32. člen Zakona o prevzemih. Kazenske ovadbe ministrstvo ni vložilo. Opozarjamo pa na potrebo, da se v podjetju vzpostavi socialni mir. Pričakujemo, da se bo vzpostavil primeren socialni dialog, da bo tako deloval investitor družbeno odgovorno in da bodo tudi zaposleni delovali tako, da bodo zagotavljali konkurenčnost podjetja in njegov dolgoročni razvoj,«

Helios je bil vseh 90 let, ki jih bo letos dopolnil, zgled odnosov tako znotraj družbe kakor tudi s širšim okoljem. Sponzoriral je mnoge športe, ne le košarko, gasilci so bili srčika povezave Heliosa navzven (...). V preteklosti je Helios nudil delo 2300 ljudem, tudi lastniku je prinašal dobiček, bil je odgovorno in socialno naravnan do širše družbe, zato je govorjenje o tem, da je bil Helios slabo podjetje, zares žaljivo za vse zaposlene v njem. Tisti, ki trosi take neresnice, bi se moral vprašati o svoji kredibilnosti.

Sindikati in Helios dosegli prvi dogovor

Tik pred zaključkom redakcije smo prejeli tudi prvo skupno izjavo Sindikatov Heliosa in vodstva družbe, v kateri sporočajo, da so zavoljo uspešnega socialnega dialoga ustavili sklep o ustavitvi postopka izredne odpovedi Ivanke Jane Poljanšek. »Za rešitev nastalega položaja sta morala tako sindikat kot vodstvo nekoliko popustiti, vendar je rešitev izjemen dosežek za prihodnost zaposlenih v Heliosu v Sloveniji,« so sporočili v skupni izjavi, ki sta jo podpisala predsednik uprave Heliosa Aleš Klavžar in predsednik Konference sindikatov KNG družb skupine Helios Tomaž Kumer. Še naprej pa, kot smo že zapisali, podrobnosti medsebojnih pogovorov ohranjajo zaupne narave in dodatnih izjav ne dajejo.

je še povedal minister Dragonja. Kot so ob tem pojasnili v Heliosu, je bil ministrov odziv pričakovan.

400-milijonska hipoteka

Kot je razvidno iz zemljiške knjige, je bila 25. aprila letos vknjižena maksimalna vrednost hipoteke v višini 400 milijonov evrov na nepremičnine v lasti družbe Helios. To je v času, ko je družbo že prevzelo novo vodstvo in smo v Slamniku objavili intervju s predsednikom uprave, kjer je omenil refinanciranje obstoječih kreditov, in sicer na način zamenjave dotedanjih kratkoročnih z dolgoročnimi obveznostmi. Na vknjiženo maksimalno hipoteko v višini 400 milijonov evrov so še posebej opozarjali na ZSSS-ju, zato smo se po odgovor obrnili tudi na upravo podjetja. »Helios se je s konzorcijem bank, ki ga vodi Societe Generale, dogovoril za sindicirano posojilo v višini do 132 milijonov evrov (po podatkih predsednika uprave v intervjuju za Slamnik aprila letos, Novi krediti zamenjujejo stare kratkoročne za dolgoročno obdobje šestih let, op. p.). Do sedaj se je posojilo črpalo samo z namenom reprograma celotnega, pretežno kratkoročnega portfelja posojil, z novim omenjenim dolgoročnim posojilom. Na podlagi

prestrukturiranja in optimizacije poslovanja je uspel Helios občutno znižati svoj neto dolg v primerjavi s preteklimi obdobjem, hkrati pa je znesek dejanske črpanega posojila bistveno manjši od njegovega maksimalnega zneska,« odgovarjajo v Heliosu. Dodajajo, da maksimalna vrednost 400 milijonov pomeni le potencialno vrednost, ki bi jo lahko za zavarovanje uveljavljali upniki (konzorcij bank pod vodstvom Societe Generale, op. p.), vendar se sme zavarovanje uveljavljati samo do vrednosti, kot to določa slovenska zakonodaja. 146. člen Stvarnopravnega zakonika (SPZ) namreč določa, »da se hipoteka lahko ustanovi tudi tako, da se določi najvišji znesek, do katerega za zavarovane terjatve jamči nepremičnina (maksimalna hipoteka). Z maksimalno hipoteko se lahko zavaruje posamezna terjatev ali terjatve, ki izvirajo iz določenega pravnega razmerja, katerih višina v trenutku ustanovitve hipoteke ni določena«. To pa pomeni, da je lahko dejanski znesek črpanja hipoteke nižji od vknjiženega.

Ne smemo zapraviti podjetja, ki nam daje kruh

Glede na to, da je okoli domžalskega gospodarskega paradnega konja veliko predvsem negativnega pridiha, nas je zanimalo, če že čutijo posledice, morebitno poslovno škodo na ta račun. »Heliosovi poslovni partnerji

ljudi do korektnega in dobrega dela. Če to izgubimo, izgubimo na kakovosti, in to nas lahko vrže iz trga, kar bi pomenilo desetletja dela, da se vrnemo nazaj,« pravi Kumer in dodaja, da se Helios danes ne sooča z nepravilnostmi v proizvodnji, ne doživlja reklamacij niti ni pomanjkanja razvojnih nalog. Podjetje, pravi, je popolnoma suvereno, kar predstavlja spodbudo za nadaljnje delo. »Ne želimo pa si, da bi težnja po dobičkonosnosti pripeljala tako daleč, da bi padli programi. Kajti ko enkrat ukineš program, ugotoviš, da boš tisti izdelek težko pozneje ponovno postavil na trg.«

Helios podal kazensko ovadbo, nato še postopek izredne odpovedi

Družba Helios je 11. julija letos pri organih pregona podala kazensko ovadbo zoper neznanega storilca zaradi suma storitve kaznivega dejanja izdaje poslovnih skrivnosti. Ob tem so navedli sum, da je bila slovenskim medijem izročena obsežna dokumentacija v lasti Heliosa, ki vsebuje poslovno občutljive notranje informacije. »Posamezni izvzeti stavki in deli vsebine teh dokumentov so bili 9. julija 2014 izven ustreznega konteksta ter na neresničen način predstavljeni v prispevku v oddaji Dnevnik na prvi nacionalni televiziji.«

Neka dni pozneje je odjeknila novica, da je **predsednica sveta delavcev in podpredsednica sindikata družbe Helios Jana Poljanšek** prejela obdobje pred izredno odpovedjo pogodbe o zaposlitvi. Kot so zapisali v ZSSS-ju, je »v dokumentaciji sicer zapisana vrsta zelo hudih obdolžitev, a dejstvo je eno samo: Jani Poljanšek grozi izredna odpoved delovnega razmerja, ker je postavljala vprašanja o prevzemu Heliosa s strani podjetja Ring International in je opravljala svoje delo varuha pravic delav in delavcev. Takšno ravnanje uprave Heliosa je napad in grožnja vsem predstavnikom zaposlenih in sindikalnim zaupnikom družb v skupini Helios ter neposreden napad na sindikalno delo v Sloveniji ter na pravice zaposlenih«. O razlogih za sprožitev postopka izredne odpovedi delovnega razmerja smo povprašali tudi Jano Poljanšek, ki pravi: »Prepričana sem, da je razlog v tem, da sem jasno in glasno zahtevala spoštovanje zakonov, ki veljajo v Republiki Sloveniji, ter spoštovanje sprejetih dogovorov, ki so plod dolgoletnih skupnih prizadevanj in usklajevanj stališč vseh socialnih partnerjev. K sprejetju odločitve uprave je verjetno pripomoglo tudi to, da sem stališča delavcev zastopala v javnosti.«

Vsekakor je na mestu vprašanje, ali na tej točki sploh še lahko pride do dialoga in prekinitve postopka izredne odpovedi. »Dogovor je vedno mogoč, če sta obe stranki resnično pripravljeni poslušati in spoštovati druga drugo ter si resnično želita in si prizadevata za sklenitev pravičnega dogovora, ki bo sprejet v obojestransko zadovoljstvo in korist. Pridobljene delavske pravice ne smejo postati nepotreben balast, ampak morajo biti temelj novih dogovorov. Spoštovanje človekovega dostojanstva mora biti eden izmed temeljev družbe. Argument moči ne sme prevladati nad močjo argumenta. Prekinitve postopka, ki ga je

Poslanstvo sindikata je poiskati dogovor. Tudi stavka se ves čas omenja, a to je zadnji instrument, in tudi ko pride do tega, se je treba nekaj dogovoriti. Sindikati moramo vedno težiti k temu, da se najde ustrezen dogovor, saj drugače nima smisla, da smo organizirani.

za zaščito interesov družb Skupine Helios. So se pa vodstvo družbe in predstavniki sindikata Helios na zadnjem srečanju dogovorili, da se ostale odprte teme, ki se nanašajo na delovnopravna razmerja, obravnavajo kot interna zadeva in jih ne komentirajo v javnosti. V Heliosu tako ne komentirajo postopka za izvajanje izredne odpovedi Jane Poljanšek, so pa vendarle povedali, da ne gre za postopek proti funkciji, ampak za običajen postopek, ki bi ga v primeru takšnih kršitev sprožili proti komerkoli.

Odločitev vodstva Heliosa, da vpletene strani vsebine ne komentirajo v javnosti, pa v sindikatu vidijo drugače. »Že na začetku smo upravi povedali, da bomo komunicirali in da bo tisto, kar je uradno, objavljeno na naši spletni strani. Naše stališče je, da so vsi zaposleni upravičeni do informacij in da je obveščenost ključna,« pravi Kumer in dodaja, da dajejo informacije v javnost premišljeno, saj jih je ogromno in je treba v prvi vrsti poskrbeti za to, da se naprej podajajo verodostojne informacije, kar je tudi precej naporno. »V tem trenutku ne komentiramo dogovarjanja okoli kolektivne pogodbe, ker teče interna korespondenca. Če pa bo to prav tako prešlo okvire normalnega dialoga, bomo kot edini pritisk uporabili tudi medije, saj drugega nimamo,« dodaja Kumer. Jana Poljanšek gre na tem mestu korak naprej: »Mislim, da je bil odziv lastnikov in uprave Heliosa nedopusten. Sindikalni zaupnik ne more z molkom govoriti ljudem in jih obveščati o nastalih situacijah. Še več, sindikalni zaupnik je dolžan govoriti, saj je najpomembnejše področje delovanja sindikalnega predstavnika v družbi prav varovanje in izboljševanje socialno-ekonomskih pravic članov. Sindikat nastopa kot zastopnik delavcev in njihovih interesov. Sindikalna svoboda je v Sloveniji deklarirana kot ustavna pravica in sodi med temeljne človekove pravice in svoboščine.«

V Heliosu položaj vidijo drugače. »Vodje sindikata zanemarjajo dejstvo, da jih veže pravni dokument, ki jasno določa dolžnosti in pravni okvir za vsakega zaposlenega in člana nadzornega sveta za javne nastope. Po zakonu zaposleni v družbi ne sme razkriti kakršnih koli poslovnih tajnosti ali drugih informacij, ki imajo ali bi lahko imele vpliv na ceno delnic. Vse pomembne zaveze zaposlenih so nadalje določene v pogodbah o zaposlitvi in kolektivni pogodbi. Vodje sindikata, ki so tudi

člani nadzornega sveta, so dolžni narediti tudi vse, kar je v njihovi moči, da zaščitijo interese družbe in preprečijo, da se ji dela škoda,« sta v odprtem pismu sporočila predsednik uprave Aleš Klavžar in prvi nadzornik Gerald Martens, ki dodajata, da so predstavnici sindikata priporočili, da stopi pred javnost, šele ko bo večina zaposlenih seznanjena z realnim stanjem.

Da je vzpostavitev socialnega dialoga možna, menijo vse strani. Vendar pa vsaka postavlja svoje pogoje. Kako priti do dialoga, če sindikat zelo zgodaj uporabi popolni upor? »Upiranje mora biti, to je del sindikalnega dela. A za sedaj smo drug drugemu predvsem kazali moči. Nismo se še pogajali. Opredelili smo nekatere stvari, ključna je podjetniška kolektivna pogodba, do bili smo predlog uprave in na nas je, da uradno odgovorimo nanj. Poslanstvo sindikata je poiskati dogovor,« pravi Heliosov sindikalist Tomaž Kumer.

»Umik obdolžive pred izredno odpovedjo pogodbe o zaposlitvi iz krivdnih razlogov, podane s strani delodajalcev, bi v prvi meri pripomogel k vzpostavitvi socialnega dialoga. Spoštovanje sprejetih zakonov, veljavnih v Republiki Sloveniji, spoštovanje veljavnih podjetniških kolektivnih pogodb in sprejetih dogovorov ter spoštovanje načela pravičnosti bi težave pri vzpostavitvi socialnega dialoga zmanjšale na minimum. Pritiski, ki jih vrši delodajalec na zaposlene z razlagami o odpuščanju večjega števila zaposlenih in selitvi proizvodnje iz Slovenije, česar naj bi se poslužil ob stavki, na delavce vplivajo kot huda ustrahovanja. V pravni državi takšno grobo početje ne sme biti sprejemljivo, ampak mora biti to početje vredno vsega obsojanja, saj meče veliko senco na demokratično ureditev Republike Slovenije,« pravi Jana Poljanšek, ki je predstavila tudi konkretna stališča, ki jih zavzemajo delavski predstavniki v pogovorih z upravo Heliosa. »Helios je bil vseh 90 let, ki jih bo letos dopolnil, zgled odnosov tako znotraj družbe kakor tudi s širšim okoljem. Sponzoriral je mnoge športe, ne le košarko, gasilci so bili srčika povezave Heliosa navzven, saj je njihova nesebična pomoč ljudem v nesreči dobro vplivala na pozitivni duh vseh zaposlenih. Biti gasilec v Heliosu ni bila le služba, bila je služba, tesno povezana s častjo; marsikdo si je želel postati del te humane sredine. Kot sindikalna predstavnica zagovarjam, da vsej družbi največ pozitivnega prinašajo

delovna mesta, na katerih delavci dobivajo zaslužene plače, ki jim omogočajo dostojno preživetje. Čeprav je po definiciji cilj ustanovitve gospodarske družbe pridobivanje dobička, to ne more biti opravičilo za zniževanje stroškov dela in optimiziranje vsega do skrajnih meja. Zniževanje stroškov dela vselej pomeni zniževanje plač in zmanjševanje delovnih mest, kar pa ne more voditi v večjo zaposlenost ljudi, ki bi tem delavcem omogočala dostojno življenje in bi jim vračala človeško dostojanstvo. V preteklosti je Helios nudil delo 2300 ljudem, tudi lastniku je prinašal dobiček, bil je odgovorno in socialno naravnan do širše družbe, zato je govorjenje o tem, da je bil Helios slabo podjetje, zares žaljivo za vse zaposlene v njem. Tisti, ki troši take neresnice, bi se moral vprašati o svoji kredibilnosti,« pravi Poljanškova, ki jo v teh dneh čaka tudi zagovor pri delodajalcu kot del postopka izredne odpovedi delovnega razmerja.

Zniževanje plač

Ena od najbolj jasnih 'ponudb' vodstva Heliosa je znižanje plač za 3,25 odstotka vsem zaposlenim ter ohranitev vseh delovnih mest. Če delavci ne pristanejo na znižanje plač, pravi uprava, da bodo prisiljeni odpuščati.

Zanimalo nas je, kje je razlog, da se sindikati ne strinjajo s to ponudbo. »Kolektivna pogodba v podjetju je ključna in treba jo je spoštovati. Le skozi spremembo kolektivne pogodbe, social-

ni dialog z nami kot partnerji, se lahko posega v ta del, to je višina plač. Sedanja kolektivna pogodba ima določeno veljavo še eno leto in štiri mesece. Če se sedaj ne bomo pogovarjali in dogovorili, bomo nato ostali brez nje. Ker nimamo splošne pogodbe naše dejavnosti, pa demo pod določila iz Zakona o delovnih razmerjih, zato moramo razmišljati o tem, kaj bo čez leto in pol. Dilema je torej, ali pristati na znižanje svojih pravic na račun zaposlenosti,« pravi Kumer, ki se boji predvsem tega, da če stopijo na to pot, lahko to pripelje do zelo nizke ravni za delavce, do minimalnih plač.

V Heliosu naštevajo, kaj so naredili do sedaj v skladu z novo strategijo, pri čemer je Klavžar prepričan, da so »ukrepi za prestrukturiranje v Skupini Helios nujno potrebni za krepitev finančne, obratovalne in tržne uspešnosti podjetja.« Verjame, da bodo nekateri danes neprijetni ukrepi dolgoročno okrepili uspešnost Heliosa.

Ker je v Heliosu še vedno zaposlenih veliko ljudi in bi večje spremembe v podjetju občutila tudi lokalna skupnost, nas je zanimalo, ali so predstavniki podjetja sedli za mizo tudi s predstavniki občine. »Na neuradnih srečanjih smo bili, ne pa na sejah občinskega sveta, ki jih do septembra ni,« pravijo v gospodarski družbi. Zaradi počitnic tudi z Občine nismo dobili komentarja, vsekakor pa bomo o morebitnih prihodnjih srečanjih in dogajanju v Heliosu še pisali. □

uvedla uprava zoper predstavnico delavcev, bi na široko odprla vrata socialnega dialoga,« poudarja Poljanškova.

Sindikat: stavka je šele zadnji instrument, treba se je dogovoriti

Kot odziv na obdolžitev pred izredno odpovedjo pogodbe o zaposlitvi delavske predstavnice v Konferenci sindikatov napovedujejo uporabo vseh sindikalnih sredstev, vključno s stavko, so sporočili iz ZSSS-ja. Vendar pa vsi ne vidijo stavke kot prve rešitve. Ne samo delavci, ki stavki zaradi izredne odpovedi pogodbe o zaposlitvi delavske predstavnice v velikem delu niso ravno naklonjeni, tudi prvi sindikalist v Heliosu Tomaž Kumer izpostavlja stavko šele kot zadnji instrument. »Poslanstvo sindikata je poiskati dogovor. Tudi stavka se ves čas omenja, a to je zadnji instrument, in tudi ko pride do tega, se je treba nekaj dogovoriti. Sindikati moramo vedno težiti k temu, da se najde ustrezen dogovor, saj drugače nima smisla, da smo organizirani. Če bomo vse reševali skozi stavko, to ne bo v redu.«

Predsednik uprave Heliosa pa napoveduje, da bo v primeru napovedi in izvedbe nezakonite stavke uprava uporabila vsa razpoložljiva sredstva

B DENT, d.o.o.

KRAŠNJA 57a, 1225 LUKOVICA

- **popolna zobozdravstvena oskrba in svetovanje**
- **nealergene in trdnjše proteze z boljšim prilagajanjem po sistemu Ivobase**

- **Straumann implantati**
- **brezkovinska keramika**

TELEFONI:
ZOBODRŽAVSTVENA ORDINACIJA: **01/7234-522**
ZOBOTEHNIČNI LABORATORIJ: **01/7234-515**
MOBILNA ŠTEVILKA: **031/684-212**

WWW: b-dent.com

EMAIL: bdent.krasnja@gmail.com

DRUŠTVA

na kratko

POROČILO

Center požarne varnosti v juniju

Poklicni gasilci Centra požarne varnosti smo v juniju posredovali sedemindvajsetkrat. Pogasili deset požarov, posredovali pri šestih prometnih nesrečah ter nudili pomoč v enajstih primerih.

3. 6. smo prek številke 112 dobili obvestilo, da na Viru gori avtomod. Izvozili smo gasilci CPV Količevo in prostovoljni gasilci PGD Vir. Takoj smo pričeli gasiti. Zaradi močne vročine, ki je nastala pri gorenju, so popokala stekla avtomehanične delavnice ter poškodovala dvizna garažna vrata. Gasilci smo, opremljeni z izolirnimi dihalnimi aparati, preiskali notranje prostore delavnice in s pomočjo izpihovalcev zraka prezračili prostore. Zaradi hitrega ukrepanja smo preprečili večjo gmotno škodo.

3. 6. smo bili obveščeni o požaru v stanovanjski hiši. Gorelo naj bi olje na štedilniku. Lastnica stanovanja in njena hči sta z ročnim gasilnim aparatom poskušali pogasiti požar, delno jima je to uspelo, nato pa sta se zaradi dima umaknili na balkon. Ob prihodu je bilo v stanovanju precej dima, v kuhinji pa so bila še manjša žarišča. Pogasili smo jih z manjšo količino vode ter preverili stanje s termovizijsko kamero. Stanovanje smo s pomočjo prostovoljnih gasilcev PGD Domžale – mesto prezračili, lastnica hiše pa je bila prepeljana v Klinični center zaradi prevelikega vdihavanja dimnih plinov.

21. 6. smo prek številke 112 dobili poziv, da gori v 6. nadstropju bloka na Ljubljanski 84 v Domžalah. Izvozili smo s tremi vozili in aktivirali društvo PGD Domžale – mesto. Ob prihodu na mesto požara smo takoj izvedli prvi napad, ki je bil opremljen z izolirnim dihalnim aparatom in zanj uporabili notranje hidrantno omrežje. Gorela je kuhinja v stanovanju. Istočasno se je izvajala evakuacija stanovalcev in pripravljali se je drugi napad z avtocestami na zahodnem delu objekta. S pomočjo prostovoljnih gasilcev smo ogenj hitro pogasili in evakuirali vse stanovalce. Uničena je bila kuhinja stanovanja, ostale prostore nam je uspelo rešiti in preprečiti širjenje požara prek balkona v višja nadstropja. Uničene in poškodovane kuhinjske elemente smo odstranili, da ne bi prišlo do ponovnega vžiga. Lastnica, ki je že pred našim prihodom poskušala pogasiti požar, se je popekla po obeh rokah in se rahlo nadihala dimnih plinov. Pri evakuaciji stanovalcev se je policist rahlo zastupil z ogljikovim monoksidom. Oba je reševalno vozilo prepeljalo v Klinični center.

ZDRAVSTVENA NEGA STOPAL PANČUR

01/72 45 106

VLASTA PANČUR
(v stavbi zdravstvenega doma Domžale)
Popoldne: ponedeljek, sreda
Dopoldne: torek, četrtek, petek

Optika Škofic že od 1975

Ljubljanska 87, Domžale
T: 01 721 40 06

delovni čas:
pon.-pet.: 8-12 in 16-18
sobota: 9-12

20. gasilsko tekmovanje za pokal Domžal

Sončno in toplo soboto, 14. 6., smo člani PGD Domžale – mesto organizirali že dvajseto gasilsko tekmovanje članic in članov za pokal Domžal in drugo tekmovanje starejših gasilk in gasilcev.

PGD DOMŽALE – MESTO Tekmovanje je potekalo na pomožnem nogometnem igrišču v Domžalah in prav vsi tekmovalci so bili zadovoljni s terenom. Seveda pa smo najbolj veselili, da se je vse izteklo brez poškodb.

ga naslednje leto uspe osvojiti v trajno last. Člani PGD Domžale – mesto vsem ekipam čestitamo za dosežen rezultat.

Tekmovanje zelo lepo minilo, da pa je vse nemoteno potekalo, bi se rada zahvalila celotni delovni ekipi,

Tokrat je tekmovalo 16 moških in ženskih desetini ter 9 desetini starejših gasilk in gasilcev. V moški konkurenci so slavili člani PGD Zalog pri Cerkljah, pri ženskah dekleta iz PGD Komenda, zmagovalna ekipa starejših gasilk prihaja iz PGD Polje, starejši gasilci pa so člani PGD Ponova vas. Kar tri ekipe so branile prehodni pokal in morda jim

ki je izpeljala vse skupaj. Brez njihovega truda, dobre volje in iznajdljivosti se nam vse ne bi tako dobro izšlo. Desetini članov 'B' našega društva pa ob tej priložnosti še enkrat čestitam za osvojevo tretje mesto. Z gasilskim pozdravom: Na pomoč!

ZA PGD DOMŽALE – MESTO
SONJA PAVLIŠIČ

Obnovljeno Grdavovo znamenju v Škocjanu

Naj prinese mir, pravičnost, medsebojno sodelovanje in dobre sosedske odnose

Slovenija je ena izmed tistih dežel, kjer so različna znamenja kar posejana po vaseh in poljih. V elika večina je del kulturne dediščine. Eno od tovrstnih cerkvenih znamenj, ki je pomemben del kulturne dediščine, je Grdavovo

Slovesnost ob obnovljenem Grdavovem znamenju je bila zadnji junjski nedeljo po maši v škocjanski cerkvi. Na slovesnosti se je zbralo veliko ljudi, ki jih je pred blagoslovitvijo znamenja nagovoril župnik Jure Ferlež, ki je govoril

znamenje – kapelici Marije Brezmadežne, v bližini katere je nekoč stala Grdavova domačija, usoda žal ni bila naklonjena. Za njo so ostali le spomini, tesno povezani s sedanjim Kulturnim društvom Mirana Jarca Škocjan in letnim gledališčem, ki pravzaprav stoji na prostoru nekdanje domačije.

Kapelica je bila zgrajena v letu 1902 in skromno obnovljena 1969. Njeno slabo stanje, tudi zaradi krhkih temeljev, je zahtevalo celovito prenovo, za katero sta se poleg vaščanov Škocjana zelo zavzemala KD Miran Jarc Škocjan in predsednik Lojze Stražar. Obnova, ki se je začela leta 2013, je obsegala obnovno temeljev in fresk ter urejeditve drenaže okolice in razsvetljave. Finančno je pomagala Občina Domžale ter številni donatorji, največ finančnih sredstev, materialne pomoči in prostovoljnega dela pa so prispevali vaščani sami. Delo je vodil gradbeni odbor, nadzor je delo mag. Maje Avguštin s kranjske enote Zavoda za varstvo kulturne dediščine; posamezna dela pa so opravili: Franc Novak, gradbenik iz Imenj pri Moravčah, slikar in restavrator Darko Tratar iz Dola ter domačin Janez Mlakar, ki je poskrbel za osvetlitev kapelice.

o veselju zaradi obnove, zaupanju do Marije Brezmadežne, hvaležnosti do vseh dobrotnikov, ki so s svojimi talenti in sposobnostmi pomagali pri obnovi kulturne dediščine, kar znamenje je. Hkrati pa je zaželel, da je kapelica znamenje miru, pravičnosti ter da prinese sodelovanje in dobre sosedske odnose.

V kulturnem programu so sodelovali Otroški pevski zbor Župnije Dob pod vodstvom Tine Grošelj in s kitaristom Gašperjem Pogačarjem, glasbenika Maja Dimc ter povezovalki Lucija Avsec in Lidija Kocjančič, o zgodovini in sedanjosti kapelice pa je spregovoril Jurij Smole, restavrator in akademski kipar.

Slovesnosti je sledilo srečanje, na katerem je KD Mirana Jarca Škocjan vsem, ker so – kot je dejal njegov predsednik Lojze Stražar – z dušo in srcem pristopili k obnovi kulturnega spomenika ter mnogi izmed njih že doslej skrbeli za krasitev Grdavovega znamenja, podarili uokvirjeno fotografijo znamenja za njihov prispevek k obnovi kapelice ter izrazil željo, da bo ta tudi v prihodnje del urejene kulturne dediščine v Škocjanu.

VERA VOJSKA
FOTO: UROŠ ZAGOŽEN

Šli smo po zdravje v Zreče

Letos smo se po tehtnem premisleku odločili, da bodo najtežji invalidi okrevali v termah Zreče.

MEDOBČINSKO DRUŠTVO INVALIDOV DOMŽALE Čez dan smo bili zelo zaposleni. Dopoldne smo hodili na fizioterapijo, popoldne pa po najboljših močeh nabirali zdravje. Sleherni dan ob pol osmih zvečer pa smo se dobivali v Modri dvorani. Reševali smo dnevne zagate, in kar je najpomembnejše, se družili med seboj. Igrali smo miselne igre – domino poštevanko, igro treh kock, kartali in pripovedovali šale na svoj in

Ob zvokih harmonike smo čestitali naši Julki za rojstni dan in se naplesali v jedilnici.

»Vse ne more iti po načrtih in našem okusu. Če potegnemo črto, pa smo se imeli lepo. Nabrali smo si novih moči in spletli nova prijateljstva. Voda je zelo dobra za kosti in sklepe. No, le dostopnost do bazenov bodo morali malo prilagoditi za invalide, pa bo,« so bile naše besede ob slovesu.

tuj račun. Kakšen večer sem mislila, da bodo pozabili na druženje, ker smo bili preutrujeni, pa sem se krepko zmotila. »Kaj se ne dobimo v Modri dvorani?«

Kosilo na Rogli v torek pa je bilo posebno doživetje. V mrazu, močnem vetru in z invalidskimi vozički, berglami, pohodnimi palicami in hoduljami smo se vsi odpeljali na Roglo na kosilo. Po kosilu smo imeli krst pred cerkvico tistih, ki smo bili prvič na Rogli. Ja, kar krepko smo jih dobili po zadnji plati od naših fantov.

Toda ko smo čakali avtobus za povratek v dolino, smo vsi telovadili v zavetrju, da smo si ogreli premrzle kosti.

V petek spet toča, mraz, veter in nevihte, a nam niso pokvarili 'preseñčenja'. Piknik je uspel kar v hotelu.

Res smo pridobili na telesni in duševni kondiciji, da smo sedaj doma bolj samostojni in neodvisni od tuje pomoči. Društvu smo hvaležni, da nam je omogočilo in delno sofinanciralo okrevanje. Žal pa je spet zatajila domžalska občina. Županova obljuba še do danes ni izpolnjena, ker njegovo obljubo zavirata predsednik občinske uprave in voditeljica oddelka za družbene dejavnosti občine Domžale, ki ne poznata zakonov in predpisov o invalidskih organizacijah in društvih. Upam, da si jih bosta prebrala, nam prislunila in bosta vedno zdrava občana občine Domžale s posluhom za dobrobit ljudi s posebnimi potrebami.

Na okrevanje bomo pa še šli.

HELENA WEITH

Vrata naših čebelnjakov niso odprta le en dan v letu

Na obisku pri čebelarju Ludviku Lapu s Homca

V prejšnji številki ste lahko brali o dnevu odprtih vrat čebelarjev, ki je odmeval po vsej Sloveniji. Ker so bili učenci nižjih razredov Osnovne šole Preserje pri Radomljah ta dan zaposleni z drugimi zadolžitvami, so se s Čebelarskim društvom Domžale dogovorili, da njihovega čebelarja Ludvika Lapa s Homca ter čebelnjak v Arboretumu Volčji Potok obiščejo pred počitnicami.

Ludvik Lap je zelo znan čebelar, ki izhaja iz čebelarske družine, saj se je s čebelarstvom ukvarjal že njegov oče. Čebelarji od leta 1980, čebelnjak v arboretumu ima od leta 2002, prav tako kot tudi tri prikolice za prevoz čebel, skupaj pa blizu 70 čebeljih družin. Čebelarita skupaj z ženo Vero, katere oče je bil Janez Ulčar, znani čebelar in ustanovni član Čebelarske družine Homec. Ludvik prideluje različne vrste medu, jih dopolnjuje z zdravilnimi zelišči in prav za vsako ve, kako pomaga zdravju. Pravi inovator na področju medu je 'iznašel' čudovito medeno vino, za svoje sortne vrste medu pa prejel vrsto medalj, med njimi za smrekov med zlato, za kostanj in hojin pa srebrni priznanji. Rad dela v Čebelarski družini Homec in v Čebelarskem društvu Domžale in v njihovih akcijah. Uživa v družbi otrok, ki jim rad predstavlja izkušnje, ob tem pa pričakuje, da bodo nadaljevali tradicijo slovenskega čebelarstva. Tokrat je za še boljšo razlago k sodelovanju povabil Borisa Jereba iz Komende, mentorja čebelarskega krožka. Učence OŠ Preserje pri Radomljah je seznanil s pripomočki, z življenjem in delom čebel ter pomenom za naša življenja. Za vse je žena Vera spekla medeno pecivo, manjkalo

ni pokušanje različnih vrst medu, odžejali pa so se s pravim medenim sokom. Učenci so pozorno prislunili pravemu predavanju ter veliko izvedeli tudi o pomladanskih in zimskih čebelah, hranjenju in vrstah medu, tudi o varovanju zdravja, posebej pa so jih zanimali sovravniki čebel, zdravljenje pikov, vrste panjev, odlaganje cvetnega prahu, slike na panjskih končnicah, zapomnili pa so si tudi, da za čebelarjenje potrebuješ tako znanje kot veselje in ljubezen do čebel.

In vse to zanesljivo imata Ludvik Lap in žena Vera, ki jima želimo še veliko prijetnih čebelarskih trenutkov. Ob koncu še beseda Bineta Kladnika, predsednika Čebelarskega društva Domžale: »Dan slovenskih čebelarjev je Čebelarskemu društvu Domžale zelo dobro uspel, saj smo na štirih lokacijah gostili več kot tristo učencev osnovnih šol in otrok iz vrtcev, skupaj z vzgojitelji. Namen teh srečanj je seznaniti otroke s čebelarstvom in jih tudi navdušiti za to dejavnost. Zahvaljujemo se ravnateljem in upravnikom, profesorici in vzgojiteljicam za sodelovanje, v prihodnje pa upamo, da bodo dnevi postali zanimivi tudi za širši krog občanov.«

VERA VOJSKA

Medgeneracijsko sodelovanje Piknik

Mladi strokovnjaki računalništva, so svoje znanje prenesli na starejše

DRUŠTVO LIPA – UNIVERZA ZA TRE-TJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE DOMŽALE Dijaki drugega in tretjega letnika Srednje šole Domžale: Nejc Loboda, Domen Lo društvo lipa – univerza za tretje življenjsko obdobje domžale žar, Jure Pavlin, Nik Hribar, Matej Zalaznik, Matija Tratnik in Anže Skvarča

ve babice in dedki. Naši mladi učitelji so premogli potrpljenje, spoštovanje, veliko prijaznosti in strokovnosti. Njihovo delo ni bilo lahko, morali so se prilagoditi našemu predznanju in sposobnostim. Tako sodelovanje je odlično tako za dijake kot tudi za nas, starejše. Vsi smo veliko pridobili.

Prva in druga skupina računalniškega tečaja

so v spremstvu prof. Marka Bešliča in Marjana Ravnikarja v začetku junija prišli v Društvo Lipa – Univerzo za tretje življenjsko obdobje Domžale.

Mladi strokovnjaki niso potrebovali veliko časa, da so naše klasične učilnice spremenili v računalniške.

Pričelo se je! Razdelili smo se v dve skupini. Dijaki, mladi strokovnjaki računalništva, so svoje znanje prenašali na nas, starejše, ki bi bili lahko njihovi

Vse priznanje in zahvala gre vodstvu Srednje šole Domžale, da podpira sodelovanje med generacijami in dijakom omogoči, da na tako koristen način opravljajo obvezno praktično delo.

Nam, slušateljem, je bilo učenje v veliko veselje in želimo še vnaprej tako spoznavati računalniške skrivnosti.

Ja, ko se naučiš, je vse tako enostavno ...

V IMENU TEČAJNIKOV METKA ZUPANEK

V soboto 14. junija smo se zbrali v Turnšah

MEDOBČINSKO DRUŠTVO SOŽITJE Zbrali smo se člani, prijatelji, prostovoljci, rejniki in podporniki Medobčinskega društva Sožitje za pomoč osebam z motnjami v duševnem razvoju občin Domžale, Lukovica, Komenda, Mengeš, Moravče in Trzin, kjer nam je Turistično društvo Turnše odstopilo prijeten prostor za piknik.

in nam namenil nekaj spodbudnih besed. Družabno srečanje smo popestrili z bogatim srečelovom in prešerno zaplesali ob zvokih harmonike in ansambla Trio Žana Urbanca. V kulturnem programu smo z zanimanjem spremljali nastop društvene Plesne skupine Face, ki so predstavili različne klasične in moderne plesne pod vodstvom mentorja Klemna Pirmana.

Po preizkušanju dobrot z žara, za kar je poskrbel gospod Franci Veber, smo se posladkali z okusnim sladoledom iz Sladolednega butika gospoda Ruždija Čatipi iz Mengša. Po uvodnem nagovoru predsednice dr. Tatjane Novak nas je pozdravil podžupan Občine Mengeš, gospod Božo Ropotar,

Zaploskali smo glasbeni skupini Veseljaki, ki ustvarja pod mentorstvom gospoda Daniela Kanalca. Sobotno dopoldne se je še prehitro prevesilo v popoldne, saj nam je čas ob zanimivih pogovorih in druženju hitro minil.

METKA MESTEK IN DR. TATJANA NOVAK, MEDOBČINSKO DRUŠTVO SOŽITJE

V Sirnici, pri pisatelju, v kovačnici, požgani vasi in baziliki

Namen strokovnih ekskurzij Društva podeželskih žena Domžale je pridobivanje znanja in izkušenj s področja kmetijstva in gospodinjstva, pa tudi spoznavanje zgodovine, zanimivosti in znamenitosti slovenskih pokrajin.

DRUŠTVO PODEŽELSKIH ŽENA DOMŽALE Temu je bil namenjen tudi obisk Poljanske doline in njene okolice, kamor so se pripeljale po kratkem obisku Škofje Loke, ki pa je bil namenjen le nekaterim zanimivostim tega srednjeveškega mesta, predvsem ozkim ulicam, kamnitemu mostu, gradu in nenavadnemu grbu s črncem.

stotnikovi so obljubili, da pridejo septembra na domžalsko tržnico, zato jih ne pozabite obiskati ter se prepričati o kakovosti njihovega mleka, jogurtov, sirotke, sirov, skutnih namazov ...

Sledil je obisk domačije Ivana Tavčarja na Visokem in pogovor o Vi-soški kroniki, predvsem pa o Cvetju v jeseni. Vožnja skozi Železnike nas

Največ časa, besed in tudi novih znanj ter izkušenj je tokrat prinesel obisk Kmetije Pustotnik v Gorenji vasi, ki se ukvarja z mlekarstvom in sirarstvom, ki počasi prihaja tudi na naše kmetije. Starši s štirimi odraslimi otroki so se povsem posvetili obe-ma dejavnostima. Tako nas je Katarina najprej seznanila z bogato sirarsko tradicijo Poljanske doline ter njihove družine. Tako je sledil ogled zunanje-ga dela kmetije s številnimi kravami, posebej zanimiva je bila njihova po-rodnišnica, pa telički, lepo 'shranje-ni' v plastičnih hlevih. Nato so nam predstavili potek izdelave mlečnih iz-delkov in sirov, po degustaciji vrste iz-delkov pa je sledil obisk 'srca sirarne', kjer smo se seznanili z dolgotrajnim kalenjem v zorilnih kletih. Seveda ni manjkalo vprašanj, tudi nasvetov, predvsem pa ne prave panorame, ne le na izdelke Pustotnikove kmetije, temveč tudi vrsto zakladov Poljanske doline, ki postaja vse bolj prepoznav-na prav po tovrstnih dejavnostih. Pu-

je spomnila na poplave, ki so terjale tudi človeška življenja. Postanek v Dražgošah je večina izkoristila za ču-dovit pogled s spomenika na okoliške doline in hribe ter obuditev spomina na znamenito dražgoško bitko. Sledil je obisk Kroke, kovaškega muzeja, kjer nam je kustosinja na zanimiv na-čin predstavila zgodovino Kroke ter železarstva, ob obisku vigenjca pa se je marsikatera spomnila nekdanih kovačnic in kovačev, ki so v njenih mladih letih podkovali konje. Zadnji obisk prijetnega poletnega dne je bil namenjen baziliki na Brezjah, kjer smo ob obisku cerkve in ogledu zna-menite podobe Matere Božje namenili čas tudi ogledu razstave jasic.

Čakala nas je samo še pot do do-mov, kjer je članice na kmetijah in do-maćijah čakalo vsakdanje delo, v kate-rega bodo zanesljivo lahko vpletele tudi nova znanja s kmetije Pustotnik, delo pa bo lažje tudi zaradi prijetnih spo-minov na obisk tega dela Slovenije.

VERA VOJSKA

Taborniki v deželi Egipčanov

Turistično rekreativno društvo Turnše, Češenik nadaljuje uspešno delo.

TURISTIČNO REKREATIVNO DRUŠTVO TURNŠE, ČEŠENIK

Vsako leto skrb in pozornost name-nijo tradicionalnemu taborjenju na prireditvenem prostoru, kjer se vedno tare starejših in mlajših tabornikov, saj vsem taborjenje polepša začetek počitnic, poleg prijetnega druženja pa jim prinaša tudi vrsto novih znanj, doživetij in dogodivščin.

Manjkalo ni učenja taborniških veščin ter obiskov posameznikov in društev, ki na taboru predstavljajo svoje veščine. Posebej so bili taborniki navdušeni nad sabljanjem, iskanjem skritega zaklada, kopanjem, obiskom reševal-nih psov, pa poslikavami, kjer se je le dalo, in še kaj bi se našlo. Glede na različno starost tabornikov so tudi po-magali drug drugemu, kar je posebej

Štiridnevni tabor je letos že pol-noleten in organizatorji so veseli, da lahko ugotavljajo, da so prav vsi, vsak s svojimi posebnostmi, uspehi in so z njimi razveselili tako udeležence kot starše, ki tudi sodelujejo v taborniškem življenju. Tabor vodijo prosto-voljci, in kot zanimivost povejmo, da je med njimi veliko takih, ki so prve korake v taborništvu naredili prav s pomočjo Turističnega društva Turnše, Češenik.

Več kot štirideset otrok s trinajsti-mi vodniki ter taborovodkinjo Urško Kovač in starešino Katjo Jeraj Kolenko je letos zasedlo deželo Egipčanov, v kateri so izvedli veliko o egipčanski kulturi. Ob tem pa organizatorji niso pozabili na veščine, značilne za Egi-pčane, pa tudi tabornike, saj je bila in je rdeča nit vsakoletnega tabora ži-vljenje z in v naravi ter skrb zanj, pa tudi orientacija v prostoru, postavlja-nje tabornega ognja in večerne kultur-ne prireditve, da ne omenjamo jutra-njega in večernega dviganja zastave.

pohvalno. Tabor sta med obiskom po-hvalila župan Občine Domžale, Toni Dragar, in predsednik Turistično re-kreativnega društva Turnše Češenik, Jani Jeraj.

Udeleženci letošnjega taborjenja v deželi Egipčanov so s prijetnimi spo-mini in novimi znanji že zapustili pri-reditveni prostor društva in odšli vsaj po svoje iskat prijetne počitniške poti. Prepričana sem, da se bodo mnogi še vrnili – kot taborniki ali njihovi vo-dniki – in da bodo v letu 2015 ter vseh naslednjih v Turnšah odmevali veseli vrišč, dobra volja, pa tudi veliko zado-voljstvo, da lahko mladim narediš pri-jetne počitnice, ki jih ne bodo nikoli pozabili.

Turistično rekreativno društvo Turnše, Češenik se zahvaljuje vsem, ki so kakorkoli prispevali k odlični izvedbi taborjenja V DEŽELI EGIPČA-NOV 2014, vsem udeležencem pa še naprej želi prijetne počitnice.

**VERA VOJSKA
FOTO: MIHA ULČAR**

na kratko

OZVVS DOMŽALE

S Kuma na Triglav

Skupina veteranov vojne za Slove-nijo iz Zasavja se že nekaj let zapo-redoma podaja na tradicionalni po-hod na Triglav z najvišje zasavske gore, veličastnega Kuma. Pot jih

vodi tudi skozi naše kraje, kjer se jim je na Limbarski gori in pozneje na Kolovcu pridružila tudi manjša skupinica članov OZVVS Domžale. Skupaj so nadaljevali pot proti našemu očaku, Triglavu. 11. julija so se udeležili slovesnosti na Kredarici in dan pozneje na osrednji proslavi na Pokljuki. Na takšen način vete-rani vojne za Slovenijo združujemo dogodke iz leta 1991 in jih povezu-jemo z zgodovinskim bojem našega naroda med drugo svetovno vojno.

JANEZ GREGORIČ

DRUŠTVO IZGNANCEV DOMŽALE

Prijetne počitnice vsem našim članom

Člani in članice Društva izgnancev Domžale ste v juniju 2014 prejeli drugo številko glasila našega društva VESTNIK, v katerem ste lahko prebrali vrsto aktualnih informa-cij o delu društva pod vodstvom predsednice Ivice Žnidaršič. Pred-sednica piše tudi o možnostih za pridobitev materialne odškodnine za vse premoženje, ki so ga vojne žrtve izgubile med drugo svetovno vojno. Kakor že zapisano, v juli-ju in avgustu nimamo uradnih ur, vidimo se zopet prvi ponedeljek v septembru, v prostorih Društva voj-nih invalidov Domžale, ki se mu za razumevanje lepo zahvaljujemo. Ob tem vas prosimo, da, če še niste, v septembru poravnate članarino za leto 2014 ter naročnino za Vestnik. V septembru pripravljamo tudi iz-let, o katerem vas bomo pravočasno obvestili. Do tedaj pa prijetne počit-nice in čim več lepih sončnih dni!

VERA VOJSKA

PGD KRAŠNJA

Gasilska veselica v Krašnji

V soboto, 14. Junija, smo člani Pro-stovoljnega gasilskega društva Krašnja organizirali prvo letošnjo veselico v Črnem grabnu. Mladi in manj mladi smo po najboljših mo-čeh vsak po svoje prispevali kosček časa, truda in veselja, da se je pri-re-ditev izpeljala tako, kot se spodobi za gasilsko veselico, to pa so nam potrdili tudi številni obiskovalci, ki so bili zelo zadovoljni. Od začet-ka nas je spremljalo ubrano petje in igranje Ansambla Zajc, ki si za profesionalnost in pričaranje never-jetnega vzdušja zasluži posebno po-hvalo. Zahvaljujemo se vsem, ki ste radodarno prispevali za naš bogati srečelov ali k uspešnosti prireditve prispevali na kakršenkoli drug na-čin. Hvala tudi vsem obiskovalcem za obisk, dobro voljo ter pohvale ter vsem, ki cenite delo našega društva. Verjamemo, da na vašo podporo lahko računamo tudi v prihodnje. Če ste tokratno veselico zamudili, nič ne de, saj se hitro bliža leto oble-tnice našega društva, ko boste (če ne prej) spet povabljeni na gasilsko veselico v Krašnji.

J. J. ZA PGD KRAŠNJA

POVEZOVANJE PODJETNIKOV ZA DVIG LOKALNEGA GOSPODARSTVA

JANEZ LEVEC, PODPREDSEDNIK SKUPINE BUSINESS NETWORK INTERNATIONAL BISTRICA

Pogosto slišimo, da mora v času krize vsak poskrbeti le zase, ko je preskrbljen sam, pa naj razmišlja o tem, da bi pomagal tudi drugemu. Kaj pa če se skupina ljudi, podjetnikov poveže med seboj? Ali je njihova moč manjša ali večja? Zagotovo večja, so prepričani in iz prakse lahko potrdijo tudi podjetniki, člani skupine BNI Bistrica, ki deluje na območju Domžal.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: Arhiv BNI Bistrica / Janez Levec

Skupina več kot 20 podjetnikov, ki živijo in delujejo na območju Upravne enote Domžale, predstavlja priložnost za rast domžalskega gospodarstva v času, ko si marsikdo ne upa tvegati. Pa oni tvegajo? Ne, le povezujejo se in verjamejo v splošno dejstvo, da kdor daje, tudi dobiva.

Njihov namen je v prvi vrsti povezovanje in medsebojno sodelovanje, pravi Janez Levec, podpredsednik in eden od soustanoviteljev BNI Bistrica. »BNI je blagovna znamka, ki je v Slovenijo prišla iz tujine, sama ideja za BNI Bistrica pa na pobudo ljubljanskih skupin, ki so delovale pred tem. V začetku se nas je zbralo pet podjetnikov, ki smo se med seboj začeli mrežiti in počasi vabiti ostale podjetnike v našo skupino,« začetke opisuje Janez Levec.

Bistvo skupin BNI je, da vsak član prihaja s svojega področja. V vsaki skupini je namreč lahko le en iz vsake poklicne kategorije, tako da skoraj ni medsebojne konkurence. Domžalska skupina trenutno šteje nekaj več kot 20 članov, na čakalni listi imajo še nekaj zainteresiranih podjetnikov, a v vsakem trenutku v svojo sredino vabijo nove člane. »Trenutno iščemo tiskarja, bankirja, cvetličarja, turistično agencijo, gradbinca, električarja, plekarja ... Še kar nekaj poklicnih kategorij je, ki so še proste in si jih želimo v svoji sredini,« pravijo. Dejstvo pa je, da četudi je v sredini že predstavnik posamezne poklicne kategorije, vrata za ostale niso popolnoma zaprta. Lahko se pridružijo čakalni listi, lahko pa tudi sami podajo pobudo za ustanovitev nove skupine BNI na bližnjem območju, morda v sosednjem kraju, kjer bodo imeli avtomatično prednost pred konkurenco. Spodbujajo namreč ustvarjanje novih skupin in vsi imajo možnost za vključevanje.

Vsak, ki ga zanima vključitev v BNI Bistrica, se jim lahko dvakrat pridruži na srečanjih, preden sprejme odločitev za vložitev vloge za članstvo. Na ta način kot gost spozna, kako v praksi delujejo njihova srečanja, kakšne priložnosti se ustvarjajo v skupini in predvsem, kaj lahko najde tudi zase v tovrstni skupini. Skupina BNI Bistrica se srečuje prav vsak torek. »Navzočnost je zelo pomembna že zaradi tedenskega prispevka v skupino, da so člani na tekočem in si ves čas medsebojno pomagajo. Če kdo ne more priti, pa lahko pošlje zamenjavo, sodelavca, partnerja, sosedo, družinskega člana,« širino skupine poudari Janez Levec. »Naši vsakotedenski torkovi sestanki mi predstavljajo najproduktivnejši dan v tednu, ki se ga vsakič znova veselim. S sočlani si uspešno pomagamo in drug drugemu 'odpiramo

Naši vsakotedenski torkovi sestanki mi pomenijo najproduktivnejši dan v tednu, ki se ga vsakič znova veselim. S sočlani uspešno pomagamo drug drugemu, si 'odpiramo vrata' pri različnih poslih in izzivih. Skupaj smo močnejši.

mo vrata' pri različnih poslih in izzivih. Skupaj smo močnejši,« dodaja predsednik BNI Bistrica Miha Debevč. Prepričan je tudi, da se morajo podjetniki danes še veliko naučiti o zdravem podjetniškem mreženju, povezovanju in medsebojni pomoči.

V treh mesecih ustvarili 271 tisoč evrov prometa

Domžalska skupina BNI je bila ustanovljena letos aprila, v prvih treh mesecih so dosegli dobrih 271 tisoč evrov neto prometa medsebojne pomoči, kar je za takšno skupino res veliko. To je zagotovo tudi pozitivna posledica BNI slogana 'Givers gain' oziroma kot pravijo v Sloveniji: 'Kdor daje, dobiva.' »Na letnem nivoju ocenjujemo, da bo skupina, če bo šlo tako naprej, ustvarila blizu milijona evrov prome-

ta. To je ogromno medsebojne pomoči v skupini,« dodaja Levec.

Velik poudarek je na srečanjih oziroma sestankih 'ena na ena', kar pomeni, da se zaradi posla srečujejo tudi zunaj skupine. Do tovrstnih sestankov pridejo po uradni poti skupine BNI, kar pomeni, da izpolnijo napotnice, ki jim omogočajo tudi preglednost, transparentnost poslovanja. »Najbolj pomembno pri tem pa je, da si člani med seboj ne smejo obračunavati provizije. Če bi nekdo dobil provizijo, bi ga skupina takoj izključila,« so striktni v svojih načelih.

Glede na to, da je v BNI Bistrica združenih veliko podjetnikov, je vsekakor njihov pogled na gospodarstvo, tudi v času krize, zelo optimističen. Ne samo medsebojna podpora in povezovanje, tudi dejstvo, da v času, ko

večina obupava, oni pridno nabirajo posle, jim zagotovo daje zagon in energijo za nadaljnjo rast. A ob tem se poraja vprašanje, kako jim, ne glede na povezovanje, lahko uspeva, sploh glede na to, da vedno znova poudarjamo, kako gospodarstvu neprijazna je naša država. »V prvi vrsti je pomembno, da si med seboj pomagamo, tega pa za sedaj v Sloveniji še ni veliko. V podjetništvu pri nas tega do sedaj niti ni bilo. Zelo pomembno se mi zdi, da se podjetniki, ki delujemo na območju upravne enote Domžale, verjamemo v medsebojno pomoč. Je pa v Domžalah obrtništvo v zadnjih letih nekoliko zamrlo, vse je bolj osredotočeno na Ljubljano. A ne glede na to, da je tudi naše podjetje s sedežem v Ljubljani, zaradi dejavnosti, ki jo izvajamo, še vedno menim, da so Domžale pravo obrtniško mesto, in ko je treba stopiti skupaj, smo že večkrat dokazali, da znamo. Domžale so na tem področju zagotovo najmočnejše mesto v Sloveniji, od nekdaj so veljale za močno upravno enoto in ne vem, zakaj ne bi bila še močnejša, če je lahko,« optimistično zre v prihodnost podpredsednik BNI Bistrica.

S povezovanjem gospodarstva lahko Domžale ponovno zaživijo

Vedno obstaja prostor za izboljšave in rast, tudi v našem lokalnem okolju. Tudi v tem primeru Janez Levec vidi prednost predvsem v povezovanju gospodarstva. »Če se bo povezovalo gospodarstvo, če si bomo pomagali med seboj, bo prišla rast, Domžale bodo dobile večjo kupno moč, vsi bomo imeli več, zgradili bomo več cest, stanovanj, upam, da tudi kakšno tovarno. Zato se mi zdi, da je lahko cilj vsega tega, da Domžale ponovno zaživijo, tudi s pomočjo skupine BNI Bistrica.« Dejstvo je, da ima takšna skupina, ki ima že sedaj več kot 20 podjetnikov različnih obrti, njihov cilj je do 40, vsekakor moč, da spodbudi rast gospodarstva v občini. Ko se začuti njihova pozitivna energija, njihova nesebična volja pomagati ostalim, jih povezovati z želenimi strankami in deliti poznanstva, je vsakomur jasno, zakaj je to mogoče.

Članstvo v lokalni skupini BNI prinaša letno članarino, ki pa se članom zelo hitro povrne, pa ne le skozi posel, ampak tudi številna brezplačna izobraževanja, ki so jim na voljo. »Vsak mesec imamo dve do tri izobraževanja in tudi kot podjetnik, ki sem v poslu že več kot 20 let, sem slišal ogromno stvari. Ko vidiš na tovrstnih izobraževanjih po 40 in več podjetnikov, lastnikov podjetij, ki srkajo to znanje in ga s pridom uporabljajo, ugotoviš, da je BNI res odlična zadeva za tovrstna sodelovanja,« pravi Levec.

Za konec nas je zanimalo tudi, če lahko vključitev v eno od skupin BNI prinaša priložnost tudi za mlade podjetnike in startup podjetja, in kot pravi član BNI Bistrica, je to zanje vsekakor pomembna zadeva, odskočna deska in prva referenca.

Če tudi vas zanima obisk srečanja skupine BNI Bistrica, če želite biti del pozitivne zgodbe, ki omogoča dvig gospodarstva tako v dobrih kot težkih časih, se lahko oglasite podpredsedniku skupine na elektronsko pošto: janez.levec@proevent.si. □

Resnica o nemški šoli je večplastna

Ob prispevku o šolstvu je vedno mogoče najti več tolmačenj, saj je pogledov na organizacijsko in vsebinsko podobo šolstva vedno več. Tako je danes, tako je bilo tudi v preteklosti. Posebno na to, kakšno je bilo osnovno šolstvo v Domžalah v obdobju nemške okupacije, obstaja več pogledov.

Matjaž Brojan

V letu 2002 sem v našem časopisu predstavil eno, morda bolj kritično gledanje, v preteklem nadeljevanju pa objavil poskus objektivnejšega pogleda na to, kaj je bilo in kaj ni bilo nemško šolstvo, v kolikšni meri je prešlo mejo znosnega med otroki v okupiranih Domžalah. Prav je, da se poskusimo približati objektivni podobi organiziranosti šolstva v času nemške okupacije.

V šolah (tudi v domžalski) se je povečeval upor ...

Tudi v Domžalah se je dogajalo, da so nekateri dijaki, posebej v zadnjem obdobju vojne, hodili oboroženi v šolo. O revoluciji, ki so se včasih znašli v šolskih torbica, učitelji nemške šole niso imeli pojma, kaj šele o tem, da bi bilo orožje v šoli lahko kdaj konkretno uporabljeno.

Z načrtnim žaljenjem slovenskih nacionalnih čustev se je med mladino vedno bolj stopnjevala narodnostna zavest, ki so jo tedaj vse pogostejše partizanske akcije še utrjevale, mladini pa krepile samozavest, kljubovalnost in prepričanje o zmagi.

Vedno več odhodov v NOB

V šolskem letu 1943/44 so fantje vedno pogostejše odhajali v NOV, mladinska organizacija na šoli pa je bila že tako močna, da je bila to že prava javna tajnost. Na šoli so bile organizirane tudi že večje akcije, npr. zaplenba pisalnih strojev, radioaparata in razmnoževalnega stroja za partizansko tiskarno, uničevanje šolskega inventarja, pisanje parol po šolskih stenah s črnilom v nočnem času itd. Teh akcij je bilo toliko in takega obsega, da so morali Nemci postaviti v šolo stražo treh vojakov SS.

Ko se je pričelo govoriti o mobilizaciji letnika 1927 za nemško vojsko, ki je takrat obiskoval četrti razred šole, je ves razred korporativno odšel v partizane, razen dveh Nemcev in dveh drugih, ki sta bila leto dni mlajša. Ker čez noč ni bilo več učencev v četrtem razredu, je bil razred zaprt.

Že v šolskem letu 1942/43 so se na šoli oblikovale posamezne skupine, ki so bile organizirane v mladinsko organizacijo ZSM. Na šoli so se že razmnoževale in razširjale revolucionarne parole in širila partizanska literatura. Med dijaki, ki naj bi bili vpoklicani v nemško vojsko, je bila organizirana akcija za vstop v NOV. V ta namen je bil organiziran sestanek, ki ga je vodil tov. Marjan Simončič, takrat med mladino najbolj cenjeni in spoštovani partizan v vsem okolju. Govoril je vedno resnico in realno prikazoval življenje v brigadah, pri vsem tem pa znal vse navzoče neverjetno navdušiti. Med drugim so se sestanka udeležili tudi Miha Colnar, Dušan Loboda in Andrej Pangeršič, ki so pozneje vsi tudi padli v NOV, Milan Vodopivec pa se je že pred tem sestankom pričel skrivati pred Nemci in ni več obiskoval šole. To so bili prvi štirje tovariši, mladi fantje, ki so iz šole odšli v partizane, ljudje z visoko nacionalno zavestjo in polni idealizma ter globoke vere v pravično stvar, borci slovenskega ljudstva proti okupatorju. Vsi so kot požrtvovalni in nesebični mladinci tudi padli. Da se

ne bi Nemci maščevali nad družinami partizanov, so domači navadno izjavili, da so fante partizani nasilno mobilizirali. Direktor šole, ki je tem bajkam menda verjel, je za vsakim, ki je odšel v partizane, napravil nekakšno komeemoracijo z govorom, v katerem je povedal, da so 'banditi' odvlekli dijaka v Bosno, ker ga bodo ubili. Po govoru je zahteval enominutni molk v počastitev tistega, ki je odšel v partizane,

med dijaki pa je bilo v tej minuti polno pridušenega smeha.

Svoboda je pomenila obnovo

Ob koncu vojne, ki je (v dobrem) Domžalčanim v šolstvu prinesla zgolj novo telovadnico (zgradili so jo Nemci), pa je bilo tudi v našem kraju treba pristopiti k celoviti obnovi šole in šolstva.

Ne samo država, tudi požrtvovalni domžalski prostovoljci – udarniki so se

lotili obnove poslopja gimnazije, ki je bilo po odhodu Nemcev in po obiskih mnogih oddelkov vojske močno poškodovano in znotraj povsem uničeno. Že kmalu po osvoboditvi pa je ministrstvo za prosveto izdalo nalog, da Domžalčani poslopje šole v najkrajšem času ponovno usposobijo za normalno šolsko delo, saj naj bi že v jeseni 1945 v šoli potekal redni pouk. Država je za potrebna dela zagotovila tudi 80.000 takratnih dinarjev posojila.

Delo je bilo opravljeno v štirih mesecih ...

Delo v obnovi je steklo in šola je bila v štirih mesecih neprekinjenega dela znotraj povsem obnovljena. V teh delih so na novo napeljali električno napeljavo, vodovodne instalacije, uredili stranišča, postavili peči, zamenjali okna ter prepletkali vse, kar je bilo treba. Ni čudno, da so se stroški obnove povečali do te mere, da je bil odrejen kredit znatno presežen. Ker je bilo delo zasnovano udarniško, je ministrstvo za prosveto zaprosilo starše, naj tudi oni z

denarjem prispevajo za obnovo ustanove, v katero bodo hodili njihovi otroci. Roditeljski svet se je s posebnim sklepom 16. septembra 1945 tako obrnil po pomoč na starše. Predlagal jim je, naj vsak prispeva po 100 dinarjev, svojo obveznost pa so tisti, ki so bili pripravljeni sodelovati, lahko odplačali tudi v desetih obrokih po 10 dinarjev.

Tudi s pomočjo tako zbranega denarja in tako zasnovane množične akcije med starši so bila dela po štirih mesecih sklenjena, zavod je bil pripravljen in delo se je lahko začelo. Seveda je bil odrejeni znesek obilno presežen, vendar so otroci dobili za tedanje razmere dobro urejeno šolo.

Slavnostno odprtje prenovljene šole ...

Slavnostno odprtje prenovljene šole – gimnazije – je bilo 22. oktobra 1945. Najprej je spregovoril prvi ravnatelj Milan Mehle. Recitacije in deklamacije sta z učenci zagotovila profesorja Rožman in Kralj, pevske točke pa je pripravil prof. Gothard Rott. V imenu mladine je nastopil takratni petošolec Vavpetič.

Tej prireditvi so sledile nove in nove, stekle so aktivnosti na mnogih drugih področjih. Danes se kar čudimo, kaj vse je šola nekoč počela z učenci in učitelji. Poglejmo prvo leto, kako je potekalo delo in kaj vse so učenci z učitelji pripravili. Proslavo ob drugi obletnici Avnoja so pripravili 28. 11. 1945 v šolski telovadnici, 18. decembra so stekle priprave na Prešernovo proslavo, učenci so se udeležili proslave četrte obletnice proletarske brigade v Mengšu, 22. 12. so pripravili prvi smučarski tečaj.

Kaj vse so počeli....?

Potem so uvedli neobvezno ročno delo, prisostvovali prvemu predavanju domžalske Ljudske univerze in izpeljali Prešernovo proslavo. Za obnovo požgane vasi Zlato polje so zbirali semenski krompir in opeko. Učenci so za potrebe tovarne zbirali tekstilne odpadke.

Da bi izrabili ustvarjalno moč mladih, so učence 3. aprila 1946 poslali na pogozdovanje na graščinsko posestvo v Jable. Slavnostno akademijo zavoda je šola pripravila 13. aprila, in sicer kar dvakrat. 27. aprila so učenci sodelovali na proslavi pete obletnice OF. Prireditve je bila v Zlatem polju, nanjo pa so se udeleženci (ves kolektiv učencev in učiteljev) odpeljali s kolesi in kamioni, nekateri so šli tudi peš. V sporedu so sodelovali s telovadnimi in pevskimi točkami, zvečer pa je bila povorka s transparenti in baklami. Pozneje – med počitnicami pa so mnogi učenci s svojimi učitelji!!! sodelovali tudi pri gradnji proge Brčko–Banoviči.

Kako je bilo z učitelji?

Za pomočnika ravnatelja Milana Mehleta je bil 15. 11. 1945 določen prof. Milan Flerin. Na šoli so nastavili 10 novih profesorjev. Šolske oblasti so pristale na postopno odpiranje novih, višjih razredov, s tem da je omenjena šolska oblast takoj dovolila odprtje petega razreda. Na začetku prvega šolskega leta obnovljene šole v Domžalah se je vpisalo 296 učencev, ob koncu leta pa je bilo v šoli 287 učencev, in sicer 137 dečkov in 150 deklic. To je bilo leto intenziviranja prizadevanj postaviti kar največ možnosti za ustvarjalno delo, ki bo v pomoč družbi, predvsem pa mladi generaciji, ki je bila med vojno oškodovana za možnost učenja v slovenskem jeziku. ☐

Med vojno zgrajena telovadnica in domžalska gimnazija z zahodne strani

Učenci nižje gimnazije v Domžalah v prvem povojnem letu. Z njimi je prof. Lado Kralj

V prvih letih po vojni je bilo v navadi, da so profesorji učence med počitnicami popeljali v mnoge delovne akcije in potem za nagrado največkrat tudi na morje.

IZ NAŠIH VRTCEV IN ŠOL

Projekt Donau online

Pogled v Evropski parlament

SREDNJA ŠOLA DOMŽALE Učenci razreda 2. E Srednje šole Domžale smo se pod vodstvom mentorja, prof. Marka Majceta, marca vključili v projekt

vili tudi anketo o tem, kako seznanjeni so dijaki z Evropskim parlamentom in volitvami. Našim vrstnikom iz Hrvaške, Slovaške in Nemčije smo predsta-

Donau online. V tem projektu smo se povezali z drugimi vrstniki Evropske unije, natančneje z dijaki iz Slovaške, Hrvaške in Nemčije. Skupaj smo razmišljali predvsem o evropskih volitvah, o pomembnosti Evropskega parlamenta, o povezanosti držav znotraj Evropske unije, utrjevali pa smo tudi znanje nemškega jezika. Stvari smo se lotili resno, na šoli smo opra-

vili naše mesto Domžale, šolo in naše poslance v Evropskem parlamentu. V tem projektu smo se naučili veliko novega o Evropskem parlamentu, o tem, kako deluje in kakšna je njegova naloga. Dobili smo občutek, da smo tudi mladi lahko aktivni na področju politike in da je pomembno biti ozaveščen o stvareh, ki se dogajajo okoli nas.

NEŽA LEBEN

Mojstri

Na peti stopnji posebnega programa imamo učenje in vzgojo za življenje.

OŠ ROJE Dotaknemo se vseh tem, ki so nam blizu in nam bodo v življenju prišle prav. V šoli smo ekološko aktivni in ves čas v svoje delo in učenje vključujemo naravne materiale in se pogovarjamo o okolju in življenju zdravih snovi.

Dotikamo se vseh tem, kot so: zbiranje deževnice, kakovost vode, embalarana voda, varčevanje z vodo na preprost način, ekološke oznake s področja ravnanja z odpadno embalažo, naravni vitamini, kupujem slovensko, naravna kozmetika, koledar vrtnarskih opravil, vrtnarski nasveti, prežračevanje, kompostiranje ...

Največ pozornosti namenjamo področju razvijanja samostojnosti in delovne vzgoje. Na ta način se učenci pripravljajo na zaposlitev v varstveno-delovnih centrih in čim večjo samostojnost v nadaljnjem življenju. Sodelujemo na

različnih projektih in likovnih natečajih in prejemo veliko nagrad in priznanj. Želimo pokazati, kaj zmoremo, nudimo in tudi prodajamo. Letos smo prejeli številne nagrade, priznanja, pa tudi donacije za izvirne in umetniške izdelke.

LUCIJA KODRCA, OŠ ROJE

Zaključek projekta Pasavček

Ob zaključku šolskega leta smo konec junija pripravili zaključek projekta Pasavček.

VRTEC URŠA V projektu smo sodelovali vse šolsko leto, v sodelovanju s Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Slovenije. Zaključek smo pripravili v naši igralnici skupine Sovice, ga popestrili s pesmicami in deklaracijami na temo 'promet', sledila pa je podelitev priznanj za sodelovanje v projektu Pasavček. Otroci so se zelo

razveselili daril, ki so nam jih poslali iz občinskega SPV-ja, napihljive žoge z likom pasavčka ter figurice pasavčka za vsakega otroka. Sledilo je skupinsko fotografiranje in obljuba, da bodo pasavčka pripeli na varnostni pas svojega sedeža in se tako vedno spomnili, kaj je red – **red je vedno pas pripet!**

VZG. ROMANA ŠTUPAR IN SAŠA FINC

Skupina Sovice se je razveselila nagrad.

Marko Hatlak in mladi pevci

V juniju smo na šoli s pevci mlajšega otroškega pevskega zbora pripravili glasbeno dopoldne.

OŠ RODICA V prvem delu smo z glasbeno-gledališko predstavo 'Vilinski konjič' nastopili pred vrstniki in njihovimi učiteljicami. Predstava je zasnovana na makedonski pripovedki, zato smo vanjo vključili makedonske pesmi in kolo ter posamezne dele besedila izrazili v makedonskem jeziku. Na šoli imamo nekaj učencev priseljencev, ki sta jim to materna kultura in jezik, zato so bili zelo veseli možnosti predstavitve svoje tradicije.

V drugem delu dopoldneva so se najmlajšim pevcem pridružili tudi starejši in skupaj pričakali obisk, ki smo se ga vsi izredno veselili. Gostili smo glasbenika, koncertnega harmonikarja Marka Hatlaka. Izredno muziciranje, virtuoznost, obvladovanje inštrumenta in delavnost, hkrati pa pedagoški dar, ki ga zna odlično uporabiti, so njegove odlike. Vsemu temu so imeli v najlepši obliki priložnost prisostvovati tudi naši mladi pevci. Glasbenik jim je predstavil svoj inštrument, spregovoril o glasbenikih in glasbi, ki jo najpogostejše izvaja, in jim zaigral različne skladbe. Z njim so otroci tudi muzicirali, marsikaj vpra-

šali in preizkusili. Od Bacha do tanga, med pticami in v morskih globinah, od prve harmonike do raznolikih možnosti, ki jih nudi koncertna harmonika, s poskakujočim Markom in makedonsko deklico smo to dopoldne skupaj ubirali ustvarjalna pota.

Srečanje z glasbenikom sta podprla vodstvo šole in šolski sklad, za kar smo zelo hvaležni.

Obisk Marka Hatlaka in njegova učna ura, ki je krepko preseгла svoje poimenovanje, je bil za otroke izredna izkušnja. Taki so bili tudi njihovi odzivi ob srečanju in po njem. Zavedamo se, da so take priložnosti na naših institucijah zelo redke, a hkrati moramo vedeti, da so edinstvena naložba v mlade talente.

EMA CERAR

Comenius izmenjava – Turčija

Učenci OŠ Rodica smo bili obveščeni, da bomo v okviru projekta Comenius obiskali učence turške šole iz Antalije, ki so pred časom gostovali pri nas.

OŠ RODICA Povabljeni smo bili k sodelovanju. S prijateljico naju je projekt zelo zanimal, zato sva se prijavi. Zelo sva bili veseli, da sva bili izbrani. Naše potovanje v Turčijo se je pričelo 14. maja. S kombijem smo odpotovali do Zagreba. V Zagrebu smo se vkrcali na letalo in se odpeljali do Istanbula. Za nekatere od nas je bilo to prvo potovanje z letalom, zato je bilo za tiste letenje še posebej zanimivo. Po pristanku smo si ogledali letališče Istanbul in se nato z letalom odpravili do Antalije. V Antalijo smo se pripeljali zelo pozno zvečer. Po nas je prišel avtobus, v katerem so že čakali španski otroci, ki so bili prav tako namenjeni na obisk k turškim prijateljem. Na avtobusu smo se s Španci spoznali ter se tudi zabavali z njimi. Pot do Bucaka je hitro minila. Tam sem takoj spoznala svojo novo turško gostiteljico. Objela me je ter me poljubila. Takšen pozdrav se mi je zdel zelo lep in takoj sem vedela, da bova postali dobri prijateljici. Ko smo prispeli v njeno hišo, me je najprej pozdravila vsa družina in me povabila k večerji. Večerja se mi je zdela zelo zanimiva, saj poteka popolnoma drugače kot pri nas v Sloveniji. Zanimiva se mi je zdela navada, da jedo na tleh in da v vsako jed stisnejo veliko limoninega soka. Zanimivo pa se mi zdi tudi to, da iz džamije na vsakih nekaj ur nekdo po zvočnikih moli, da si nekateri ljudje pogrnejo odejo ter začnejo moliti. Ker je Esra vedela, da je za mano dolgo potovanje, sva se po večerji odpravili k počitku. Naslednji dan smo si ogledali njihovo šolo. Pouk pri njih poteka drugače kot pri nas. Pouk se mi zdi zelo sproščen, otroci so se veliko igrali. Učenci turške šole so nam pokazali, da so zelo veseli, da smo prišli. Deklice so nas objemale, vsi so se želeli fotografirati z nami, z njimi smo se tudi veliko igrali. Učenci so nam pripravili prireditev, a je žal na koncu niso mogli izvesti, saj se je ravno v tistem času zgodila rudniška nesreča in iz spoštovanja do umrlih niso smeli praznovati našega prihoda. A kljub temu so nam priredili nekaj točk. Po obisku šole smo se odpravili na tržnico. Tam je bilo veliko ljudi. Opazila sem, da je v Turčiji res veliko muslimanov, saj je bilo veliko žensk, ki so nosile ruto na glavi. Po obisku šole smo se odpravili v staro mesto. Ogledali smo si veliko kulturnih spomenikov, ki so nas malo

spominjali na Grčijo ali Rim. Dan je zelo hitro minil in odpravili smo se nazaj k našim družinam. Pri moji družini je bilo tokrat zelo zanimivo. Pokazali so mi njihov inštrument hamdočamo ter mi tudi zaigrali nanj.

V petek smo zgodaj vstali ter se odpravili na rafting. Po raftingu smo si odšli ogledat mesto Antalija. V Antaliji je zelo veliko turistov. Tam smo si lahko kupili tudi kakšen spominek. Kmalu po ogledu smo se vrnili nazaj k svojim družinam. Naslednje jutro smo vstali zelo zgodaj ter se tako kot prejšnji dan odpeljali v Antalijo, šli smo plavat. Turška plaža mi je bila zelo všeč, posebej ker je bila peščena. Turki pa so nam pripravili tudi piknik. Z novimi prijatelji smo se veliko zabavali ob igranju z žogo in frizbijem. Piknik se mi je zdel zanimiv, saj je bila hrana malo drugačna kot v Sloveniji. Kmalu je nastopil večer in na žalost smo se morali odpraviti proti Bucaku. V Bucaku me je čakala Esrina družina, pokazali so mi tradicionalno turško poroko. Bila je popolnoma drugačna kot v Sloveniji. Plesali so zanimiv ples, nekaj ljudi je samo sedelo in gledalo, edina pijača je bil čaj, ki ga v Turčiji zelo pogosto pijejo. Naslednji dan sem se zbudila zelo žalostna, saj sem vedela, da bo to naš zadnji dan, ki ga bomo preživeli v Bucaku. Odpravili smo se v Burdur. Ogledali smo si mesto, nato pa se odpravili do muzeja s poškodovanimi kipi. A to ni bila edina zanimivost, ki smo si jo ogledali, saj je sledil ogled stare burdurske hiše. V njej je bilo opaznih veliko različnih vzorcev. Po ogledu hiše smo se odpravili v vasico, v kateri pa ni bilo videti nobene hiše, ki bila podobna prejšnji. Nič čudnega, saj smo obiskali Linsinjo, šolo narave. Tam pridelujejo rožno vodo, ki je zelo draga, saj samo za en

liter potrebujejo zelo veliko cvetov. Vasica leži blizu prečudovitega jezera, ki žal počasi izginja. Prebivalci Linsinije se poleg izdelovanja dragega parfuma zavzemajo tudi za jezero, saj želijo, da ne bi več izginjalo. V Linsiniji si lahko ogledaš veliko zanimivih vrst živali. Dan je spet hitro bežal in ponovno smo se odpeljali do Bucaka. Zadnji dan me je družina peljala na ogled mesta. Tisti večer pa sem skoraj postala prava Turkinja, saj me je Esra naučila veliko turških besed. A nisem se samo jaz učila drugega jezika, tudi Esra se je želela naučiti nekaj slovenskih besed. Večer je bil res nepozaben. Napočilo je jutro, čas odhoda. Vsi smo bili zelo žalostni. Zelo težko smo se poslovili, a smo se morali. Vesela sem, da sem obiskala Turčijo, ker sem se veliko naučila ter spoznavala nove kulture, najpomembneje pa je, da sem dobila novo prijateljico, s katero bova ostali za vedno povezani. To je bilo res nepozabno potovanje in zagotovo bi tako potovanje še kdaj ponovila.

KATJA STRAŽIŠČAR

S projektnim srečanjem v Turčiji se počasi zaključuje Comenius projekt *Pomislj, preden klikneš*, ki je trajal od leta 2012 do 2014 in v katerem je OŠ Rodica sodelovala s šolama iz Palme v Španiji in Burdurja v Turčiji. V tem obdobju smo uresničili cilje in dejavnosti na temo varnosti in nevarnostih na internetu ter spoznali kulturo, učenec in učitelj v partnerskih državah. Zagotovo lahko trdimo, da je projekt obogatil naše vsakdanje šolsko delo in ob projektnih srečanjih ponudil edinstveno priložnost druženja, spoznavanja držav in skupnega doseganja ciljev projekta. Pomislili bomo, preden kliknemo na internet, pa tudi na naša prijetna doživetja v tem projektu.

Oratorij 2014

Pred domžalsko farno cerkvijo se je med 30. junijem in 5. julijem odvijal že štirinajsti oratorij. Udeležilo se ga je bilo skoraj sto trideset otrok.

S koncem šolskega leta se za večino šoloobveznih mladih začnejo počitnice. Čas, ko zjutraj brez posledic prespiš vse budilke, ko zvezke brez slabe vesti zapreš v predal ali postaviš globoko v omaro, ko ves dan ležiš na soncu in dolgo v noč gledaš televizijo. Za 35 mladih pa so se počitnice začele drugače, bolj delavno. Že tedne prej smo pospešeno pripravljali vse potrebno za oratorij, ki se je pred domžalsko farno cerkvijo odvijal od 30. 6. do 5. 7. Skoraj 130 prija-

vljenih otrok se je vsako jutro zbralo in s pesmijo in dvigom zastave začelo dan. Otroci so si zjutraj ogledali del igrice, ki smo jo animatorji sami zaigrali. Sledile so kateheze, na katerih so otroci spoznavali različne vrednote, poglobili so se v odkrivanje različnih talentov in odkrivali različne vidike apostolstva. Okrog 10.30 so se udeleženci razdelili po različnih delavnicah. Lahko so izdelovali lava lučke, različne kazalke, ptičje hiške. Ves teden so se pridno

pisali članki, ki so ob zaključku izšli v posebni brošuri. Preizkusili so se tudi v peki piškotov in kruha. Ob 12. uri smo imeli kratko duhovno misel v cerkvi.

Po kosilu so se udeleženci spotili med različnimi športnimi igrami, med katere so spadale tudi petkove vodne igre.

Ob 15.30 se je oratorij končal, animatorji pa smo vse pospravili in imeli refleksijo. V torek je večina otrok tudi po uradnem zaključku ostala pri nas.

Tisto noč smo namreč vsi prespali na prizorišču dogajanja. Nekateri v veroučnih učilnicah, drugi pa v šotoru, ki smo ga postavili na parkirišču. Po zabavnem večeru smo predvajali kratki film, ki smo ga posneli sami. V četrtek se je oratorij začasno preselili v Kamniško Bistrico. Na prostoru za piknik smo imeli veliko igro, kosilo in nekaj prostega časa, ki so ga zapolnili zvoki odbojke in nogometa.

V soboto smo zaključili projekt. Po sveti maši, ki je bila krona tega duhovnega tedna, smo staršem na kratko predstavili dogajanje celotnega tedna, najbolj pridnim skupinam smo podelili nagrade ter se zahvalili sponzorjem in glavnim članom kolesja, ki

so poganjali oratorij. Program so nam pomagali uresničiti: Medicinski center Remeda Domžale, PGD Domžale, mesto, Lekarna Flerin, Pekarna Kancilija, Prodajalna kmetijskih izdelkov in sadja Ložar Branko, Penzion gostilna Keber Stane Kovač, Gostilniško podjetje Trojane, Reklamni tisk Urbanija, Civilna zaščita Domžale ter mnogi drugi posamezniki in pridne gospodinjne – hvala vam!

Obogateni s spomini bomo čez leto nabirali ideje za prihodnji oratorij, ki bo že petnajsti po vrsti in za katerega upamo, da nam bo vsaj pol toliko uspel, kot nam je letošnji.

EVA KOVAČIČ IVANJKO
FOTO: META HROVAT

Oratorij naj živi!

Astronomski tabor Kum

V sredo, 21. maja, ob 14. uri, smo se učenci Osnovne šole Domžale od 6. do 9. razreda z avtobusom odpeljali proti Kumu na astronomski tabor.

OŠ DOMŽALE Priprave nanj so se začele že prejšnji dan, ko smo morali pripraviti vso opremo – teleskope Williams Optics Megrez 90 na montaži Meade LX200, Williams Optics FLT110 na montaži Vixen SXD, Meade LX200 SCT 20cm f10, Meade LX200 25cm f10, Orion Optics Europa na montaži EQ5, refraktor na montaži Vixen GP-DX, Meade ATX70 in Newton Sky Watcher na montaži EQ5, sedem računalnikov, veliko kablov, orodja in kamer. Na avtobusu nam je Béla Szomi Kralj, organizator tabora, dal navodila za delo, določil, s katerim teleskopom bodo delale posamezne skupine. Navzočih je bilo še nekaj drugih mentorjev – Milan Brkljač, Pál Szomi, Žiga Loboda in Franci Hribar, ki so nas učili postaviti in voditi teleskop, iskati različne objekte v vesolju, snemati s kamerami za planete in posnetke 'zlepiti' v fotografije. Takoj ko smo prispeli na Kum, smo raztovorili opremo in ena skupina je začela snemati Sonce s črno-belo kamero na teleskopu Coronado PST, ki ima vgrajen filter H-alfa za zaščito pred Soncem.

Ostale skupine so začele postavljati preostale teleskope, in do sedme ure zvečer so skoraj vsi teleskopi stali pripravljeni za uporabo. Med postavljanjem smo rešili prenekatero težavo, saj kljub skrbnemu načrtovanju tabora kakšen kosček opreme – tokrat ploščico za montažo – pozabiš doma. Rešili smo še nekaj drugih težav, nato pa se ob 19.30 odpravili na obilno večerjo. Po tem smo čakali na prve zvezde, da smo po njih naravnali teleskope in jim s tem omogočili kar se da natančno sledenje. Temu postopku se reče 'alignanje' (ang. Aling – uskladiti, naravnati). Na nekaterih teleskopih smo metodo alignanja večkrat ponovili – vzroka za to sta bila dva: prvi, da se učenci tega postopka naučijo, drugi, da teleskop natančneje sledi (metoda približevanja). Po opravljenem

alignnanju smo lahko začeli iskati prve objekte. Najprej smo poiskali Jupiter, na katerem smo lahko opazili nekaj prog in Rdečo pego, ob njem pa znamenite Galilejeve lune. Zdelo se nam je, da vidimo več kot štiri lune, a žal podatka o legi Jupitrovih lun nismo posebej raziskali. Naredili smo še nekaj posnetkov, nato pa si ogledali Saturn, planet, znan po prstanih. Tudi njega smo posneli s črno-belo kamero in fotografirali z navadnim fotoaparatom mobilnega telefona.

Po tem si je vsaka skupina sama izbrala nekaj objektov, ki jih je opazovala, ves čas pa smo tudi snemali Jupiter in Saturn. Na srečo smo vsake toliko časa naleteli na trenutke brez vetra in smo lahko naredili vsaj povprečne posnetke Saturna. Od 21.45 do 4.00 smo tudi ves čas merili svetlost neba. Največjo svetlost smo izmerili pred začetkom astronomske noči, ob 21.45, najmanjšo pa ob 23.45, v času astronomske noči – najtemnejšega dela noči.

Objekte smo opazovali vse do štirih zjutraj, nato pa smo začeli pospravljati opremo. Do petih smo imeli že vse po-

spravljeno in smo se odpravili v dom, da smo dokončali še delo na računalnikih – torej urejanje posnetkov v programih RegiStax in Photoshop. Ko smo zaključili tudi to, nam je ostala še ura in pol do vstajanja vseh, ki so že spali. Teh je bilo veliko, saj smo bili vso noč budni le kakšni trije ali štirje učenci in trije mentorji. V uri in pol čakanja smo pregledali celoten potek tabora, pregledali fotografije in vse potrebne stvari, nato pa drug drugemu postregli s takšnimi in drugačnimi šalami vse do pol osme ure zjutraj. Takrat smo prebudili vse speče in se odpravili na zajtrk. Sledila so navodila za ponovno natovarjanje opreme, nato smo se odpravili domov.

Cilj tabora je bil naučiti se postaviti in upravljanja teleskopa, fotografiranje neba in urejanje posnetkov in fotografij. Zdi se mi, da smo s taborom lahko zadovoljni, saj so se najmlajši udeleženci veliko naučili, verjetno celo več kot starejši, ki smo sem ter tja res naredili kakšno nespametno napako.

ŠPELA HRIBAR, OŠ DOMŽALE
MENTORJA: BÉLA SZOMI KRALJ IN ŽIGA LOBODA

Humanitarna akcija

Pred kratkim so Balkan prizadele ene najhujših poplav v zadnjih tisoč letih.

OŠ DOMŽALE

Poplavljeno področje je bilo večje od Slovenije, pod vodo so bile Hrvaška, BiH in Srbija. Pobesnela voda je s seboj odnesla več kot 100 000 hiš, več kot milijon ljudi je bilo brez elektrike in pitne vode, sedaj grozi izbruh nalezljivih bolezni.

Zamislite si, da v trenutku izgine vse, kar imate. Tudi sosed nima ničesar, ne morete se obrniti na nikogar. Otroci nimajo pleničk, ni pitne vode, ni mleka, ne morete se umiti, nimate kje spati in se s čim pokriti. Vse je mokro, blatno, uničeno.

Živimo v času podnebnih sprememb, danes je na vrsti Balkan, mor-da bomo jutri spet mi. Odprimo srce in pomagajmo ljudem na poplavljenih področjih, ki so izgubili vse ...

Slovenci smo se odzvali takoj in pomoč je bila res velika. Pa vendar bo trajalo še zelo dolgo, da se bo življenje prizadetih vrnilo v običajne tokove, in potrebne bo še veliko solidarnosti.

Na OŠ Domžale smo izvedli zbiralo-no akcijo za poplavljenke. Zbrali smo veliko higienskih pripomočkov, hrane z daljšim rokom trajanja, predvsem hrane in higienskih pripomočkov za otroke, tudi hrano za hišne ljubljence in drugo.

Odziv otrok, staršev in zaposlenih je bil izjemen. Veseli in ponosni smo, da je med ljudmi toliko sočutja in solidarnosti in da to prenašamo tudi na naše učence.

ORGANIZATORJI AKCIJE: MIRA MARINŠEK IN PROSTOVOLJSKI KROŽEK

Večer s kraljico glasbil

Orgelski koncert učenk Glasbene šole Domžale

Orgle so glasbilo s tipkami, pri katerem zvok nastaja z nihanjem zraka v piščalih. Ločimo jih glede na vrsto različnih kriterijev. Še sama sestava kraljice glasbil da slutiti, da izvajljati ubrane glasove ni lahko, saj poleg predznanja zahteva še obilo spretno-

prvega leta učenja tega veličastnega glasbila. Veronika Šarec je k sodelovanju pri koncertu povabila še violinistko Hano Poznič in flavtistki Anjo Žunič in Niko Kobetič. Vsa dekleta prihajajo iz glasbene šole Domžale in so svoje nastope profesionalno odigrala od za-

sti, kajti zamuda pri vklopu in izklopu enega izmed naštetih gumbov ali pedalov pomeni slabo izvedbo dela, ki ga izvaja organist. Vse to izvesti v cerkvi pred številnim občinstvom in strogo komisijo ni kar tako, saj za to potrebuješ določeno znanje. Tega sta imeli Urša Močnik in Jerica Bukor več kot dovolj. V cerkvi sv. Vida v Šentvidu pri Lukovici sta tokrat vsem navzočim zaigrali kar nekaj skladb, saj je bil to njun orgelski koncert ob zaključku

četka do konca. Flavtisti in violinistko je na orglah spremljala Veronika Šarec, ki je tokratni koncert tudi pripravila. Malo besed, le zahvala župniku za sodelovanje in prijazen sprejem ter obilo skladb, v katerih so se prepletali različni ritmi, ki so nam tokrat polepšali večer. Upam, da tokratni koncert ni bil zadnji, da se lahko še nadejamo podobnih glasbenih večerov učencev glasbene šole Domžale.

IZ NAŠIH VRTCEV IN ŠOL | STAREJŠI

Krožek šivanja

Na naši šoli že vrsto let poteka krožek šivanja. Letos je minilo 30 let, odkar sem prevzela vodenje te interesne dejavnosti na naši šoli.

OŠ DOMŽALE Prva leta so se v krožek lahko vpisali učenci od prvega do petega razreda. Pogosto je bilo v določenem šolskem letu vpisanih tudi več kot 50 učencev. Seveda so bili takrat pogoji za delo lažji. V bližnji okolici naše šole so še uspešno delovale te-

kstilne tovarne Univerzale, Induplati in Trak Mengeš, pri katerih smo kot donacije dobili veliko materiala za uspešno delo krožka. V zahvalo smo v tovarnah Univerzale in Induplati pripravili razstavo otroških izdelkov. Uslužbenci so si z zanimanjem ogledovali prtičke in druge ročno sešite igračke, ki so jih izdelali naši učenci.

Pogosto srečam svoje nekdane učence, ki so obiskovali krožek šivanja, in z veseljem mi povedo, da imajo

v omari še vedno spravljen prtiček ali sešitega medvedka, ki smo jih delali pri krožku. Danes prihajajo k mojemu krožku že njihovi otroci in ponosno odnašajo domov ročno narejene izdelke.

V zadnjih letih občasno prinašajo material posamezni starši in nam tako omogočajo dokaj nemoteno delo. Veseli smo vsakega koristnega materiala, ki ga lahko koristno uporabimo.

Vedno bolj se zavedam, kako pomembno je poleg intelektualnih dejavnosti pri otrocih razvijati tudi ročne spretnosti, saj se v vsakdanjem življenju vedno manj otrok srečuje z njimi. Veseli me, da se h krožku vsako leto vpiše tudi veliko dečkov. Presegli smo stereotip, da znajo šivati samo deklice. Mnogi dečki zelo spretno šivajo in vezejo, in zato so še toliko bolj ponosni na svoje izdelke.

Tudi v letošnjem šolskem letu je krožek obiskovalo 32 učencev drugega razreda. Pridno smo šivali in vezli ter – tako kot vsako leto na koncu šolskega leta – pripravili tudi razstavo izdelkov. Učenci so jih z veseljem odnesli domov, saj je bilo vanje vložene veliko truda in prizadevnosti.

MENTORICA KROŽKA ŠIVANJA: MAG. MAGDA MIHELČIČ

Med zmagovalci natečaja Z roko v roki za varnost otrok

v sredo, 11. 6. 2014, je na OŠ Zadobrova v Ljubljani potekala zaključna prireditev natečaja Z roko v roki za varnost otrok, ki ga je organiziralo podjetje Goodyear Dunlop Sava Tires, s podporo javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa.

OŠ ROJE Tudi Osnovna šola Roje se je javila na natečaj in literarni prispevek našega učenca, Gregorja Novaka, ki je prispevek pripravil pod mentorstvom Lucije Kodrca, je bil eden izmed zmagovalnih. Tako je bila naša šola ena

pesmi. Poleg Alenke Godec je otroke nagovoril in razvedril tudi raper Zlatko. Po krajšem zabavnem uvodu so organizatorji učencem podelili čke. Podelila jih je gospa Irena Kocjan iz podjetja Goodyear Dunlop Sava Tires,

izmed 26 šol v državi, ki je prejela za nagrado donacijo v višini 2000 EUR, ki jih bo namenila spodbujanju prometne varnosti v okolici šole. Kot prejemniki nagrade smo se udeležili tudi zaključne prireditve, ki jo je povezovala Goodyear ambasadorica varnosti, Alenka Godec. Alenka je zbranim tudi zapela pesem Prometna, za katero so besedilo več let nazaj napisali prav učenci šole, ki je gostila zaključno prireditev. Letos so se odločili organizatorji natečaja razpisati še en natečaj za novo besedilo pesmi. Tudi na ta del se je naš zmagovalec, Gregor Novak, prijavil, vendar v hudi konkurenci žal ni bil izbran med prvih pet

učencem pa je čestital tudi gospod Igor Velov iz Agencije Republike Slovenije za varnost v prometu. Ker sta bila tako mentorica Lucija Kodrca kot tudi avtor zmagovalnega prispevka, Gregor Novak, v šoli v naravi, sta namesto njiju nagrado prevzela Meta in Urban. Vsi učenci so bili veseli te posebne nagrade, ki sta si jo Gregor in njegova mentorica zagotovo zaslužila. Vsekakor pa si jo zasluži tudi vsa šola za prizadevanje k večji varnosti naših otrok v prometu. Zagotovo bo ta donacija dober zagon pri nadaljnjem delovanju na področju prometne varnosti.

AJDA LALIČ, OŠ ROJE

Jubilant Peter Kos iz Dragomlja

Iskrene čestitke za 90. rojstni dan

Podžupanja Občine Domžale, Andreja Pogačnik Jarc, je skupaj s članico vodstva Medobčinskega društva invalidov Domžale, Heleno Weith, v začetku julija obiskala gospoda Petra Kosa, ki je 1. julija praznoval 90. rojstni dan. Jubilant, ki vse življenje živi na domačiji v Dragomlju, je bil čestitk in dobrih želja zelo vesel. Pohvalil je domače, ki lepo skrbijo zanj in so mu ob življenjskem jubileju pripravili prijetno praznovanje – tako ob rojstnem dnevu kot godu –, ter povedal, da rad živi in da bi bil rad star 100 let. Privoščimo mu!

Gospod Peter Kos se je 1. julija 1924 rodil v Dragomlju, po domače 'pri Tinet'. Tine je bil njegov praded, v družini osmih otrok na kmetiji. Dva sta umrla v otroških letih, ostali so zgodaj pomagali staršem – na domači kmetiji in pri sosedih, da se je kaj zaslužilo. »Dobro so nas vzgajali, ni bilo izobilja, ampak lačni nismo bili nikoli,« se spomni v pogovoru o domačih, od katerih je poleg njega živa samo še sestra v Avstraliji.

Osnovno šolo je končal v Šentjakobu. Spominja se: »Hodili smo peš, bos po kamenju.« V začetku vojne je delal, odhodu v nemško vojsko pa se je izognil z vključitvijo v partizane, kamor je odšel januarja 1943. Bil je član več brigad in bataljonov ter se boril na različnih koncih Slovenije. Ob osvoboditvi je s partizani prišel v Ljubljano. Sprva je krajši čas delal na tedanjem gradbenem ministrstvu, nato pa vse do upokojitve pri Gradisu. Ob delu v podjetju je tudi kmetoval. Z ženo, doma iz Vrbe, sta se poročila leta

1951. Rodila sta se jima sin in hči. Žal je sin zaradi bolezni zelo mlad umrl. Doma živi hči Danica – možem Tonetom Malenškom, glasbenikom – v domžalski godbi igra 'ta veliki boben', ljubiteljsko pa tudi frajtonerico. Imata dve hčerki: Anjo in Tino. Z ženo, ki je doma gospodinjala ter skrbela za otroke, sta dočakala zlato poroko. Umrla je v letu 2011, sedem let je skrbel zanj in jo negoval, saj je bila nepokretna. Rada sta šla na okrevanje v Izolo, tudi v Banjole in drugam.

Čeprav ima kar nekaj zdravstvenih težav, posebej s srcem, se delu še ni odrekel. Rad dela na velikem vrtu, s katerega ima rad domačo zelenjavo. Sicer rad je vse, ampak govedina iz juhe mu je posebej ljuba. Še vedno se zapelje s kolesom. Rad živi, rad pa se spominja tudi Dragomlja nekoč: traktorjev, kmečkega dela, ki ga ni nikoli zmanjkalo. »Sedaj je cesta skoraj prazna,« pravi, pa tudi: »Pogrešam prijatelje, mojih letnikov skoraj ni več, so

že umrli.« Televizije ne mara. »Če bi prikazovali kakšne stare igre, bi že pogledal, tako pa me le jezijo,« pove.

Sosed Franc Štempl je raziskoval družinsko drevo za več kot 200 let in ugotovil, da je jubilant iz trdne rodovine, zato morda lahko dočaka sto let. Vrsto let je aktiven član Medobčinskega društva invalidov Domžale. V Krajevni organizaciji borcev za vrednote NOB Dragomelj-Pšata je bil do pred kratkim predsednik, sedaj je član vodstva, sestanki pa so največkrat kar pri njih doma. Kljub visoki starosti je še vedno zelo aktiven. Bil je član vodstva Združenja borcev za vrednote NOB Občine Domžale, katerega delegacija ga je, s predsednico Marijo Majhenič, ob jubileju obiskala in mu zaželela vse dobro.

Prijetno praznovanje 90. rojstnega dne so združili s praznovanjem godu ter žegnjanja. Dekleta so napekla veliko dobrot, lepo je bilo, sklenemo pogovor z jubilentom Petrom Kosom, ki bi mu marsikdo prisodil precej manj let, kot jih nosi. Njegova vedrina, pa tudi veselje in zadovoljstvo v krogu domačih, mu bodo zanesljivo pomagali dočakati naslednji jubilej. »Rad bi bil star sto let,« pravi ob slovesu. Podžupanja Andreja Pogačnik Jarc pa mu je, skupaj z iskrenimi čestitkami, šopkom in tradicionalnim darilom Občine Domžale, zaželela veliko zdravja, prijetnih trenutkov in praznovanje stoletnice. Čestitkam in najboljšim željam jubilantu pa se je pridružila tudi Helena Weith v imenu Medobčinskega društva invalidov Domžale.

VERA VOJSKA

Osemindvajseto leto likovne šole Vere Terstenjak

Kot vsako leto se je leto zaključilo tudi letos, z razstavo likovnih izdelkov učencev.

LIKOVNA ŠOLA VERE TERSTENJAK Skupina je zasnovana za učence, sta e od 8 do 15 let. Pregled rezultatov dela v šolskem letu 2013/2014 obsega različne tehnike, s katerimi se srečujejo učenci. Tudi raznolikost motivnega sveta je bogata in kaže zanimanje mladih ustvarjalcev za vse, kar se jim ponuja.

Akad. slikarko Vera Terstenjak je poleg samostojne oblikovala tudi dolga pedagoška pot, ki jo je prehodila s svojimi učenci. Zna jih spodbujati in podpirati pri njihovih poskusih, zna jim pokazati pravo pot do dobrega rezultata in zna jih tudi pohvaliti. Kot sama pove: "Moraš jih imeti rad, jim dati znanje in biti avtoriteta." Vsa ta leta se je v prostorih njenega ateljeja za mlade umetnike zvrstila vrsta učencev. Mnogi izmed njih so obiskovali likovno šolo vsa leta. Mnogi so se v nadaljevanju šolanja odločili za smer likovne umetnosti, mnogi so vzporedno rasli tudi ob glasbeni izobrazbi, nekaterim pa je uspelo narediti tudi akademsko kariero.

Na dvorišču svojega bivanja je pred mnogimi leti postavila atelje, kjer so se v poletnem času odvijale tudi poletne delavnice, ki so z izdelki umetnikov obogatili naravno okolje njenega doma. Dogodek je bil za tiste čase povsem nekaj novega, sosedje so ga sprejeli, se počutili obogateni s kulturo in postali odprti za nove izzive. Zanimanje okolice za atelje je spodbudil obisk otrok iz osnovne šole, pod vodstvom pedagoginje. Prav ta čas se šteje za zametek likovne šole Vere Terstenjak. Zanimanje otrok za delo v slikarkinem ateljeju je še isto leto preraslo v prvo generacijo učencev. Risali so na tleh, na papirju velikega formata in sponatno. Ob zvokih glasbe so nastajale velike abstraktne slike. Kakšni so bili občutki učencev ob gledanju svojih stvaritev? Postavljala so se mnoga vprašanja, ki so zahtevala razumne

odgovore in spretnost približevanja umetnosti mlademu umu. Tako neka-ko je potekala začetna komunikacija med učenci in učiteljico.

Ob deseti obletnici likovne šole je pod pokroviteljstvom občine Domžale izšel bogat barvni katalog kot dokument časa, ki bi ga bilo lepo ob priložnosti ponoviti.

Iz leta v leto so nastajala nova dela, oblikovale so se nove skupine, nastajali so novi dosežki mladih umetnikov in nova zadovoljstva Vere Terstenjak. Vsi prav vsi, ki so del odraščanja preživeli tudi v ateljeju Vere Terstenjak, so postali del velike Verine družine.

Zadnja leta so se v 'atelje' naselile nove vsebine, likovna šola, ki deluje v okviru Likovnega društva Vere Terstenjak, pa se je preselila v slikarkino hišo, kjer je letošnja razstava tudi na ogled. Učenci so pripadniki ozavešene generacije. To je nov svet mladih, s katerimi živi in oblikuje nove raziskovalce umetnosti.

Na letošnji razstavi vidimo motive tihožitja, med portreti živali konja in žirafa, avtoportrete, krajino in fantazijska dela. Med tehnikami: akril, olje, akvarel in svinčnik. Slikarski izraz pa sega od realizma prek modernizma do abstrakcije. Med materiali pa srečamo: platno, svilo, steklo in glino. Raznolika in bogata bera vsega, kar zmorejo ustvariti mladi umetniki pod vodstvom strokovnega očesa Vere Terstenjak.

Vera zaupa svojim učencem, zato tako radi ostajajo z njo in se izobražujejo iz leta v leto. Tudi na letošnji otvoritvi sem slišala želje otrok, da bi dejavnosti v likovni šoli še radi nadaljevali. S podporo staršev in pripravljenostjo mentorice je to seveda mogoče.

In komaj so zaključili šolsko leto, že se jim ponujajo novi izzivi in nova spoznanja v mali akademiji za otroke.

Jubilantka Narcisa Kuhar

Krivčeva Narcisa, kot Narciso Kuhar večinoma imenujejo vsi, ki jo poznajo, in teh ni malo, je vselej rada delala v različnih društvih, ki vsako po svojih močeh bogatijo življenja ljudi.

Zato je bilo 18. junija, ko je praznovala 80. rojstni dan, pri njej veliko znancev in prijateljev, ki so ji čestitali in zaželeli vse najboljše, predvsem pa zdravja, ter jo razveselili z darili. Praznovala pa je tudi v krogu domačih. Razveselila se je predstavnikov Krajevne organizacije borcev za vrednote NOB Dob, Krtina, zelo živahno je bilo ob obisku članic Krajevne organizacije Rdečega križa Dob ter Društva podeželskih žena Domžale. V vseh rada dela.

Jubilantka Narcisa Kuhar, sicer rojena kot najmlajša v številni družini Vidregar v Česeniku, živi v stari kmečki hiši sredi Doba, z letnico 1829. Velika, zelo lepo urejena zaščitena hiša te mimogrede popelje v zgodovino. Ampak to je od poroke z Jankom Kuharjem njen dom, ki ga ima rada, številna gospodarska poslopja ob hiši pa govorijo, da je bila tod nekoč velika kmetija, na kateri je bilo treba trdno delati. Danes se sin Janko ob službi ukvarja s konji. Žal je sin Borut umrl. Jubilantka ima pet vnukov in pet pravnukov. Vsi živijo v sosesčini.

V imenu Krajevne organizacije za vrednote NOB Dob, Krtina sta jublantki čestitala in zaželela veliko zdravja Franc Gotar in Drago Gregorin.

Vedno je bila napredna, rada med ljudmi, in prav nič čudno ni, da se je pred več kot 30 leti kljub delu na kmetiji odločila ter bila med ustanovnimi članicami današnjega Društva podeželskih žena Domžale, tudi prva predsednica. Za požrtvovalno dolgoletno delo je prejela več priznanj. Tudi v Krajevni organizaciji Rdečega križa Dob, kjer jo poznajo kot dolgo-

letno zelo aktivno sodelavko. Je tudi dolgoletna članica Krajevne organizacije borcev za vrednote NOB Dob, Krtina. Rada je tudi sicer sodelovala v življenju in delu Krajevne skupnosti Dob. Še do pred kratkim smo jo lahko velikokrat videli na kolesu, s katerim je obiskovala tudi različne sestanke in pomagala, kjer je mogla. Žal sedaj težko hodi in je zato bolj doma, včasih pa je šla rada na različne izlete in ekskurzije, kaj novega videla in poklepetala s sodelavkami, znanci in prijatelji. »Lušno je bilo,« je povedala ob obiskih, pa tudi to, da so njene edine želje malo več zdravja, kakšen prijeten izlet in klepet z dekleti.

Iskrene čestitke ob 80. rojstnem dnevu, draga Narcisa Kuhar, in naj se vam uresniči želja, da gremo skupaj še na kak prijeten izlet. Želim vam veliko prijetnih trenutkov pod drevesi, ob znameniti Krivčevi hiši v Dobu, ob branju časopisov in gledanju televizije, predvsem pa ob obiskih domačih in prijateljev. Pa srečno!

VERA VOJSKA

Srečanje z 92-letnim vojnim invalidom

Gospod Mihael Barbič, najstarejši član Društva vojnih invalidov Domžale.

Društvo vojnih invalidov Domžale prek leta obiskuje svoje člana po domovih in v domovih upokojencev.

Najstarejši član društva je gospod Mihael, ki bo 6. oktobra 2014 praznoval 92. rojstni dan v Domu upokojencev Domžale, kjer živa. ima lepo urejeni pritlično sobo, na invalidskem vozičku, in je zelo zadovoljen z oskrbo.

Dolgočasja pravi, ne pozna, ima veliko obiskov prijateljev, sorodnikov, bere razne časopise, gleda TV-oddaje, posluša radijska poročila iz domovine in sveta, piše dnevnik. Najbolj vesel je obiskov članov Društva vojnih invalidov Domžale, ki ga večkrat obiščejo in kramljajo z njim o delu društva, ki obstaja že več kot 15 let. V njem so včlanjeni vojni invalidi iz občin nekoč enotnih občin Domžale in Kamnik. Gospod Mihael že od leta 2011 uživa dneve kot varovanec v Domu

92-letni Mihael Barbič si z zanimanjem ogleduje Bilten, izdan ob 15-letnici Društva vojnih invalidov Domžale.

upokojencev Domžale, kjer se dobro počuti, zadovoljen je s hrano in celotno oskrbo. Edino, kar si želi, je, da bi

mu zdravje še dolgo služilo. To mu želi tudi DVI Domžale.

V družbi z Mihaelom se hitro nalezeš dobre volje in življenjske energije, tudi ob prebivanju člankov in fotografij iz Biltena, katerega je izdalo društvo ob 15-letnici obstoja. Našega obiska je bil vesel, posebej pogovora o delu društva in praktičnega darila ter pozdravov ostalih članov našega društva. Na koncu obiska je izjavil: »Vsak dan jemljem kot, da mi je podarjen.«

92. rojstni dan gospoda Mihaela se približuje, zato smo mu čestitali za njegovo držo in voljo do življenja ter mu želeli še veliko lepih in prijaznih let, posebej zdravja, dobre volje, veliko smeha ter dober pogled v svet in domovino. Na koncu tega članka pa naj dodam, da je Mihael vsakega obiska zelo vesel, zato ga obiščite, radi ga imejmo.

JOŽE NOVAK

Jubilant Peter Potočnik iz Doba

Vse življenje zvest Papirnici Količevo

V juniju je vodstvo Krajevne organizacije Dob, Krtina kar pridno obiskovalo svoje člane, ki so praznovali življenjske jubileje. Med njimi tudi Petra Potočnika, ki je 19. junija praznoval 70. rojstni dan. Z ženo Nado živi v Dobu, v prijazni hiši s pravim parkom, v katerem te pozdravlja na stotine različnih cvetočih in zimzelenih rož, pa vodoleti, senčnici in prijazni palčki, predvsem pa ne zmanjka smeha in dobre volje zakoncev Potočnik.

Jubilant je z življenjem na splošno zadovoljen, čeprav začetek ni bil najboljši. Rodil se je 19. junija 1944, na Brezovici, kjer jim je leta 1950 pogorela hiša. V njej je živel velika družina, kar 13 jih je bilo, tudi njegova mama, brat in sestra. Sorodnica Helena ga je rešila iz goreče hiše, kjer se je v veži zapletel v kolesa. Pozneje so se preselili na Vir v lastno hišo. Peter je obiskoval nekdanjo šolo nasproti Kebrar, že leta 1960 pa se je zaposlil v Papirnici Količevo. Ob delu je naredil šolo za papirničarja ter v tovarni prehodil delovno pot, dolgo 41 let, in končal pri oplemenitenju kartona. Papirnici je ostal zvest vso delovno dobo in še danes se rad spominja delovnih dni in sodelavcev.

V imenu Krajevne organizacije borcev za vrednote NOB Dob, Krtina sta slavljencu čestitala Marta Gregorčič in Franc Gotar.

V Dobu sta si z ženo Nado zgradila hišo, v kateri bivata že več kot štiri desetletja. Imata dva sinova, eden živi v prizidku, oba sta navdušena člana PGD Dob. Ponosna sta na njuni družini, predvsem na štiri vnukinje. Največ časa, razen morda pozimi, namenjata svojemu čudovitemu parku. »Sam

opravljam bolj tehnične stvari,« pove jubilant in najbrž misli na vodnjak, vodomat, senčnico, tudi na zasaditev, žena pa poskrbi za rože in drugo. »Človek mora imeti veselje,« pravi in nam pove, da zaradi zdravstvenih težav ter na priporočilo zdravnika, predvsem pa lastne volje, že petnajst let vstaja ob 5. uri in pohiti na enourni sprehod po okolici. Sprehodi ob bližnjih potokih, tudi do Česenika, številni skriti kotički, ki so mu že dolgo znani, ga razvedrijo, mu prinesejo novo energijo. Potem pa je čas za zajtrk, branje časopisa, delo na vrtu, tudi televizijo rad pogleda. Nikoli ne zamudi dnevnika, so mu pa od nogometa, ki ga je kot mladenič igral na Viru, ljubši zimski športi. Jesen življenja kljub težavam z zdravjem preživlja prijetno, z ženo Nado in domačimi. Rada odideta na kakšen izlet, se pogovarjata s sorodniki in prijatelji. Lepo jima je in naj tako tudi ostane.

Krajevna organizacija borcev za vrednote NOB Dob, Krtina je svojemu članu Petru Potočniku zaželela predvsem veliko zdravja ter prijetnih trenutkov z domačimi.

VERA VOJSKA

90 let gospe Ane Dornik

Podžupanja Andreja Pogačnik Jarc je obiskala jubilantko

V Zgornjih Jaršah, v lepo urejenem manjšem bloku, živi gospa Ana Dornik, ki je 7. julija 2014 praznovala 90. rojstni dan. Na pobudo Medobčinskega društva invalidov Domžale jo je prav na praznični dan obiskala podžupanja Andreja Pogačnik Jarc, z njo pa tudi članica vodstva Helena Weith ter poverjenica Milka Dolinar. Vse tri so jubilantki iskreno čestitale v imenu občine in društva ter ji zaželele veliko zdravja na poti do stoletnice, jubilantka pa je v imenu občine dobila tudi velik šopek in tradicionalno darilo, od katerega se je najbolj razveselila slavnika, ki ji bo poleti prišel še kako prav.

Jubilantka se je rodila 7. julija 1924 v majhni vasi Drnovo pri Krškem, v kmečki družini s sedmimi otroki. Dve sestrici sta zelo mladi umrli zaradi škrlatinke. Mala Ana jo je čudežno preživela in že tedaj pokazala, da bo vse življenje borka. Kmetija je zahtevala veliko dela, tudi v tabrh je bilo treba, da smo preživeli, je pripovedovala gospa Ana. Očetova in njena želja je bila, da gre v meščansko šolo ali za šiviljo. Pa je prišla vojna. Njen obraz je postal žalosten, ko se je spomnila 11. novembra 1941, ko so vso vas Nemci pregnali v taborišča v Nemčijo, kjer so morali trdo delati. Spominja se težkega dela na kmetijah, v lesnem obratu, slabe hrane in misli na dom, kamor so se vrnili oktobra 1945. Dom je bil požgan, prav ničesar ni bilo, zato so nekaj časa za silo preživeli pri sorodnikih, dokler niso z veliko odrekani postavili novo domačijo. Jubilantka je ostala doma, pridno delala, spoznala mladega fanta in upala na boljše življenje. Pa ga ni bilo. Materi fanta z velike kmetije Ana ni bila všeč. Ostala je sama z nerojenim otrokom, kar včasih ni bilo prav lahko. Na njeno prošnjo sta jo sprejela brata in svakinja, ki sta si našla boljši kos kruha v Induplatiju Jarše. 18. januarja 1960, datuma ne bo nikoli pozabila, je prišla v Jarše, dobila čisto majčkeno sobo, tudi delo in ročila hčerko Marjetko. Ker vrtca ni bilo, soba pa mnogo premajhna za dve, je hčer zelo nerada, ampak ni šlo drugače, oddala v rejo ter ob velikih prizadevanjih in pomoči dobila stanovanje, v katerem je s hčerko zaživela čisto novo življenje. Skromno, a bili sta skupaj in pridno dekle je bilo mami v veliko veselje, kakor so ji sedaj v veselje vsi: hčerin mož, vnuka in trije pravnuki. »Nikoli nisem ničesar prosila,« pravi jubilantka, »vse sem naredila sama. Nikoli se tudi nisem zadolžila – kolikor denarja sem zaslužila, toliko sem ga porabila.«

Poverjenica MDI Domžale, Milka Dolinar, podžupanja Občine Domžale, Andreja Pogačnik Jarc, in članica vodstva MDI Domžale, Helena Weith, z jubilantko Ano Dornik

Leta pa so tekla in gospa Ana je dočakala pokojnino, skromno, a zaslužen. Pomaga si je tudi z obdelovanjem vrta. Žal je prav v zadnjih dneh doživela pravo nesrečo. Neurje je razkrilo streho, dež je poplavljal del stanovanja – in spet so tu stroški, ki jih je treba pokriti. Je aktivna članica Medobčinskega društva invalidov Domžale. Rada se z vlakom odpelje do njihovih prostorov, pri gospe Heleni preveri sladkor, holesterol in pritisk. Prijetni so pogovori z gospo Milko Dolinar, poverjenico, ki pokriva več 300 članov društva. To ji pomaga, da gre na okrevanje v Izolo, kar ji koristi tudi zaradi astme. Je tudi članica Društva izgnancev Domžale, včasih je šla rada na izlet, pa tudi Društva upokojencev Radomlje, ki so ji ob obletnici poslali čestitko. Čeprav bi bilo lahko njeno zdravje boljše, je zadovoljna z njim. Vsako jutro, če le more, odide na enourni sprehod ob Kamniški Bistrici, kuha si sama, tudi odide do bližnje trgovine, moči si nabira na vrtu, tudi za 55 stopnic do stanovanja. Razmišlja o odhodu v dom upokojencev. Do tedaj ji bodo, tako kot doslej, v pomoč domači, posebej vnuk Jaka.

Kljub življenjski poti, za katero bi lahko pesniško zapisala, da je bila posuta s trnjem, med spomine vpleta tudi tisto malo prijetnih dni, pa uspešne domače, na katere je zelo ponosna. Sploh ne bi imela nič proti, če bi dočakala sto let, le da bi bila zdrava – tako telesno kot v glavi, si želi, in da ne bi imela prevelikih težav, ki te položijo v posteljo, razmišlja ter je vesela pogovora, v katerem nam predstavlja svoje življenje. Pravzaprav ni nikoli mislila, da bo dočakala tako visoko starost. »Najbrž zaradi skromnosti,« je vesela prijetne družbe in iskrenih želja, da po zdravi poti prispe do stotega rojstnega dne. Pa srečno, gospa Ana!

VERA VOJSKA

POPUSTI do 25%

- PVC in ALU okna in vrata
- Zimski vrtovi
- Panoramske stene

Salamander BluEvolution 92 mm

Sistem profilacije:
Toplotna prevodnost okvirja Uf: 1,0 [W/m2K]

Toplotna prevodnost stekla Ug: 0,5 [W/m2K]

Skupna toplotna prevodnost Uw: 0,76 [W/m2K]

po DIN EN ISO 10077-2

DOBAVA V 15 DNEH.

Popust velja do 31. 8. 2014

T: 01/540 85 20 M: 041/627 068

MKE d.o.o. Domžale, Mačkovci 27

www.mke.si

info@mke.si

PORTRET

DELAM, KAR ČUTIM!

URŠKA NOVAK, LASTNICA PRVEGA DOMŽALSKEGA LOKALA Z ZDRAVO PREHRANO

Energična podjetnica stoterih idej in talentov, je pustila službo v uglednem mednarodnem podjetju in sledila srcu: odprla je bistro Piknik, prvi tovrstni v Domžalah, ki gostom ponuja zdrave vegetarijanske obroke, pripravljene z obilo ljubezni in pozitivne energije. Odločitve o lastnem lokalu, kljub trenutnim ne prav rožnatim časom, Urška ne obžaluje niti za hip!

Vesna Sivec Poljanšek
Foto: Iztok Dimec

Mlada podjetnica je po izobrazbi ekonomistka in kar nekaj časa je delala kot vodja marketinga v uglednem mednarodnem podjetju. A ves ta čas je v njej tiho gorela želja, da bi delala nekaj, kar bi bilo dobro za sočloveka, živali, planet, naravo. »To, kar me že dolgo zanima, je v popolnem nasprotju z mojim študijem. Zavzemam se namreč za medsebojno pomoč in povezovanje, zanimajo me iskreni, pristni in strpni človeški odnosi.«

Prav zato se je naposled odločila, da zapusti na videz varno in udobno redno službo ter se poda v podjetniške vode. Že skoraj 20 let, od leta 1995, je zaprisežena vegetarijanka, zato jo je pri oblikovanju ideje za lastno podjetje vodila želja, da bi Domžalam ponudila lokal z vegetarijanskimi obroki, tako slastnimi in okusnimi, da bi vanj zahajali tudi tisti, ki si sicer ne znajo predstavljati dneva brez koščka mesa. A pot do uresničitve želje po lastnem lokalu z zdravo prehrano je zahtevala obilo truda, trdega dela in odrekovanja.

»Če ne bi že od začetka verjela v svoj projekt, bi verjetno vmes lahko neštetokrat obupala. A vedela sem, da ne smem. Prepričana sem namreč, da nas je vedno več takšnih, ki nam ni vseeno, kaj jemo in kaj se dogaja z nami. Vse več nas je, ki se zavedamo, kako močni so prehrambni, farmacevtski in drugi lobiji, ki manipulirajo z nami. Zaradi vsega tega sem še toliko bolj verjela, da je napočil pravi čas za moj tako zeleni projekt – mali lokal z zdravo prehrano,« pojasnjuje Urška začetke svoje podjetniške poti.

S trudom in z novo energijo do lastnega lokala

Prenova nekdanjega bara Palma, v katerem zdaj kraljuje sončni bistro Piknik (leži v neposredni bližini znane domžalske slaščičarne, na notranjem dvorišču pod bloki), je bil, ko se je del v njem lotila Urška s svojo ekipo, precej v slabem stanju. Mlada podjetnica in njen partner sta se večine del lotila kar sama: položila sta nove ploščice in kamen, se lotila mizarskih, vodovodnih in skoraj vseh pleskarskih del, uredila sta dvignjeni vrt pred lokalom ter še in še. »Zdaj, ko gledam nazaj, vidim, da je prav, da je prenova trajala sorazmerno dolgo, šest mesecev namreč. Tako je ideja o lokalu in njegovi ponudbi lahko ves ta čas zorela in se nadgrajevala v moji glavi, lokal pa je z obilo vloženega dela dobil čisto drugačen energetski pečat. S partnerjem sva v njem prelila precej znoja, dobesedno, a ni nama žal. Celotnemu prostoru smo na ta način vdihnili novo dušo, novo

Urška Novak, uspešna mlada podjetnica, je sledila srcu, pustila varno službo v marketingu in sledila zavesti, da mora početi v življenju tisto, kar zares čuti! In ljudje, kot opaža, to znajo ceniti.

Več mesnih obrokov bomo zamenjali za brezmesne, manj povpraševanja bo po mesu. In množično trpljenje živali se bo počasi začelo zmanjševati. Vsak lahko namreč prispeva svoj kamenček v mozaiku. In prav zato čutim Piknik kot del svojega življenjskega poslanstva.

energijo, in prepričana sem, da to čutijo tudi gostje.«

Urška ima srečo, da v sebi poleg podjetniške žilice nosi tudi skriti talent za urejanje notranjih prostorov. »Ja, to je moja velika, skrita ljubezen, ki ji vsake toliko lahko dam krila. Urejanje interjerja me že dolgo zanima, tovrstno delo me izpopolnjuje, in tako sem si lahko pri urejanju prostorov Piknika zares dala duška.«

Ker ji ni vseeno, kakšen odnos imamo do našega planeta, je v tem duhu izbrala tudi materiale za lokal: v njem v glavnem prevladujeta les in kamen, vse skupaj pa je ozaljšano z izbranimi barvami, veselimi in pozitivnimi. Urška dá veliko tudi na cvetje, zato je letni vrt okrašen s sezonskimi cvetlicami. Tudi sicer želi biti Urška pri delu usmerjena čim bolj ekološko: »Uporabljamo ekološka čistila in ekološki toaletni papir, pozorno ločujemo odpadke, mnogo sestavin za jedi in pijače je ekoloških ...«

In kaj je bilo glavno Urškino vodilo, preden je odprla lokal? Sestava izbranega jedilnika, seveda, ter odlična ekipa. »Priznam, da je kar težko dobiti res dobro ekipo ljudi, takšnih, ki jim je mar za lokal in ki ne hodijo v službo samo zaradi denarja in nabitosti, ampak so zares zanesljivi in odgovorni.« Zdaj, po letu in pol, odkar obstaja njen lokal, ima na srečo okrog sebe zbrana sama takšna dekleta, ki

dihajo s Piknikom in jim ni žal poprijeti za nobeno delo. »Rada jih imam,« iskreno pove ta mlada podjetnica, ki prizna, da ne bi kljub napornemu urniku za nič na svetu spremenila svojega življenja.

Deklica za vse

Njen novi delovnik je namreč s sabo prinesel tudi dejstvo, da si konkretnega dopusta, kakršnega je bila vajena v 'prejšnjem življenju', že nekaj časa ni privoščila. Zdaj je namreč deklica za vse: skoraj ne mine dan, ko ne bi v lokalu tudi sama stopila za štedilnik in pripravila okusne jedi, napitke ali smutije – posebnost lokala je namreč sveža hrana, ki jo pripravijo ob naročilu gosta, le legendarne zelenjavne juhice skuhaajo vsak dan drugo, prilagojeno sezoni, že jutraj. Ob dopoldnevih ima Urška obilo dela z nabavo in s sestanki, pozno popoldne, ko v lokalu nasitijo večino lačnih ust – glavni naval je med 12. in 16. uro –, pa jo čaka še ubadanje s papirologijo. »To je eno najtežjih in najzamudnejših opravil, papirjev je namreč občutno preveč, a, žal moje delo vključuje tudi to.«

Pogosto se zgodi, da tudi še pozno zvečer, potem ko že pride domov, sede za računalnik in nadaljuje delo, ki ga čez dan v lokalu zaradi drugih opravkov ni mogla postoriti.

Prav zato je na moč hvaležna staršem, ki ji priskočijo na pomoč pri varstvu njene hčerke Špele in čivave Metke. »Brez pomoči staršev bi bile stvari precej bolj zapletene,« priznava in zadovoljno dodaja: »Špela pa na srečo tako ali tako živi z lokalom; okrasila ga je z mnogimi svojimi risbicami in po svoje ustvarila številne napise za goste. Prav pred nedavnim smo na jedilnik uvrstili smuti 'mešanček', narejen po njenem receptu. In seveda si praznovanja svojega rojstnega dne Špela sploh ne zna več predstavljati drugje kot v Pikniku.«

Zdravju prijazna hrana, ki je povrh na moč slastna!

Pogosto se zgodi, da ima Urška ves dan toliko dela, da gre v posteljo šele precej po polnoči. A tudi v trenutkih, ko je na moč utrujena, ne bi svojega zdajšnjega življenja nikdar več zamenjala za prejšnje. Nasprotno! Ko pomisli na nekdanjo službo in že skoraj sužnjelastniški odnos vodstva do zaposlenih, je srečna, da je zdaj 'na svojem'. In pokonci jo držijo tudi njene zveste stranke. »Zadovoljne stranke, ki se redno vračajo, so najboljša motivacija in spodbuda za nadaljnje delo in vztrajanje pri vsem, kar počnem,« razloži.

Domžalčani in okoličani, kot ugotavlja Urška, počasi, a vztrajno ponotranjijo dejstvo, da so vegetarijanski obroki v resnici nekaj slastnega. Vsaj če so pripravljani s toliko domišljije, truda in dobre energije, kot so pri Urški in njeni ekipi.

Lastnica Piknika obstoječo ponudbo namreč ves čas širi in dopolnjuje, v pomoč so ji tudi njena dekleta iz ekipe, ki so odlični vir navdiha za ustvarjanje novih jedi, svoje pa dodajo tudi želje in predlogi gostov. Pri delu se Urška drži predvsem vodila, da je vsa hrana, ki jo postrežejo gostu, zares 'zdravju prijazna'. V tem duhu jedi ne pripravljajo v cvrtnikih, niti v mikrovalovni pečici, ne poznajo jušnih kock, jedi iz vrečk ter raznih umetnih dodatkov. Beli sladkor v največji meri zamenjujejo z rjavim trsnim

sladkorjem in drugimi zdravimi sladili, belo moko nadomeščajo s pirino in podobnimi vrstami moke, izogibajo se raznim 'E-jem' v živilih, palačinke, sladke in nadvse priljubljene slane, z zelenjavnim nadevom, pripravljajo s sojinim mlekom, pirino moko in brez jajc ter še in še.

Zaradi vseh omenjenih Urškinih načel ljudje vse bolj spoznavajo, da Piknik še zdaleč ni zgolj 'bistro za vegetarijance', ampak prava 'oaza zdrave hrane', kot se glasi tudi njihovo geslo. Urška je najbolj zadovoljna, kadar ji kakšen gost iskreno pove, da je katera od njenih vegetarijanskih jedi boljša od tistih, ki jih sicer po izvirnem receptu pripravljamo z mesom. »V takšnih trenutkih mi je zares v zadoščenje, da smo z vsakim obrokom, ki ni vseboval mesa, rešili kakšno življenje. Morda se sliši preveč poenostavljeno in patetično, pa ni. Več mesnih obrokov bomo zamenjali za brezmesne, manj povpraševanja bo po mesu. In množično trpljenje živali se bo počasi začelo zmanjševati. Vsak lahko namreč prispeva svoj kamenček v mozaiku. In prav zato čutim Piknik kot del svojega življenjskega poslanstva.«

Naprej, korak za korakom

Urška, za katero se zdi, da nikdar ne počiva, počasi širi osnovno poslanstvo Piknika tudi v druge slovenske kraje. Po nekaj mesecih poslovanja domžalskega Piknika je lani odprla lokal še v središču Ljubljane, a žal so jo tamkajšnji nosilci Urškine franšize, kot priznava z grenkobo v glasu, »poslovno izzigrali in odtujili intelektualno lastnino, zdaj pa njene ideje prodajajo

Urškin Piknik od zunaj in znotraj izžareva pozitivno energijo, takšna je tudi celotna ekipa, ki dela v tem domžalskem lokalu, in enako naravnani so tudi gostje, ki zahajajo vanj.

pod drugim imenom«. A tudi to je del življenja, ki se mu je, če želiš preživeti in si ga ne preveč oteževati, treba prilagoditi in iti naprej. »Pogosto sem že ugotovila, da je pametneje, če se prepusim toku življenja, tudi v poslu, in raje počasi in premišljeno sprejemam nove odločitve.«

Ena njenih zadnjih poslovnih potez je tudi odprtje podružnice Piknika v Kopru. Odzivi gostov so menda precej podobni tistim iz Domžal; Urška vse pogostejše sliši od gostov, da je primorska prestolnica potrebovala prav tak lokal. In povrh je v času, ko ga je urejala, Urškina duša, željna urejanja prostorov, kar vriskala! »Gre za aplikacijo znanega Piknikovega koncepta,« opisuje urejanje notranjosti v koprski podružnici, »vendar tu prenova ni bila tako korenita kot v Domžalah. Verjamem pa, da bom pozneje dobila še veliko priložnosti in izzivov tudi na področju notranjega opremljanja. Vse ob svojem času.«

Urška, ki prekipeva od pozitivne energije, bo s tovrstnim pristopom do življenja zagotovo tudi v prihodnje premikala meje. Svoje lastne in tudi širše. Korak za korakom, premišljeno in brez prehitavanja. Tako kot nas uči narava – prav tista učiteljica, ki je Urški velik navdih tako pri ustvarjanju zdravih jedi kot na splošno pri gradnji celostnega odnosa do (so)bivanja na našem planetu. ☐

17. festival gorenjskih komedijantov v Dobu

Rastlinjarka, Samomorilec in Vdova Rošlinka po Dnevu oddiha na Radiu Mars: Igre je konec

V letnem gledališču Dob je bilo med 20. in 22. junijem 2014 zelo živahno. Ta živahnost pa se je podaljšala tudi do 29. junija 2014, saj je bilo v tem času v Dobu poleg šestih gledaliških predstav v okviru 17. festivala gorenjskih komedijantov festivala ter predstave Slehrnik, ki so jo na stopnišču pred cerkvijo v Adergasu odigrali igralci KUD Pod lipo Adergas, mogoče obiskati osrednjo občinsko slovesnost ob dnevu državnosti. Junjski kulturni večeri pod zvezdami pa so se zaključili z gostovanjem Prosvetnega društva Štandrež: Trije vaški svetniki.

Selektor 17. festivala gorenjskih komedijantov je bil Peter Militarov, ki je najboljše predstave izbral izmed 25 prijavljenih, med katerimi so bile tudi naslednje predstave v okviru Javnega sklada kulturnih dejavnosti Domžale: KD Jožef Virk Dob: Dan oddiha; KUD Limbar Moravče: Poslednji mož; KUD Franc Kotar Trzin; Samomorilec; KUD Franc Maselj Podlimbarski Krašnja: Solze in kri; KD Mlin Radomlje: Mama je umrla dvakrat; in KUD Groblje: Pleškarji nimajo spominov. Res lepa bera za naša kulturna društva, posebej ker so se Dobljani in Trzinci uvrstili v 'finale' ter se še enkrat predstavili v okviru 17. festivala gorenjskih komedijantov.

Imena predstav, ki smo si jih lahko ogledali v Dobu, najdete v naslovu prispevka. Organizatorji tega festivala, ki mu bolj po domače rečemo tudi medobmočno srečanje gledaliških skupin Slovenije, so bili tudi letos Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, skupaj z Območno izpostavo Domžale, ter Kulturno društvo Jožef Virk Dob. Slabo vreme je sicer malce zmotilo začetek festivala, a so ga razvedrili člani KUD Sovodenj – Neč bat teater, z avtorsko komedijo **Radio Mars**, moderno predstavo z zelo mladimi igralci, ki so navdušili predvsem z aktualno vsebino, ki je nasmejala ljubitelje komedij. Tej je v letnem gledališču sledila (po otvoritveni slovesnosti, ki jo je opravil Jurij Milanovič, predsednik Sveta KS Dob) domača komedija **Dan oddiha**, ki je že večkrat nasmejala domače gledalce, tokrat pa so ob njej kljub dežju uživali tudi obiskovalci festivala, ki jih je ob hudomušni vsebini navdušila tudi odlična igra domače gledališke sekcije.

Rastlinjarka, predstava KUD Radovljica – Linhartov oder, je postregla z odlično igro vseh štirih igralk, gledalcem pa dala misliti, kakšni so

lahko medčloveški odnosi. Žal so bili nasveti, kako lahko uporabiš kate-ro od številnih rastlin, predstavljeni prehitro, da bi si jih zapomnili, da pa je lipov čaj odličen za pomirjenje, pa smo že vedeli. Naslednja predstava **Samomorilec** – črna komedija v izvedbi Kulturnega društva Franc Kotar Trzin – je navdušila prav vse, ki smo skoraj napolnili letno gledališče. Zanimiva predstava o samomorilcu ter vseh, ki bi želeli, da bi umrl prav zaradi njih, je bila odigrana profesionalno in samo strmeli smo lahko, kaj vse zmorejo mladi igralci, ki to-

krat niso navdušili prvič. Življenje je lepo, ampak večina je že pred to črno komedijo vedela, da ni samo ene resnice ...

Nedeljski večer se je v dvorani začel s predstavo Loškega odra iz Škofje Loke **Igre je konec**, prave družinske drame, ki je ob odlični igri predstavila tudi trpka spoznanja o odnosih med družinskimi člani. Zadnja predstava **Vdova Rošlinka** v izvedbi KUD Lom pod Storžičem je prinesla veliko sproščenega smeha in kar nekaj pogovorov med gledalci, češ, kaj se bo zgodilo. Konec srečen, vse srečno velja tudi za 17. festival gorenjskih komedijantov, ki je kljub krizi tudi letos Dob in ljubitelje gledališča prikoval v dvorano in letno gledališče ter jim prinesel prijeten kulturni vikend.

Pred zaključkom 17. festivala gorenjskih komedijantov smo zaploskali nagrajencem letošnjega festivala: za najboljšo glavno žensko vlogo je prejela priznanje Lidija Grilc, med moškimi je bil nagrajen glavni igralec Anže Sirc; priznanje za stransko žensko vlogo je prejela Sandra Rajgelj, za najboljšo moško stransko vlogo pa Uroš Delalut, posebno priznanje sta dobila prof. Marija Polovšnik in Teater Prof.

Kulturni vikend z gorenjskimi komedijanti se je nadaljeval in nam v okviru Junjskih kulturnih večerov pod zvezdami prinesel še en prijeten kulturni večer s komedijo Trije vaški svetniki. Smeha je bilo toliko kot že dolgo ne ...

Tudi zaradi festivala gorenjskih komedijantov je bil začetek letošnjega poletja prijetnejši in vsi upamo, da bomo tudi prihodnje leto lahko preživeli prijetne junijske kulturne večere pod zvezdami. Kulturnemu društvu Jožef Virk čestitke za kulturni junij, vsem pa prijetno kulturno poletje.

VERA VOJSKA

(IZ)BR@NO V KNJIŽNICI DOMŽALE

Izbral in uredil: Janez Dolinšek

knjige za odrasle

Arto Paasilinna

Na lovu za spomini

MLADINSKA KNJIGA, 2014

Naš stari znanec, voznik taksija Sepp, se naključno sreča z upoko-jenim geodetskih svetnikom Taa-vettijem. Stari svetnik ima v žepu le šop denarja. Ne spomni se, kje je doma in če ima ženo ali ne, zato mu dobrodušni taksist priskoči na pomoč. Tako se začanja njuna avantura po finskem podeželju. Taksist zaradi tega izgubi službo, vendar se zaradi tega ne obremenjuje preveč. Na svojem potovanju srečata še bosanskega prevajalca, albanskega arhitekta in vegetarijanske Francozinje. Roman je v izvirniku izšel že leta 1991 in je spisan, tako kot vsa njegova dela, na tragikomičen način.

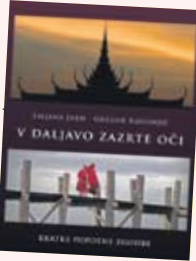

Liljana Jarh, Gregor Radonjič

V daljavo zazrte oči

DIDAKTA, 2013

Knjiga petintridesetih subtilno napisanih popotnih zgodb zajema izbor določenih poti po sedemnajstih državah s petih celin, večino katerih sta avtorja prepotovala skupaj. Zgodbe so nanizane kot kratke impresije. Bralec jih lahko kot zaključene celote prebira po poljubnem vrstnem redu in si skozi poglobljena osebna razmišljanja približa vznemirljivo pestrost sveta. Vsako zgodbo v knjigi izpopolni izbrana fotografija ali dve, besede pa sežejo vanje, da se skupaj, skladno in zato močnejše razprostrejo navzven. Knjiga V daljavo zazrte oči je literarni prvenec Liljane Jarh. Gregor Radonjič je bil v svojem več kot dvajsetletnem aktivnem ukvarjanju s fotografijo večkrat nagrajen, tako doma kot v tujini. Pri svojem delu pogosto išče dialog z besedno umetnostjo. V soavtorstvu je doslej izdal dve knjigi, med drugim Piramide upanja s pesnico Nežo Maurer.

Květa Legátová

Jozova Hanule

MODRIJAN, 2014

Pripoved se dogaja med drugo svetovno vojno. Gre za zgodbo mlade češke zdravnice Hane, ki je sodelovala v odporniškem gibanju. Ko je postalo prenevarno, se je na ukaz iz Prage umaknila v zakotno podeželje. Za kamuflažo se je morala poročiti z vaškim zaostalim orjakom, svojim bivšim pacientom. S težkim srcem se je predala svoji žalostni usodi. A preprosto vaško življenje, polno izvirnih posebnosti in običajev, njen nežni mož Joza, neskončno dobra blaga duša, so jo sčasoma tako prevzeli, da je vzljubila, kar ji je naklonila usoda. Po žensko srčna, topla zgodba z ozadjem druge svetovne vojne pa se je žal tragično končala.

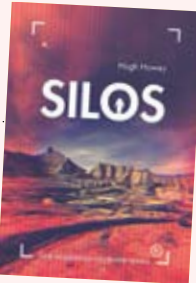

Hugh Howey

Silos

MLADINSKA KNJIGA, 2014

Roman Silos je nekaj posebnega: ameriški avtor Howey ga je leta 2011 objavljaval po delih kot e-knjigo in je že pred tiskano različico dosegel velikansko zanimanje bralcev. Menda so filmske pravice že odkupljene; zaradi velikega zanimanja bralcev pa je avtor izdal tudi romana, ki se dogajata v času pred in po Silosu, čeprav je zgodba Silosa sama zase zaključena celota. Zgodba je postavljena v nedoločljivo prihodnost, ljudje pa živijo v velikanskem podzemnem silosu, saj je zunanje okolje neprimerno za bivanje. Silos je zgrajen tako, da je povsem samozadosten, v njem so kmetije, kjer pridelujejo hrano, ter generatorji za elektriko in vse, kar skupnost potrebuje za obstoj. Osrednje stopnišče je edina pot za prehod med skoraj stopenjdesetimi nadstropji. Kriminala skorajda ni, saj je tako rekoč edina kazen izgon iz silosa imenovana 'čiščenje' – obsojenci pred smrtjo v strupenem okolju očistijo tipala kamer, ki v silos projicirajo sliko zunanjega

sveta; številčnost populacije je skrbno nadzorovana. Glavna junakinja je Juliette, županina kandidatka za šerifinjo. Ko Juliette po županini smrti prevzame delo šerifa, se s svojo radovednostjo glede delovanja in smisla samega silosa zameri Bernardu, politično najmočnejši osebi v silosu. Pošljejo jo na čiščenje, vendar ne umre takoj po vstopu v zunanji svet, temveč še naprej odkriva skrivnosti urejenosti človeške družbe. Roman Silos je izredno zanimivo branje z globokimi podtoni.

knjige za otroke in mladino

David Hill

Bratova vojna

MIŠ, 2014

Ob stoletnici prve svetovne vojne je prišla na knjižne police zgodba Davida Hilla Bratova vojna. Pripoved sega v leto 1914, ko v Evropi izbruhne vojna, brata z Zelandije pa se vsak na svoj način spoprime-ta z njo. William se takoj javi na vojaško dolžnost, Edmund pa zavrne nošenje orožja in postane oporečnik, ki ga strpajo v zapor kot izdajalca. V zgodbi se prepletajo njuna pisma, ki jih pošiljata materi, v katerih izpovedujeta vsak svoj pogled na vojno. Njuni poti se srečata na bojišču v Franciji, sredi bitke. William je ranjen, Edmund pa pomaga ranjencem. Ob srečanju oba spoznata, da se spoštujeta v svoji različnosti, preveča pa ju tudi trpko spoznanje o nepotrebnosti vojne, spoznata, da v vojni ni rešitve. David Hill je za knjigo prejel več priznanj.

Joyce Dunbar

Pomladni zajček

SKRIVNOST, 2014

Zajček Uhec si zelo želi bratca ali sestrico. Skoraj vsi zajčki v gozdu jih imajo. Mamica mu odgovori, naj počaka do pomladi. Kako bo Uhec dočakal pomlad, ko pa je do nje še zelo zelo daleč? Iz jesenskega listja naredi zajčka, ki naj bi bil njegov bratec. Toda listnati zajček se vendar ne more igrati z njim. Veter odpihne listje, in že ga ni več. Pozi-mi Uhec iz snega naredi sestrico. Naslednjega dne je ni več, stopi se. Tudi blatni zajček – bratec ne more skaka-ti z njim po lužah. Končno pride pomlad. Uhec povsod po gozdu išče bratca. Ves razočaran odide domov. Tam pa ga čaka presenečenje. Prijetne zgodbe se bodo še posebej razveselili otroci, ki tudi sami pričakujejo novega družinskega člana.

Guido van Genechten

Čisto prvi poljubček

SANJE, 2014

V tej prikupni novi zgodbi znanega avtorja Guida van Genechtenga živali ugotavljajo, kaj je to poljubček, kaj se zgodi, ko ga daš in dobiš, kako ga pravzaprav sploh daš in kdo je dal prvega. Različne živali vsaka s svojim pogledom poskušajo ugotoviti, kaj je zares pravi poljub. Zabavna zgodba s prijetnimi ilustracijami otrokom na nežen način predstavi nekaj najlepšega, s čimer se vsi v življenju zelo radi srečujemo ...

medioteka

DVD

Kakršen oče, takšen sin

(Soshite chichi ni naru)

WILD BUNCH, 2013

Film nam predstavi tragično starševsko dilemo, ko izvedo, da je bil njihov ljubljeni otrok ob rojstvu v porodnišnici pomotoma zamenjan. Torej gre za dve družini. Kako razrešiti tak zaplet? Para se povežeta, ampak ta naveza se izkaže za zelo zapleteno, saj se ne da izbrisati let skupnega življenja zamenjanih otrok z nebiološkimi starši. Ker družini prihajata iz različnih družbenih razredov in otroke vzgajata povsem različno, to samo še povečuje razkorak. Film ne da končnega odgovora, vendar se zdi, da se bosta družini naselili nekje skupaj.

KULTURA

Recenzija filma: Locke

Kaj dobimo, če nekega tipa zapremo v kabino osebnega avtomobila, ki se celoten film pelje iz enega mesta v drugo, ob čemer niti enkrat samkrat ne izstopi? Nič manj kot vrhunski dramski suspenz in kopico čustveno nabitih telefonskih pogovorov z nepričakovanimi zapleti v drami *Locke* režiserja Stevena Knighta. Lik Ivana Locka (igra ga dokaj prepričljivi Tom Hardy, ki ga je v hollywoodsko stratosfero katapultiral film *Izvor – Inception* z Leonardom Di Capriem) se znajde na življenjski prelomnici, ko tik pred odhodom domov prejme klic ženske, ki jo je pred devetimi meseci zaplodil. Na noč otrokovega rojstva se Locke v trenutku odloči za drzno potezo z nepredvidljivimi posledicami: da se odpravi iz Birminghama proti Londonu, kjer bo novorojeno bitje prvič ugledalo luč dneva. Čeprav se ima naslednji dan zgoditi večmilijonski posel z vlivanjem betona za temelj novega stavbnega sistema, največjega projekta v zgodovini EU, ki ne bi bil jedrski ali vojaški, katerega glavni nadzornik je. Čeprav ga žena in sin nestrpnost pričakujeta doma, da bi si v varnem zavetju družinskega ozračja skupaj ogledali nogometno tekmo lige prvakov. Locke se torej kljub takšnem življenjskem položaju raje odloči za odhod k ljubici, do katere ne goji nobenih čustev, saj se je spočetje otroka zgodilo v brezglavi strasti ene noči, vendar si kljub temu želi biti poleg. Na sledeč način sprejme odgovornost za svoja dejanja in se brez-kompromisno spopade s travmami iz preteklosti ter nikoli razčiščenim odnosom do pokojnega očeta, ki ga ni bilo zanj nikdar tam, ko ga je le-ta potreboval.

Napeta drama, ki so jo zaradi atmosfere in suspenza na ostrici noža nekateri razglasili kar za triler, koristi minimalna filmska izrazna sredstva z enim samim igralcem v avtomobilu, ki ga nov položaj ves čas sili v sklepanje hitrih odločitev, od katerih bo nemara odvisno celotno njegovo življenje.

Ujetost v gibajočo se konzervo, poimenovano avto, v tem primeru deluje kot nekakšna futuristična grožnja, ne glede na to, da se zgodba odvija v sodobnem času. Usoda junaka, ki iz avta nebogljeno pogleduje proti svo-

bodi, tj. zunanjemu svetu, ob čemer se telefonski klici vrstijo drug za drugim, nam med vrsticami grozeče razkriva tudi grobe obrise prihajajočega sveta, ko bo fizična človeška bližina čedalje manj potrebna. Ali pač? Mar ni ravno hrepenenje po takšni bližini po drugi strani razlog, da se Locke na takšno pot sploh odpravi? Da bi storil nekaj skrajno drugačnega od svojega očeta? Podobno kot junaka v navidezno brezglavem položaju žene zgolj težnja storiti tisto, kar je prav – in to ne glede na posledice –, smo tudi sami večkrat v življenju soočeni s podobnimi vprašanji, ki se jih pogosto niti ne zavedamo.

Ravno na tej točki je slednji filmski zaplet resnično genialen, pa če nam je Hardyjeva igralska uprizoritev vseh ali celo ne. Ne glede na njegovo sicer solidno, torej naravno in verjetno igro, pa njegovemu filmskemu značaju umanjka razkritje prave narave človeške dileme s tisto vrsto resnične usodnosti, na podlagi katere bi nam dal vsaj slutiti, kaj je v njegovem primeru res na kocki. Torej nič manj kot njegovo življenje. S tega vidika je morda škoda le, da se omenjeni film v filmsko zgodovino ne more zapisati kot eden večjih v svojem žanru.

ŽIGA ČAMERNIK

Moj dogodek

Fotografska razstava v Radomljah

FOTO-, KINO- IN VIDEOKLUB MAVRICA V počastitev tedna ljubiteljske kulture, ki je potekal po vsej Sloveniji, je Foto-, kino- in videoklub Mavrica pripravil fotografsko razstavo Moj do-

drugo nagrado je dobil Iztok Končina za Poročno delavnico, za najboljšega je izbral dogodek Mimi Pollak z naslovom Vajenka. Nagrade je podelil Igor Jeretina, predsednik Sveta KS Rado-

godek. Odprli so jo 20. junija, v radomeljskem kulturnem domu. Društvo se je odločilo, da fotografom postavi izziv – v treh do šestih fotografijah naj predstavijo fotografsko zgodbo. Svoje zgodbe so poslali domala vsi fotografi. Selektor razstave, Lado Kutnar, slovenski fotografski mojster in ekscelenca mednarodne fotografske zveze (EFIAP), je za razstavo izmed 29 izbral 24 zgodb sedemnajstih avtorjev. Najboljše je tudi nagradil. Diplome so prejeli: Lili Jazbec, Milan Jazbec, Janez Kosmač, Mojca Popelar in Klara Manca Popelar. Tretjo nagrado je dodelil Mateji Absec za zgodbo Srečanje vesp,

mlje, ki je odprl razstavo in se v nagovoru med drugim zahvalil Mavrici za prispevek k bogatitvi kulturne podobe kraja in obiskovalcem, ki so se množično odzvali na prireditve.

Kulturno srečanje je imelo tudi filmski del. Prikaz v dolžini celovečernega filma je nanizal dogodke od včeraj in iz preteklosti ter filme v celuloidnem, video- in digitalnem zapisu. Naslovi filmov, ki so si jih ogledali: Lukova bolnica, Marjetice, Naš festival, Naš naslov Prešernova 1 in dokumentarna kronika KS Radomlje od lani in letos.

IGOR LIPOVŠEK

Svetovni slamnikarski kongres

Slamnikarski muzej na gostovanju v Srbiji

V malem naselju Tavankut v bližini Subotice v srbski Vojvodini se je v sredini julija odvijal mednarodni kongres, na katerem smo se zbrali posamezniki in institucije, ki se ukvarjamo z oblikovanjem slame. Povabilu organizatorja srečanja HKPD 'Matija Gubec' in Galerije 'Prve kolonije naive v tehtnici slame' iz Tavankuta smo se z veseljem odzvali, da bi spoznali in okrepili nove povezave z ustvarjalci, katerih skupna lastnost je tako ustvarjanje s slamo kot oživljanje in ohranjanje nematerialne kulturne dediščine. V idilični vasi, kjer tradicija izdelovanja slik iz slame bunjevaških Hrvatov izvira iz šestdesetih prejšnjega stoletja in se nadaljuje v ohranjanju spretnosti pletenja in izdelovanja predmetov iz slame, smo se zbrali udeleženci iz Slovenije, Madžarske, Francije, Nizozemske, Švice, Ukrajine, Velike Britanije in ZDA. Vsi sodelujoči smo skupaj z gostitelji na različnih dogodkih predstavili značil-

nosti ustvarjanja s slamo lastnega območja. Slamnikarski muzej Domžale je v sodelovanju s KUD Fran Maselj Podlimbarski iz Krašnje, ki ohranja živo dediščino prikazovanja tradicionalne žetve do pletenja kit iz slame, predstavil slamnikarsko tradicijo Domžal

in okolice ter delovanje muzeja pod okriljem Kulturnega doma Franca Bernika Domžale. Veseli smo, da sta bili slovenska udeležba na tej mednarodni prireditvi ter predstavitev domžalskega slamnikarstva toplo sprejeti.

KATARINA RUS KRUSHELJ

Dobrodošli na Veselici v dolini tihi – vse do 16. avgusta

14. kulturni poletni festival Studenec navdušuje z domačo gledališko predstavo s petjem

Pa smo jo, 18. julija 2014, dočakali domačo gledališko predstavo s petjem, komedijo Veselica v dolini tihi, ki bi jo lahko preprosto imenovali tudi muzikal v spomin na nezabnega glasbenika Lojzeta Slaka. Kulturno društvo Mirana Jarca Škocjan je v okviru letošnjega 14. Poletnega kulturnega festivala pripravilo prvo izvedbo predstave avtorja Romana Končarja v priredbi in režiji Alojza Stražarja, za katero je ob Slakovih melodijah glasbo napisal Slavko Avsenik mlajši, nastopilo pa je več kot 80 igralcev, pevcev, glasbenikov in plesalcev, ki so nam pričarali Dolino tiho z vsemi njenimi značilnostmi, od katerih bi marsikatero našli tudi tam, kjer živimo.

Predstava navdušuje tudi s sodelovanjem gledalcev in gledalk, saj so ti znali z aplavzom nagraditi prav vsak delček predstave, vsako zaigrano melodijo, konec predstave pa pričakali s stoječimi ovacijami nastopajočim, ki so, tudi po mnenju lektorja Ludvika Kaluže, dali vse od sebe, pa naj gre za imenitno glasbeno družino Baloh (Robert Vrčon, Pia Mlakar, Eva Černe), ki odlično obvlada vse glasbene sloge, gostitelje Jurčičeve (Rajko Majdič, Brigita Hrovat, Jernej Gašperlin); novinarja in piarovca Marjana Buniča, na Studencu se je predstavil prvič in navdušil; imenitnega predsednika KS (Jože Vunšek) ter očarljivo tajnico (Špela Prenar), omenimo pa tudi kriminalista (Nejc Lisjak). V vlogi gostilničarjev sta blestela Urša in Jure Sešek, slednji se je izkazal kot imeniten pevec, predstavo je popestril poštar Jaka (Metod Palčič), ob njem pa vrsta majhnih, a blestečih vlog, ki bi manj-

kale, če jih ne bi bilo. Posebej je treba omeniti narodno-zabavni ansambel v sestavi Jernej in Žan Gašperlin, Rok Maver in pevec Rok Torkar ter pevko Evo Černe in člane pevskega kvarteta, ki so nam pričarali Slakove melodije – tudi v izvedbi, kot jih morda še nismo poznali. Odlično sta bila oba pevska zbora, posebej smo uživali ob skupnem nastopu Slavčkovih grlic. Nasmejala pa sta nas pevska poskusa obeh Lukov – Seška in Ivartnika, da postaneta del nekdanih Fantov s Praprotna, nekateri so bili ob Slakovi ženi in sinu tudi med gledalci.

Vsebina Veselice v dolini tihi je primerljiva z življenjem in delom katere od naših KS ali občin: korupcija, kar tako objavljeni razpisi in anonimne prijave, navidezna skrb za vse naše ... V predstavi za nekdanji двореc, ki bo na koncu tudi s pomočjo izseljenca postal kulturna ustanova – dom kulturnikov in športnikov. Avtor Roman

Končar je v predstavo vnesel delček domoljubne vzgoje, ki jo v Mladi Sloveniji še kako manjka. Prvič je režiser uporabil mobilite in televizijo (TV-oddaja Konrada Kondija Pižorna, župana in novinarke Ajde Sokler). Navdušuje vse, predvsem pa vsakovrstna glasba (narodno-zabavna, ljudska, opera, očara pa tudi ljubezenska pesem), zato vsem solistom in zboroma vse čestitke! Zanesljivo predstavi poleg večnih Slakovih melodij prinaša kakšen nov narodno-zabavni hit, ki ga bomo še slišali. Sicer pa bo Veselica v dolini tihi hit letošnjega poletja, saj ima vse, kar imamo radi: dobro igro s številnimi komičnimi prizori, odlično glasbo (Slavko Avsenik ml.) petje in ples, tudi folkloro, aktualno vsebino in Slakovo glasbo. Poglejmo še nepogrešljive sodelavce Lojzeta Stražarja in pomočnika Franceta: Jože Napotnik, scenograf; Nada Slatner s sodelavkama – kostumografija; Sabina Selan, Bogdan Bogdanovski (koreografija in gib), Karel Leskovec in Martina Golob Bohte (zborovodja,, korepetitorka), Sašo Vene (maska), Janez in Mira Mlakar (razsvetljava), Rado Černe (ozvočenje in predvajanje glasbe), Ambrož Mlakar (predvajanje učinkov), Neva Mavsar Lenarčič (šepetalka), Florjan Strmšek, pomoč pri izdelavi scene, Marta Majdič, inspicientka.

Ob koncu premiera je župan Toni Dragar iskreno čestital vsem za predstavo ter se z županovo nagrado posebej spomnil režiserja Lojzeta Stražarja.

Čestitke prav vsem za predstavo, ki vas bo navdušila, le obiskati jo morate. Veselica v dolini tihi vas čaka – vse do 16. avgusta 2014.

VERA VOJSKA

FOTO: UROŠ ZAGOŽEN

S knjigo skozi čas

Z Matejo Kegel Kozlevčar, domžalsko pisateljico knjig za otroke in odrasle, smo s knjigo potovali skozi čas – od preteklosti do danes.

MENAČENKOVA DOMAČIJA S knjigo skozi čas se je glasil zadnji dogodek v sezoni 2013/14, ki smo ga izvedli na prvi poletni dan, v soboto, 21. junija. Večer je bil posvečen zakladom s knjižnih polic. Ob tej priložnosti smo si ogledali knjižne dragocenosti iz zbirke Menačenkove domačije, ki jo predstavljajo knjige iz zapuščine nekdanih prebivalcev hiše in knjige ter revije,

ki so jih darovali različni darovalci. Dogodek smo zaključili z vsebinskim prenosom na današnji pomen tiskane knjige ter predstavili kreativno pisateljevanje mlade domžalske pisateljice ter zgodbo o njeni ljubezni do knjige. Tudi za najmlajše smo poskrbeli ter pripravili ustvarjalno delavnico na izbrano temo iz Matejinih knjig.

KATARINA RUS KRUSHELJ

Življenje in delo na kmetiji – fotografski natečaj

V KS Ihan smo v okviru praznovanja krajevnega praznika razpisali fotografski natečaj z naslovom *Življenje in delo na kmetiji in ga uspešno zaključili z razstavo vseh oddanih kolekcij na Tržnici, vsakoletni prireditvi ob našem krajevnem prazniku.*

Danes, v času velike gospodarske krize se veliko ljudi srečuje s težavami preživetja. Vedno bolj se zavedamo, da moramo najti način, kako si pomagati, premagati krizo, kako z domačim delom in nakupom lokalno pridelanih izdelkov pripomoči k izboljšanju stanja.

Slovenija je dežela z veliko rodovitne zemlje in kvalitetnih pašnikov. Obdelati rodovitne površine in poskrbeti za zdravo domačo hrano je naša prva naloga. Zato smo se ob letošnjem krajevnem prazniku odločili izpeljati fotografskega natečaj na temo kmetije in življenja na njej.

Natečaja se je udeležilo 14 fotografov različnih starosti, med njimi tudi štirje osnovnošolci.

V soboto, 6. junija 2014, so se fotografi zbrali v Domu krajanov v Ihanu in od tam odšli na fotografski obisk na kmetije, k tistim, ki se preživljajo s kmetovanjem ali jim je to dopolnilna dejavnost. Vsak fotograf je pozneje po pregledu posnetega materiala oblikoval kolekcijo petih fotografij, ki jo bo poslal organizatorju.

Prispela dela je v sredo, 9. junija 2014, pregledala komisija v sestavi: Nataša Košmerl, mag. vizualnih komunikacij in BCA fotografinja, Milan Marinič, umetniški vodja Kulturnega doma Franca Bernika in njegov dolgoletni direktor ter Andraž Gregorič, inženir fotografije.

Nagrade in diplome so bile fotografom podeljene v soboto, 14. junija 2014, na Tržnici, kjer so bile na ogled postavljene tudi vse kolekcije.

Dobitniki prvih treh nagrad so: **Andraž Jenkole iz Planine pri Poštoj**, ki je z dovršenostjo svojih fotografij najbolj prepričal komisijo, je prejel zlato plaketo ter denarno nagrado 70 EUR. Svojo kolekcijo fotografij je posnel na kmetiji na Goropečah.

Jure Volgemut iz Domžal je prejel srebrno plaketo ter denarno nagrado 50 EUR. Njegova kolekcija je nastala pri Vabičnikovem Tončku v Prelogu.

Neža Drobnič Bogataj iz Kamnika je prejela bronasto plaketo ter denarno nagrado 30 EUR. Obiskala je kmetijo Špelčnik in se s fotoaparatom sprehodila po njihovem hlevu.

Trije fotografi so za svoje kolekcije prejeli diplome. To so:

Andraž Jenkole: Na kmetiji Goropeče, zlata plaketa

Nik Snoj iz Domžal, ki je fotografiral na Kmetiji Žabje in se natečaja udeležil s skupino mladih iz Centra za mlade.

Klemen Jeke iz Reteč pri Škofji Loki, ki je fotografije posnel na kmetiji Glavič na Brdu nad Ihanom, in

Dušan Drobnič iz Ihana, ki je obiskal Cufkovo kmetijo v Ihanu, kjer se veliko krajanov že dolgo oskrbuje z mlekom. Na natečaju so sodelovali še **Neža Nemec, Jaka Jašič, Petra Nemec in Mateja Absec iz Centra za mlade iz Domžal**, ki so fotografirali na kmetiji Žabje, **Peter Pangeršič** je obiskal kmetijo Jerič, **Iztok Končina** kmetijo Nakrst, **Mateja Hribar** kmetijo Tabor in **Marina Povirk** kmetijo Pengav na Mali Loki.

Vsi udeleženci so v spomin in zahvalo prejeli darila, ki so jih prispevali **Turistično društvo Ihan, Mlin Felix Bišče, Vrtnarstvo Tratnik** in **Studio Ping**. Za delovno soboto fotografov in vroče sredino popoldne, ko je delo opravljala komisija, pa sta vodo in piškote prispevala **Trta, d. o. o., in Pekarna Roglič**. Vsem najlepša hvala za darovano, sodelujočim pa iskrena hvala za sodelovanje.

Vse prispele kolekcije si je mogče ogledati na portalu Domzalec.si <http://www.domzalec.si/življenje-in-delo-na-kmetiji-fotografski-natečaj-v-ks-ihan>, predstavljene pa bodo tudi v krajevnem glasilu Ihanske Plevca.

HELENA GREGORIČ

Kamen je njena ljubezen

Predstavlja se mlada ustvarjalka

V petek, 20. junija, se je na vrtu v Podrečju v Domžalah odvijal poseben dogodek. Pripravila ga je inženirka oblikovanja materialov Maja Hrovat, z namenom, da se po končanem študiju na Višji strokovni šoli v Sežani v domačem kraju predstavi kot umetnica in oblikovalka. Prireditve, na kateri so bili razstavljena njena različna dosedanja dela iz kamna, je vodil poklicni voditelj Lojze Bojanc in v kulturnem programu je nastopila flautistka Svetlana Novakovič.

Zakaj je kamen Majina ljubezen? Za umetnost se je začela zanimati že pri sedmih letih, ko je pričela obiskovati likovne tečaje pri domžalski slikarki Veri Terstenjak. V času šolanja na Srednji aranžerski šoli v Ljubljani je opravljala prakso v Arboretumu Volčji Potok, kjer je začela pridobivati znanje s področja hortikulture. V času študija v Sežani se je usmerila v oblikovanje kamna,

ki ji s svojimi posebnimi značilnostmi nudi mnogo ustvarjalnih izzivov: »Kamen je material, s katerim dosežem, da bodo moja dela obstala še dolgo za menoj.« Trenutno je Maja Hrovat zaposlena z restavriranjem del v zasebni in občinski lasti. Prav tako oblikuje svojo podjetniško idejo, s katero želi uskladiti mojstrsko zahtevno delo s prijetnim in uporabnim.

KATARINA RUS KRUŠELJ

14. kulturni poletni festival Studenec 2014

Od Godbe Domžale do Prifarskih muzikantov, Code express z gosti do Bila sva mlada oba ...

O prvih dogodkih 14. Kulturnega poletnega festivala Studenec 2014 ste lahko brali v junijski številki Slamnika, tokrat pa na kratko, da ostane za lokalno zgodovino, o drugih dogodkih, ki so se v juniju vrstili v letnem gledališču v Škocjanu.

Prifarski muzikanti s prijatelji Marijo Ahačič Pollak, Ladom Leskovarjem in Nuško Drašček Rojko so v letnem gledališču nastopili 14. junija 2014 ter s svojo glasbo in petjem razveselili številno občinstvo. Vsak po svoje so nas Mitja Ferenc, Martin Marinič, Toni in Uroš Obranovič, Jernej Pečak ter Brane Počkar s svojimi instrumenti in glasovi s pesmijo in besedo vodili od začetka do konca imenitnega glasbenega večera ter nas z dodanim finalom koncerta prepričali, da tudi po 25 letih skupnega igranja in petja znajo navdušiti ljubitelje glasbe, ki bodo tudi v prihodnje radi zapeli z njimi.

Kdor pride na koncert glasbenopevske skupine CODA EXPRESS, ni nikoli razočaran, saj se v enem večeru lahko sprehodi predvsem po zgodovini, pa tudi sedanjosti uspešnic domače in

svetovne glasbe. Navdušile pa so tudi pesmi 'večnega' Ota Pestnerja, legende slovenske zabavne glasbe, posebej ljubitelje glasnejše glasbe pa je navdušila Tolkalna skupina stop. Pogovor radijske voditeljice in novinarke Monike Tavčar z večno prijaznim in trenutno najbolj 'vročim' slovenskim smučarskim skakalcem Petrom Prevcom je bila še pika na prijetnega večera.

Kaj povedati o narodno-zabavnem muzikalu Bila sva mlada oba z glasbo bratov Avsenik, kar še ni bilo povedano? Skoraj nič, morda le to, da so na Studenec tudi letos privabili številne ljubitelje tovrstnih kulturnih dogodkov – in najbrž ne zadnjič.

VERA VOJSKA
FOTO: UROŠ ZAGOŽEN

KOLUMNA • FILMSKI POGLEDI

MATJAŽ MARINIČ

BOLOGNA RITROVATO – ODKRITJA BOLOGNE

»V resnici ni starih filmov – so samo filmi, ki ste jih že videli, in filmi, ki jih še niste.«

– Peter Bogdanovich

V Bologni se je 5. julija končala osemindvajseta edicija največjega svetovnega filmskega festivala arhivskega filma Il Cinema Ritrovato. Ljubitelji sedme umetnosti imamo v Bologni redko priložnost, da na velikem platnu vidimo neznane ali manj znane, ponovno odkrite in restavrirane filme. Izmed lokacij festivala izstopa Piazza Maggiore, čudoviti mestni trg iz 15. stoletja, obdan s tremi palačami in baziliko San Petronio, ki se v večernih urah spremeni v kino na prostem. Na njem je potekala otvoritev festivala, ki je pripadala restavrirani različici filma Nicholasa Raya *Upornik brez razloga* (*Rebel Without a Cause*, 1955), ki je že več let v mojem izboru najboljših desetih filmov vseh časov. Sama restavracija filma je bila, kot je povedal vodja projekta Ned Price, precej zahtevna, saj je Nicholas Ray uporabil filmski trak, ki je bil nekoliko cenejši in zato precej manj primeren za obstoj barvnega kontrasta. Neponovljiva izkušnja ogleda *Upornika brez razloga* na velikem platnu je zgolj potrdila tezo, da je prava umetnost brezčasna in aktualna in zato vredna ponovnega ogleda. Če je projekcija *Upornika brez razloga* minila brez zapletov, je bilo nekoliko bolj problematično na projekciji nemega belgijskega filma *Prekleta naj bo vojna* (*Maudite soit la guerre/Vervloekt zij den oorlog*, 1913) režiserja Alfreda Machina. S filmom je festival zaznamoval stoletnico velike vojne. Film je bil posnet tik pred pričetkom prve svetovne vojne in je izjemen primer uporabe filmske tehnike, od montaže do neverjetnih prizorov letalskih bitk do uporabe barve. Žal je bila projekcija, ki jo je na klavirju spremljal izvrstni kanadski skladatelj in pianist Gabriel ThibaudEAU, deset minut pred koncem abruptno prekinjena. Očitno se lahko kljub digitalni dobi še vedno 'strga' film.

Sočasno s festivalom sta potekala seminar in delavnica v organizaciji Europa Cinemas. Tokrat je bila posebna pozornost namenjena razvoju mladega občinstva, predstavitvi uspešnih praks in primerov programiranja ter splošnim problemom, s katerimi se srečujemo filmski kustosi, programerji in vodje kinematografov. Žal je treba na tem mestu omeniti, da smo v Sloveniji zaradi majhne kritične mase in organizacijske strukture na filmskem področju v zares deprivilegiranem položaju.

V času festivala je potekala še ena pomembna obletnica, ki je prav tako štela 100 let. Gre za rojstvo najbolj prepoznavnega lika v filmski zgodovini – Chaplinovega Potepuha. Chaplin oz. del njegovega filmske zapuščine je povezan tudi z Bologno, ki v eni najbogatejših kinotečnih knjižnic Renzo Renzi, sporazumno s Chaplinovimi dediči, upravlja z delom njegovega filmskega arhiva. V posebni sobi, kjer trenutno poteka izbor materiala za digitalizacijo, mi je vodja filmskega arhiva omogočila vpogled v mapo Chaplinovih skic za *Velikega diktatorja* (*The Great Dictator*, 1940), skozi katere so vidne vizualne zasnove glavnih sekvenc iz filma. Chaplin je za film napisal več scenarijev, digitalizacijo katerih knjižnica ravno zaključuje. Ker se je v filmu Chaplin spopadel prav s Hitlerjevim totalitarnim režimom, ki naj bi se pri modi svojih brkov zgledoval ravno po Chaplinu, je kustos filmskega festivala Peter von Bagh v posebno sekcijo festivala umeštil filme, v katerih se pojavlja lik Hitlerja. Sekcija je pokrila kinematografijo približno dvajsetih let od leta 1933,

von Bagh pa jo je naslovil *Kino v vojni proti Hitlerju* (*Il cinema in guerra contro Hitler*). Pomoč pri organizaciji festivala je ponudila tudi knjižnica, ki poleg večjega dela Chaplinove zapuščine (izjema so partiture za njegove filme, ki so v Švici) hrani več kot 40.000 filmov na 35 ali 16-milimetrskih trakovih vse od nemih do sodobnih filmov t. i. art in B-produkcije. Takšen filmski arhiv opozarja tudi na mnoge izgubljene mojstrovine, predvsem neme klasike, za katerimi se je izgubila vsaka sled.

Rojstvo Chaplinovega Potepuha bomo praznovali tudi v Mestnem kinu Domžale, saj je eden izmed filmov na seznamu filmskega abonmaja

“Rojstvo Chaplinovega Potepuha bomo praznovali tudi v Mestnem kinu Domžale, saj je eden izmed filmov na seznamu filmskega abonmaja 2014/2015 tudi Chaplinov Cirkus iz leta 1928. Gre za film, ki je zgleden primer perfekcionizma, v katerega je verjel Chaplin, ki je pri večini svojih filmov opravljal del režiserja, producenta, scenarista in igralca, pri filmu Cirkus pa poleg vseh omenjenih poklicev še delo montažerja in skladatelja.

2014/2015 tudi Chaplinov *Cirkus* iz leta 1928. Gre za film, ki je zgleden primer perfekcionizma, v katerega je verjel Chaplin, ki je pri večini svojih filmov opravljal del režiserja, producenta, scenarista in igralca, pri filmu *Cirkus* pa poleg vseh omenjenih poklicev še delo montažerja in skladatelja. Chaplina kot skladatelja je treba še posebej izpostaviti, saj ni bil šolan glasbenik. Sam se je naučil igrati klavir, violino in čelo, vendar ni znal brati not, zato je imel ob sebi profesionalne skladatelje, ki so po njegovem nareku napisali melodijo. Kot je poudaril eden izmed njih, ni bila niti ena sama nota zapisana brez Chaplinovega privoljenja. Chaplin pa ni zgolj napisal glasbe za *Cirkus*, temveč tudi naslovno pesem, ki jo je sam odpel. Film je namreč ponovno izdal v že zvočnem obdobju leta 1969. Vse do tedaj je Chaplin poskušal film *Cirkus* izbrisati iz spomina, zato ga tudi ne omenja v svoji biografiji. Snemanje so spremljali številni zapleti in afere v Chaplinovem zasebnem življenju. Chaplin se je namreč ločeval od prve žene Lite Gray, kar je bila prva novica po vseh časopisih. Ženini odvetniki so mu grozili z zaplenbo studia, zaradi česar je bilo snemanje filma zaustavljeno za osem mesecev. Katastrofe so si sledile kot po tekočem traku. Napaka pri razvijanju filma, požar, ki je uničil večino scenografije in rekvizite ... Če dodamo še, da je določene prizore ponavljal več kot stokrat, je razumljivo, da je šlo za enega daljših procesov nastajanja filma. *Cirkus* velja za najbolj spregledan Chaplinov filmov, čeprav mu je prinesel prvega oskarja. Chaplin je za film prejel štiri nominacije za oskarja (kot producent, režiser, igralec in scenarist), vendar mu je ameriška akademija naknadno odstranila nominacije in mu podelila častnega oskarja za vsestranski dosežek. Genij je vedno vsestranski. □

POLITIČNE STRANKE

PS / SAŠA KOS, POSLANKA POZITIVNE SLOVENIJE V DZ RS

Kako naprej?

Kot poslanka Pozitivne Slovenije s svojimi izkušnja-mi, pridobljenimi z delom v Občini Domžale, v za-dnjem času pa predvsem v Državnem zboru Repu-blike Slovenije, želim nadaljevati svoje delo tudi v naslednjih letih, saj bi sicer zelo pogrešala aktivno-sti, ki me spremljajo skoraj vse življenje. Poslanski mandat ocenjujem kot zelo uspešen in najbrž ste tudi iz mojih kolumn, objavljenih v Slamniku, opazi-li, da nikoli nisem pozabila, da živim v Občini Dom-žale. Kar nekajkrat pa sem jo omenjala tudi v svojih poslanskih pobudah, vprašanjih in pripombah.

V mandatu, ki je pred mano, bi rada v večji meri nadaljevala delo v občini Domžale – na različnih po-dročjih, kot sta kultura in izobraževanje, ter na dru-gih, na katerih imam veliko izkušenj in znanja. Vem, da bo še čas predstavljati programe Pozitivne Slo-venije v občini, v kateri živim, vendar vam že sedaj lahko zagotovim, da se bom, tako kot naša stranka, zavzemala predvsem za konkretne pozitivne rešitve. Hkrati bom imela vedno pred seboj ljudi, naj bodo to sosede, znanci, krajani, društva, organizacije. S tem bom omogočila občanom prijetnejše bivanje.

Že ob pripravah na predčasne volitve v Držav-ni zbor Republike Slovenije sem razmišljala, kako vsebino dela stranke prenesti tudi na raven občine. Zato sem trdno odločena, da svoje prizadevanje v tej kampanji posvetim tudi lokalnim volitvam v okto-bru 2014.

ZARES / MARJAN MIRAI

Pa jih imamo!

Točneje, smo jih imeli. Volitve namreč. Ko boste to brali, bo ves cirkus prelomnih volitev, kot jih imenu-jejo predvsem politiki, že mimo.

V čem je prelomnost? V tem, da iščemo novega mesijo, ki bo potegnil državo iz blata. Namesto nas? Znova poslušamo stare in prihajajoče politike, kaj vse je treba narediti, nihče pa ne pove, kako bi na-re-dili in koliko nas bo to stalo. Pri tem pa pozablja-jo, da te floskule velika večina od njih ponavlja iz voli-tev v volitve, narejenega pa je bore malo. Vse to smo že prevečkrat slišali in kaže, da se požrtih obljub še nismo najedli – ali pač? Ne morem se znebiti ob-čutka, da večina volivcev ni pripravljena podpreti politika, ki bi nam nalil čistega vina in povedal, da nihče nima čarobne paličice, da bo potrebno resno delo in veliko odrekani, da zgradimo moderno dr-žavo, kakršno si še od nekda želimo. Dokler nam je še vedno bolj pomembno, kaj je bil kdo leta 1945 in katera vlada je bolj zavozila državo kot resna strate-gija razvoja in bodočnost države, ne bomo prilezli na zeleno vejo in nobena menjava oblasti nam ne bo pomagala. Politiki so pragmatični. Pripoveduje-jo in obljublja-jo nam tisto, kar želimo slišati. In ne smemo pozabiti, da smo vse te politike, ki jih tako radi zmerjamo, izvolili sami, posebej tisti, ki na vo-litve ne hodijo. Preveč volitev je že za nami, da bi se lahko znebili krivde za neuspešno vodenje države. Ko že govorimo o obljubah: prepričal me bo tisti, ki

“ Pripravljen bom verjeti politiku, ki bo za prvo nalogo zadal zagotovitev plačilne discipline in preprečitev malverzacij z neplačevanjem in izogibanju davkom in prispevkom.

bo zagotovil pravno državo, tudi tako, ki bo sodstvu in organom pregona zagotovila vse potrebno za hi-tro in predvsem nemoteno delovanje in preprečil kakršne koli pritiske nanje. Moral bo postaviti so-cialno državo pred vse. Konec mora biti izgovorov, da je kriza in moramo vsi varčevati. Velika večina državljanov nima več kje varčevati. Ustvarjanje de-lovnih mest mora biti osnovni cilj. Glede na to, da smo že zadolžili naše otroke in vnuke, jih zadolžimo še malo več in investirajmo v posodobitev železnice, v splošno obnovo vseh cest in mostov, v energetske sanacije javnih zgradb, pa še bi se kaj našlo. Tukaj bi bilo nekaj delovnih mest in nova potrošnja, pa tudi novih davkov in prispevkov.

Pripravljen bom verjeti politiku, ki si bo kot prvo nalogo zadal zagotovitev plačilne discipline in pre-prečitev malverzacij z neplačevanjem in izogibanju davkom in prispevkom ter ponovno ustanovil cen-tralni nadzor gibanja in pretoka kapitala po zgledu bivše SDK – Službe družbenega knjigovodstva.

Smo volili?

LDS / ANTON PRESKAR, PODPREDSEDNIK LDS IN OO LDS DOMŽALE

Pripravljamo se na lokalne volitve

Ko to pišem, dan po državnozborskih volitvah, sem zadovoljen in hkrati razočaran. Zadovoljen, ker so se volivci odločili za opcijo (levosredinsko), ki mi je blizu, in dali močno oziroma najmočnejšo podporo 'stranki Mira Cerarja (SMC)'. Doslej na katerihkoli volitvah celo višjo, kot jo je dobil LDS s svojim legendarnim predsednikom dr. Janezom Drnovškom. S skoraj plebiscitarno podporo voliv-cev in tudi po obnašanju sta si zelo podobna, s to razliko, da sta se dr. Janez Drnovšek in LDS takrat močno dokazala, pred dr. Mirom Cerarjem in nje-govo stranko pa je še naporen čas dokazovanja.

Na državnozborskih volitvah sta me presenetila nizka volilna udeležba (le blizu 51 odstotkov) in do-kajšnji premik v levo – od 90 poslancev jih je samo okoli 25 desno usmerjenih, pri čemer mislim, da je stranka Nova Slovenija s svojimi petimi poslanci in dobrim programom bolj kompatibilna s programom 'SMC' kot 'SDS'.

Veseli me, da bi lahko imel novi mandatar za predsednika vlade dovolj podpore tudi za izved-bo ustavnih sprememb, kar bi bilo za naš majhni slovenski prostor nujno. Od dr. Mira Cerarja kot vrhunkega pravnega strokovnjaka pričakujem velik poudarek na pravni državi, kar je osno-va za vse druge državni aktivnosti in ukrepe. Volivci so se na volitvah odločili za 'spremembe' in 'nove obraze', saj menijo, da z njimi slabše kot z dosedanjimi ekipami ne more biti. Pri nas se zmagovalni 'instantni' stranki na prejšnjih voli-tvah nista izkazali (Jankovičeva in Virantova) in sta izpadli iz parlamenta pri tokratnih volitvah. Tudi zgodovina stranke SMC je izredno kratka in politično slabo definirana v smislu evropskih političnih strank. A sam in moji kolegi iz LDS za-upamo dr. Miru Cerarju zaradi njegovih lastnih sposobnosti, tako kot smo zaupali naši aktivni članici, žal že pokojni podpredsednici Zdenki Ce-

rar, njegovi materi, in občudovali njegovega očeta – gimnastika (ne samo mi, ves svet) in ne pozabi-li, da jabolko ne pade daleč od drevesa.

In žalostno razočaran, ker se nam v skupnem nastopu na osnovi predvolilnega sporazuma med 'Pozitivno Slovenijo' in 'LDS' ni uspelo uvrstiti v parlament in s tem postati parlamentarna stranka. Takšna so pač dejstva – nimamo evropskih in dr-žavnozborskih poslancev!

Predhodni volivci PS in LDS so namenili svoj glas na novo vzhajajoči zvezdi, dr. Miru Cerarju, in dru-gim levosredinskim strankam. Volivci imajo vedno prav, pa tudi če se ne odločajo po ponujenih volilnih programih in sposobnostim za njihovo izvedbo, pač pa po obrazih in dosedanjih aktivnostih v obstoje-či politiki. Kakorkoli – priznati morate, da imamo volivci v Sloveniji drugačen odnos do obnašanja po-litičnih strank kot v drugih evropskih državah z dol-go demokratično tradicijo. Z območja širše upravne enote, ki sodi v četrti volilno enoto, bomo imeli v bodoče dva poslanca – Kamala Izidorja Shakerja iz stranke SMC in Ljudmilo Novak iz stranke NSi, za kar jima domžalski liberalci iskreno čestitam.

“ Veseli me, da bi lahko imel novi mandatar za predsednika vlade dovolj podpore tudi za izvedbo ustavnih sprememb, kar bi bilo za naš majhni slovenski prostor nujno.

In kako naprej? Računamo, da se bo LDS ude-ležila občinskih volitev, bodisi z listo stranke LDS ali v povezavi z drugimi strankami oz. listami, in to ne glede na možnosti, da se bodo volivci v obči-ni odločili kot na državnem nivoju ter izbrali nove obraze v občinski svet in za župana. Ob tem ven-dar le vemo, da sta občinske in državna politika povsem različni. Z našimi, LDS-ovimi kandidati bi gotovo uspeli zagotoviti uspešno delo v občin-skem svetu in njegovih posvetovalnih odborih – tako v tem kot prejšnjih mandatih.

5. oktober, ko se bomo odločali za župana in občinski svet Občine Domžale, se bliža, zato pri-prave že tečejo. V nekaj tednih do tedaj pa vsem prijetne počitnice!

LTD / ANDREJA POGAČNIK JARC

Kislo poletje, topla jesen

Pridevniška beseda kislo letošnje poletje ne pona-zarja kislih kumaric, ker je tem za medije več kot preveč: svetovno nogometno prvenstvo, predčasne volitve v državni zbor, demonstriranje nezadovolj-stva pred sodiščem, stavka rudarjev, če naštejem le tiste, o katerih največ poročajo. Pa pri nas, v lo-kalnem okolju?

Z nogometom smo lahko izjemno zadovoljni, dobrih ekip je za tri moštva v prvi ligi. Neverjeten dosežek! Se obrestuje delo z mladimi? Zagotovo!

Tudi volitve so komaj predstavljljv uspeh. Svetni-

ški vodja naše skupine, LTD – Toni Dragar – Lista za vse generacije, je dobil priložnost biti slovenski poslanec v DZ. Iskreno mu čestitamo! Rezultat dela z mladimi in za mlade.

Demonstriranje nezadovoljstva v lokalnem okolju se je to pomlad usmerilo v promet –(ne) varne poti v šolo, (ne)razumne zahteve po preva-žanju učencev, namesto da bi jim omogočili varno hojo in kolesarjenje. Delo z mladimi je na tej točki usmerjeno na vzgojo in pridobivanje izkušenj v re-sničnih prometnih situacijah, pri prehodu vrtič-

karjev, ki kot gosenica ob vrvi sledijo vzgojiteljici, pa družinskih kolesarskih izletov.

Ko smo že pri kolesarjenju, je 'vroč kostanj' označevanje kolesarskih stez po mestu. Razprav vseh, ki 'se na to spoznamo' kot pešci ali kolesarji, je več kot dovolj. Tudi utemeljenih kritik ob spre-membi, ki se je moramo navaditi, a tudi popraviti 'kikse' prometnih strokovnjakov, kjer je treba.

Pa stavka? V Heliosu jo napovedujejo. Kljub (trdnim) obljubam vodstva, ki smo ga povabili na sejo občinskega sveta z željo zavezati nove la-stnike, in upravo, da ohranijo razvojne možnosti podjetja in pravice delavcev, je trenutno stanje drugačno.

Ali je naključje visok volilni rezultat Združene

“ Ali je naključje visok volilni rezultat Združene levice? Simpatije državljanov, med katerimi mnogi niso bili njihovi volivci, so številne ... Se bo to izkazalo tudi na bližnjih lokalnih volitvah?

levice? Simpatije državljanov, med katerimi mnogi niso bili njihovi volivci, so številne. Kar nekaj mi jih je, ker vedo, da moje srce bije na levi, zaupalo, da bi jim dali svoj glas, pa se bojijo, da bi bil izgu-bljen. Izkazalo se je drugače. Se bo tako izkazalo tudi na bližnjih lokalnih volitvah?

SD / UROŠ BREZNIK

Domžale – zbudite se!

Komaj so se zaključile ene volitve, že so pred nami nove – tokrat lokalne. Pred sprejemom kvalitetnih odločitev za naprej se moramo ozreti k dosežkom politike, ki vodi občino že 12 let. Dejstvo je, da se prav veliko ni storilo. Pa poglejmo:

1. Center mesta ostaja skoraj nespremenjen že vrsto let, ne let, desetletij, tako da so makadam in mini jezera sredi Domžal del vsakdana. Seveda ni za to nihče odgovoren.
2. Ker pa je vseeno treba nekaj narediti in se je treba hitro odločiti, je našemu vrlemu vodstvu padlo na pamet, da bi parkirna hiša v Domžalah pred-stavljala velik in kvaliteten preskok v razvoju ob-čine. Kljub vsem strokovnim priporočilom, da bi bilo v Domžalah treba narediti enotno prometno vozlišče, ki bi združevalo novo avtobusno in žele-zniško postajo, se rine z glavo skozi zid.
3. Številno delovnih mest v Domžalah vztrajno pada. Večina pa se vozi v sosednje občine, predvsem v Ljubljano. Kaj je občina naredila za podjetniški razvoj? Razen industrijske cone v Želodniku, kjer je še en 'uspešen' projekt, bore malo ali nič.

“ Razmislimo, ali resnično želimo, da se pasivnost nadaljuje.

4. No, in ker se veliko ljudi vozi v Ljubljano, bi člo-vek pričakoval, da smo sposobni našo občno vsaj kvalitetnejše povezati z Ljubljano, a se motim. Ali je res misija nemogoče povezati mestni potniški promet iz Ljubljane v Domžale?
5. Smo pa zadovoljni, da je župan, na škodo pešcev, skoraj lastnoročno označil kolesarske poti v Dom-žalah in s tem pokazal občutek za ljudi, ki mu, roko na srce, nikoli ni manjkalo. Ob tem pa je po-za-bil, da je občina, in on z njo, kot nosilca projekta centralne čistilne naprave izgubila predvidena evropska sredstva in bo prisiljena izdatni projekt financirati sama. Kar pa seveda ne bo problem, saj se je v preteklih letih zaradi brezidejnosti iste vodilne zasedbe v občinskem proračunu nabralo več milijonov evrov neporabljenega denarja. Dragi soobčani, zbudimo se – tehtno razmislimo, ali resnično želimo, da se pasivnost nadaljuje, ali želi-mo razvoj in boljše prihodnost za naše Domžale.

NSI / LJUDMILA NOVAK, PREDSEDNICA NSI IN POSLANKA V DZ RS

Spoštovani državljani in državljanke!

Dragi Slovenci in Slovenke, občani in občanke, iskrena hvala vsem, ki ste na državnozborskih volitvah oddali glas stranki Nova Slovenija – kr-ščanski demokrati oziroma ste glasovali za Lju-dmilo Novak. Z vašo podporo sem bila izvoljena za poslanko v Državni zbor Republike Slovenije. Trudila se bom, da bom tudi v prihodnje delovala na podlagi vrednot krščanske demokracije in se zavzemala za uspešno in pošteno Slovenijo. Vaš glas je glas za nižje davke, enostavne postopke in odprto gospodarstvo. V NSi se zavedamo, da mora država ustvarjati čim boljše razmere in po-goje, v katerih bodo državljani lahko uresničevali svoje ideje, potrebe in interese. Pošteno plačilo za dobro opravljeno delo vrača ljudem dostojanstvo in zaupanje v prihodnost.

Nova Slovenija bo vstopila le v takšno koali-cijo, če bo povabljena, v kateri bomo lahko ure-sničili bistvene točke našega programa, ki prina-ša nujne ukrepe za zagon gospodarstva in nova delovna mesta za mlade, starejšim pa zagotavlja dostojne pokojnine. Samo gospodarsko močna

“ Nova Slovenija bo vstopila le v takšno koaliciijo, če bo povabljena, v kateri bomo lahko uresničili bistvene točke našega programa, ki prinaša nujne ukrepe za zagon gospodarstva in nova delovna mesta za mlade, starejšim pa zagotavlja dostojne pokojnine.

država lahko potrebnim in šibkim državljanom zagotavlja tudi socialne pravice, vsem državlja-nom pa kvalitetno šolstvo, zdravstvo, pravno varnost, potrebno infrastrukturo in vse tisto, kar mora država zagotoviti za življenje in delo svojih državljanov.

S poštenim in odgovornim delom za vse drža-vljane in državljanke Republike Slovenije želim upravičiti vašo podporo. Iskrena hvala.

IMAMO NAJBOLJ KONSTANTNO EKIPO MED VSEMI PRVOLIGAŠI

MATJAŽ MARINŠEK, PREDSEDNIK NK RADOMLJE

Nogometni klubi Radomlje, Domžale in Dob so iz iste občine. Moštva vseh treh klubov so si ob koncu minule sezone prislužila igranje v prvi ligi.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: Iztok Dimc

Domžale so s tem zagotovo postale nogometno najuspešnejše mesto v Sloveniji, ki poleg članskih posega po lovorikah tudi v vseh mlajših selekcijah. Domžale ostajajo v prvi ligi, Dob se je odločil za nadaljevanje igranja v drugi ligi, Radomlje pa so tiste, ki jih v letošnjem letu čakajo največje spremembe. Moštvo, skoraj brez sprememb, se bo borilo na najvišjem nivoju tekmovanja znotraj Slovenije in ob tem ostalo skromno. Zakaj skromno? Več o tem in drugih izzivih, ki čakajo nogometaše iz Radomelj, smo se pogovarjali s predsednikom kluba Matjažem Marinškom.

Pred vami je sezona, polna izzivov, a preden se podava v prvo ligo, pogledajva v sezono 2013/14, ko ste v drugi ligi osvojili odlično drugo mesto. Kakšna je bila minula sezona?

Lanska sezona je bila za naš klub najuspešnejša do sedaj. Osvojili smo drugo mesto, dosegli smo največ zadetkov v ligi, kar je po dveh letih, ko smo se pred tem borili za obstanek, velik napredek. Kot klub smo dobro nastopali tudi v mlajših selekcijah, v ženski konkurenci, in ko potegnemo črto, lahko rečemo, da je za nami zagotovo odlična sezona.

Igranje v prvi ligi – poleg tega, da naša občina že ima enega prvoligaša – je za vas zagotovo poseben izziv. Že od začetka ste dali jasno vedeti, da če priložnost bo, boste igrali v eliti. Morda beseda o tem?

V klubu smo kar nekaj časa razmišljali, ali gremo v prvo ligo ali ne. Dejstvo je, da smo finančno gledano klub z najmanjšim proračunom. Ampak glede na to, da so si fantje priborili igranje v prvi ligi, smo se odločili, da poskusimo z enakimi stroški narediti nekaj tudi više. Predvsem pa privoščim fantom, da igrajo v najvišjem rangi tekmovanja, kaj bomo dosegli in kako konkurenčni bomo, pa bo pokazal čas.

Kakšna je ekipa Radomelj proti ostalim ekipam v prvi Slovenski nogometni ligi (SNL)?

Naš koncept je zelo jasen. Prednost imajo fantje, ki so si izborili igranje v prvi ligi, oni bodo gradili okostje ekipe, dodali bomo le nekaj novincev na mestih, kjer smo deficitarni. Igralci bodo tudi naprej skoraj brez profesionalnih pogodb, pokrili bomo potne stroške, kot smo jih v drugi ligi. Več si enostavno ne moremo privoščiti. Kot rečeno, pa še naprej igramo s čim bolj domačo ekipo.

Kdo pa so nova imena v klubu?

Goran Vuk in Jure Bankovec prihajata iz Domžal, nov je tudi Izidor Balažic, nekdanji vratar Domžal, Robi Jakovljevič prihaja iz Gorice, Jernej Gvardjančič pa iz Ivančne Gorice. To je pet novincev, vse ostalo je ekipa, ki je lani nastopala v drugi ligi.

Trdim, da je domžalska občina najbolj športna občina v Sloveniji. Župan ima posluh za šport, pomaga, kolikor je mogoče, in mislim, da mu tudi klubi vračamo, delamo dobro za mladino – in res je vse to dobro, družbeno koristno delo.

V drugi ligi ste imeli vsi poleg igranja oziroma nogometa še redne službe, torej tako ostaja tudi naprej?

Tudi naprej so še vedno vsi študentje ali delajo redno, honorarno. Naš koncept je, da ob delu in študiju igramo tudi nogomet. Profesionalizma si za sedaj ne moremo privoščiti.

Kaj bi potrebovali, da bi si ga lahko?

Mislim, da bi v slovenskem gospodarstvu težko dobili kakšne bogate sponzorje. Prava pot je povezovanje s tujino in prepričan sem, da Radomlje s športnim parkom, kot ga imamo, pravim načinom dela, s čisto situacijo, brez dolgov in stricev iz ozadja, lahko ponudijo dobro partnerstvo nekemu vlagatelju, ki deluje v nogometu. Vemo, da je nogomet po vsem svetu posel in lahko z izredno majhnim vložkom v Sloveniji delaš igralce, igraš v Evropi, imaš vidno vlogo v prvi ligi, predvsem pa nudiš priložnost mladim fantom. Vse to je zagotovo zanimivo, le do pravih ljudi je treba priti, in verjamem, da nam bo to uspelo.

Govorilo se je, da naj bi s pomočjo italijanskega investitorja okrepili svoj prvoligaški proračun. Kako je s tem?

Res je. Pogovarjali smo se in se še pogovarjamo z morebitnim italijanskim

partnerjem, prav tako imamo še tri do štiri druge tuje možnosti, a to so zelo težko pogovori. Vsak, ki prinese nekaj denarja, ima tudi svoje želje. Mi pa tudi ne želimo dati kluba iz rok. Nekako nam zgodba Gorice ne pije vode. Želimo sami držati vajeti v rokah in sodelovati z nekom od zunaj. Mi smo vstopili v nogomet iz družbene odgovornosti, da nekaj naredimo za Radomlje, in ne bi bilo prav, da gremo v popolno razprodajo kluba, tega ne bomo naredili.

Kolikšen bo proračun kluba za nastopanje v prvi slovenski nogometni ligi, kje ste pridobili dodatna sredstva?

Želimo si, da bi kot celoten klub prišli do 400 tisoč evrov letnega proračuna, a trenutno še nismo tako daleč. Nekaj obljub smo imeli, a se niso izpolnile, zato nam v tem trenutku še nekaj manjka. Malo me skrbi, kako bomo to nabrali. Je pa ta proračun tisto, kar si lahko privoščimo, in verjamem, da bomo do konca sezone to tudi nabrali.

Kaj pa pomoč občine?

Občina nam gre na roko, tako kot prejšnja leta, samo dejstvo, da smo prvoligaši, pa nam ni prineslo novih evrov. Župan nam stoji ob strani. Računam, da bomo lahko tesneje sodelovali predvsem na področju infrastrukture. Sta pa občina in Zavod za šport veliko pomagala, da smo dobili ugodno ceno najema stadiona v Domžalah in bomo z razmeroma majhnimi stroški lahko igrali na osrednjem stadionu. Neka pomoč torej je, pričakovati, da bo občina kar nakazala znesek, bi bilo lepo, realno pa v teh časih to ni.

Letos bo testno leto v prvi ligi. Če se vam uspe obdržati, bodo apetiti najbrž narasli. Ko boste postavili neko stalnico, predvsem po infrastrukturi. Nekoč želite najbrž igrati prvo ligo na svojem igrišču?

To je dobro vprašanje. Mi si seveda želimo igrati v Radomljah, narediti stadion, da bodo Radomlje naš dom, a tudi rešitev z Domžalami je popol-

noma sprejemljiva. V veliko evropskih mestih po dva, trije klubi igrajo na enem stadionu, in na razdalji treh kilometrov imeti tri stadione ... Biti moramo razumni. Naj poudarim, da je nam pomembna predvsem stabilnost kluba, da delamo prave stvari, pravilno delamo z mladimi, imamo dobre trenerje, zadovoljne starše in dušo kluba. Ali si tretji, četrti ali peti, pa menim, da niti ni tako pomembno. Če nam bo uspelo, ostane mo v prvi ligi – in to je naš cilj tudi za naprej. Če bo več partnerjev, če bo proračun večji, pa si bomo lahko tudi več privoščili.

Dob je dve leti zapored zavrnil igranje v prvi ligi prav zaradi infrastrukture. Kaj vi menite o tovrstnih odločitvah?

Gospoda Gasiorja (predsednik NK Dob, op. p.) dobro poznam, popolnoma ga razumem, saj tudi jaz nisem prespal veliko noči, ko smo se odločali, ali gremo ali ne. Njegova odločitev je bila, da ne gredo, mi smo se odločili, da gremo. Verjetno me bo še kdaj bolela glava zaradi te odločitve, a to smo naredili zaradi igralcev in za tem stojimo. Ali si bomo to lahko privoščili na dolgi rok, ali bomo ostali in ali smo dovolj kvalitetni, pa bo pokazal čas.

Kako se igralci in strokovni štab pripravljajo in prilagajajo na spremembe, ki jih čakajo v prvi ligi?

Delalo se bo res nekoliko več, kot se je delalo v drugi ligi, a to je pri nas morda 10 odstotkov več, saj smo že v drugem delu minulega prvenstva s trenerjem Dejanom Djuranovičem zelo profesionalno delali. Temu primeren je tudi rezultat. Smo pa zagotovili, da imajo fantje, ne glede na finančno stanje, medicinsko podporo, podporo fizioterapevta, dobivajo napitke za regeneracijo. Te stvari smo profesionalizirali, omogočili smo, da imajo pogoje za dobro vadbo. Tak je bil tudi naš dogovor, nikakor pa nismo želeli iti v povečevanje stroškov igralcev in kupovanje novih.

Igrali boste v Športnem parku Domžale. Pričakujete logistične težave, upad obiskovalcev tekem?

Lahko se zgodi, čeprav verjamem, da bodo radomeljski navijači prišli do Domžal, da bodo naši navijači hodili na tekme. Bolj kot to je drugače na mestu dejstvo, da smo si v Radomljah v drugi ligi še lahko privoščili postreči kakšno pivo, v prvi ligi pa to ne bo več mogoče. Glede logistike pa bi se še enkrat rad zahvalil gospodu Zupančiču, direktorju Zavoda za šport Domžale, Stanetu in Mateju Oražmu in ostalim iz NK Domžale, ki so nas res zelo lepo sprejeli, nam pomagali in nas vzeli kot enakopravnega partnerja. Zato ne pričakujem večjih logističnih težav. Morate pa vedeti, da pri nas res vse delamo prostovoljno, nimamo zaposlene niti ene osebe, ne sekretarja, ne predsednika, niti finančnega ali športnega direktorja. Vse delamo v klubu prostovoljno in se zagotovo ne moremo primerjati z večjimi klubi, v katerih je tudi do 80 zaposlenih. Sem pa prepričan, da bomo tudi mi pripravljeni že za prvo tekmo, in večjih pripomb s strani Nogometne zveze Slovenije ne pričakujem.

Kluba Domžale in Radomlje sta bila tesno povezana, sodelovali ste že pred tem, kajne?

Res je, sodelovali smo že prej, saj je šlo nekaj boljših igralcev iz Radomelj v preteklosti igrat za Domžale in obratno – nekateri fantje, predvsem prestopnih letnikov, ki niso prišli v domžalsko ekipo, so prišli igrat za Radomlje. V lanski sezoni smo to sodelovanje še poglobili, dogovorili smo se za sodelovanje s trenerjem Djuranovičem, ki je domžalski trener, prav tako pa se nam je pridružilo kar nekaj mladih igralcev, ki v Domžalah še niso bili zreli za prvo ekipo, v Radomljah pa so že prišli zraven. Mislim, da je to zdravo sodelovanje, in verjamem, da lahko tako sodelujemo tudi naprej.

V čem poleg finančnega vidika ste še drugačni od NK Domžale?

Igramo skoraj z domačo ekipo, fantje, čeprav prihajajo iz Domžal, Kamnika, Lukovice in Ljubljane, so že nekaj let v Radomljah. Menim, da imamo najbolj stalno ekipo med vsemi prvoligaši. Imamo zelo dobre pogoje za trening, igramo pa na tujem stadionu, v Domžalah, kar drugi prvoligaši ne. Zagotovo pa zaostajamo finančno, prav tako organizacijsko, vseeno bi bilo prav, da bi imeli enega ali dva redno zaposlena, osebe, ki jim lahko delegiraš nalogo in od njih tudi zatevaš, da jo opravijo. Trenutno pa vse delamo v popoldanskem času in se včasih res nekoliko lovimo.

Kako pa sicer ocenjujete športno življenje v naši občini?

Trdim, da je domžalska občina najbolj športna občina v Sloveniji. Župan ima posluh za šport, pomaga, kolikor je mogoče, in mislim, da mu tudi klubi vračamo, delamo dobro za mladino – in res je vse to dobro, družbeno koristno delo. V času, ko sta pomembna samo kapital in dobiček, se mi zdi, da je to bolj pomembno kot kadarkoli prej. Želel bi si, da več kubov zdravo dela in otroke spravimo na igrišče, ne pa da sedijo za računalnikom in pišejo neumnosti. □

ŠPORT

na kratko

ŠAH

Pokal Slovenskih železnic 2014

V Ljubljani so odigrali šesti turnir Pokala slovenskih železnic v popošešem šahu, ki ga organizira Šahovsko društvo Železničar. Letos poteka že osmi šahovski cikel desetih turnirjev za omenjeni pokal. Na dosedanjih turnirjih je sodelovalo kar 148 ljubiteljev šaha. Največja je bila udeležba na februarskem z 90 šahistami in šahisti, najmanjša pa junija, z 59 ljubitelji šaha. Po šestih turnirjih vodi Kranjčan Dušan Zorko pred Ljubljancema Uletom in Čeponom, vendar je slednji enkart izostal. Virjan Boris Skok je trenutno na skupnem 7. mestu, a ni sodeloval na junijskem turnirju. Dobro se držita tudi Dje-mal Veskovič iz Črnega grabna na 12. in Nesib Jukan iz Trzina na 15. mestu, četudi na dveh turnirjih ni sodeloval. Nesib je letos sicer osvojil naslov mojstrskega kandidata. Sedmi turnir bo septembra.

JOŽE SKOK

PLES

Jan Hafner in Pina Eržen, državna prvaka

Na Državnem prvenstvu v kombinaciji desetih plesov, 24. junija v Novi Gorici, sta Jan Hafner iz Doba pri Domžalah in njegova soplesalka Pina Eržen, člana PK Urška Ljubljana, osvojila svoj tretji letošnji naslov državnih prvakov v kategoriji mlajših mladincev.

Naslov državnih prvakov v standardnih plesih sta osvojila januarja, naslov državnih prvakov v latinsko-ameriških plesih, pa marca. Trdo delo se je obrestovalo in verjamemo, da bosta enako uspešna še naprej.

Iskrene čestitke Janu in Pini ter njunim trenerjem Blažu Pocajt, Zoranu Plohl, Martini Plohl, Kristjanu Burazer, Nataši Ambrož ter celotni ekipi Active teama.

Državno prvenstvo v kombinaciji desetih plesov

24. junija 2014, je v Novi Gorici potekalo Državno prvenstvo v kombinaciji desetih plesov. Brat in sestra Podgoršek sta vsak s svojim plesnim partnerjem zopet stala na stopni-

kah. Kaja Podgoršek in Filip Savič sta v kategoriji mlajših mladincev osvojila tretje mesto, Jaka Podgoršek in Katarina Matuš pa v kategoriji mladincev naziv vice prvakov.

Čestitke obema paroma, tako kot tudi vsem prvakom posameznih kategorij.

VESNA PODGORŠEK
FOTO: TONE PODGORŠEK

Uspešnih športniki in odlični vozniki

Prvo in drugo mesto državnem prvenstvu poklicnih voznikov v Mariboru sta odšli v Dob.

Najboljša poklicna voznika avtobusov sta doma v Dobu.

po poteh zmagovalcev ter tudi na tak način promovirajo občino, v kateri živijo.

Manj pa govorimo in pišemo o ljudeh, ki posebne uspehe dosegajo v svojem poklicu, kar je dandanes še kako pomembno. Na pobudo Bogdana Osolina, bi vam radi danes predstavili dva najboljša poklicna voznika avtobusa, ki se sicer lahko pohvalita

že z vrsto uspehov, letos pa sta 24. maja na državnem prvenstvu poklicanih voznikov v Mariboru dosegla imeniten uspeh.

To sta Ratko Kusič, ki je v kategoriji poklicanih voznikov avtobusa osvojil na državnem prvenstvu v Mariboru naslov državnega prvaka, vice prvak pa je postal Sebastijan Vadna, oba živita v Dobu, oba pa sta tudi člana Zveze šoferjev in avtomekanikov Ljubljanskega potniškega prometa.

Za poklicne voznike avtobusa sta poznavanje cestnoprometnih predpisov, predvsem pa vožnja, ki jih v celoti upošteva, zelo pomembni, zato je bilo na državnem prvenstvu pokazati oboje; poznavanje cestnoprometnih predpisov ter odlično opraviti spretnostno vožnjo. Poklicna šoferja avtobusa iz Doba, Ratko in Sebastijan iz Doba, sta oboje odlično opravila ter dokazala, da sta najboljša tovrstna šoferja v državi. Čestitamo!

V mesecu septembru se bo ekipa združenja LPP in v njej oba Dobljana udeležila svetovnega prvenstva, kjer je že lansko leto dosegla izvrsten uspeh. Z odličnima uvrstitvama na državnem tekmovanju (vsa tri prva mesta ekipno in posamezno) sta si zagotovila letošnji nastop v Krakovu na Poljskem. Želimo jim veliko uspeha in še mnogo srečno prevoženih kilometrov.

VERA VOJSKA

Same dobre novice

V juniju je v Murski Soboti potekal zaključni turnir letošnjega državnega prvenstva v kickboxingu.

KLUB BORILNIH VEŠČIN DOMŽALE Organizator, klub Power kick Murska Sobota, je pod okriljem Kickboxing zveze Slovenije, slovenske predstavnice mednarodnega združenja WAKO in članice Olimpijskega komiteja Slovenije, turnir namenil dvajsetletnici delovanja.

in borke, ki so v organizaciji Kickboxing zveze Slovenije v štirih dnevih seznanili z nekaterimi novostmi, predvsem pa, ob upoštevanju pravil WAKO – svetovne organizacije, pridobili nova znanja in izkušnje, ki so jim jih posredovali domači in tuji trenerji. Reprezentanci obveznih priprav so se udeležili

Državni prvaki iz Kluba borilnih veščin Domžale (od leve): članica Petra Žejavac, član Andrej Repnik, starejša kadetinja Hana Mihelčič, član Marjan Bolhar, starejša kadetinja Teja Mihelčič, na fotografiji manjka državni prvak med veterani Franci Pavlič. Marjanu Bolharju pa še čestitke za osvojeni črni pas tretji dan.

239 tekmovalcev iz osemnajstih klubov iz vse Slovenije se je pomerilo v treh disciplinah: light contact, kick light in point fighting. Klub borilnih veščin Domžale je osvojil šest naslovov državnih prvakov, in sicer: med veterani Franci Pavlič, med člani Petra Žejavac, Andrej Repnik in Marjan Bolhar, med starejšimi kadetinjami Hana Mihelčič in Teja Mihelčič. Čestitamo!

Tradicionalni kickboxing tabor Izola je konec junija navdušil številne borce

VERA VOJSKA
FOTO: ROK MAJHENIČ

Špela in Matej Kralj plešeta po samostojnih poteh

Špela – učiteljica športnega plesa, Matej odlično pleše v Moskvi

PLES Bralci Slamnika, pa tudi drugi ljubitelji športnega plesa, zanesljivo niste pozabili mladih odličnih plesalcev Špele in Mateja Kraljevih iz Dragomlja, ki sta doma kot športni plesni par osvojila vse, kar se je dalo,

kariere v Rusiji se je odločil predvsem zaradi boljših pogojev za športni ples ter tekmovanja v tej državi. S plesalko imata namreč bistveno boljše pogoje v matičnem klubu v Moskvi. Tako je postal kot eden izmed mnogih slo-

odlične nastope pa nadaljevala tudi v tujini. Zelo uspešna sta bila tudi kot posameznika z izbranimi plesalci na TV Slovenija, kjer sta vedno pokazala svoje znanje. Po osvojitvi naslova državnih prvakov v standardnih plesih za leto 2013 pa se je uspešni mladi plesni par odločil, da stopita vsak na svojo plesno pot ter na njej poskušata uresničiti svoje želje in sanje.

Odlična plesalka Špela se je odločila, da delo v plesu nadgradi, zato pridno opravlja izpite za sodnico in učiteljico športnega plesa. Prevzela je vodenje plesnih tečajev za starejše, mlajšim tekmovalnim plesnim parom pomaga na začetnih plesnih poteh, posebej pa v klubu skrbi tudi za fizično pripravljenost plesalcev. Vse plesa željne, ki bi radi čutili in uživali v ritmičnih glasbah, vabi, da navežete stike z njo prek elektronskega naslova spela.kralj8@gmail.com, kjer boste prejeli vse informacije o številnih priložnostih za ples.

Špelin brat Matej se je odločil, da nadaljuje tekmovalno kariero v Rusiji, kjer je našel ustrezno soplesalko in z njo dosega odlične rezultate. Pred kratkim sta postala ruska državna prvaka v desetih plesih. Za nadaljevanje

venskih športnikov, ki so zaradi ne najboljših gospodarskih in športnih razmer doma morali iskati prostor pod soncem na tujih tleh. Živi v svetu plesa, nadaljuje ter utrjuje ljubezen do plesnih gibov, čudovitih ritmov plesne glasbe, ki te ponesejo v višave. Zelo uspešno s soplesalko nastopata po plesnih turnirjih, kjer njuna že plesna prava ustvarjalnost vodi na stopničke zmagovalcev – posebej v standardnih plesih, ki so njuna posebnost. Nadgradnja in dopolnjevanje latinskoameriških plesov pa jima omogoča pot na vrh pri kombinaciji vseh desetih plesih. Na zadnjem tekmovanju na letošnjem Blackpoolskem festivalu plesa v Angliji, na katerem je udeležba sanje prav vsakega aktivnega plesalca, sta dosegla vidno uvrstitev med množično mednarodno konkurenco. V standardnih plesih sta dosegla 37. mesto, kar je kazalec vzpona, ki ga potrjuje njuno prizadevanje za uspehom v enoletnem skupnem delu.

Tako Špeli pri njenem trenerskem in učiteljskem delu kot Mateju pri njegovem tekmovalnem plesu želimo veliko uspeha!

VERA VOJSKA

Popravek

Soorganizator je bil Smučarski klub Ihan

V 6. številki Slamnika je v članku 'Za državno prvenstvo in pokal RS v gorskih tekih' napačno napisan soorganizator. Pravilno je, da je soorganizator Smučarski klub Ihan, »ki je s svojimi člani izvajal aktivnosti priprave in organizacije navedenega tekmovanja. Pri tem so bila uporabljena tudi materialno-tehnična sredstva društva, člani pa so v zvezi s tekmovanjem na Križentaver, opravili vrsto prostovoljnih ur.«

Za napako se opravičujemo!

UREDNIŠTVO SLAMNIKA

Ponovno blesteli na državnem prvenstvu

Kotalkarski klub Pirueta je na letošnjem državnem prvenstvu znova dokazal, da so njihovi tekmovalci med najuspešnejšimi v državi.

KK PIRUETA Ne samo številčno, tudi kakovostno odstopajo od drugih, razen od domačega kotalkarskega kluba iz Renč. Naslove državnih prvakov sta osvojili **Tanita Kaja Černe** v kategoriji mlajših mladink in v kategoriji mlajših deklic **Leja Žajdela**. Seveda ostali niso dosti zaostajali in na zmagovite stopničke so se povzpelle še **Rebeka Košir, Evelin Breznik Falk, Janja Blaž** in **Sara Trojanšek**.

Najbolj množična je bila zasedba pri najmlajših, kjer je **Evelin** osvojila drugo mesto, vse ostale Piruette pa so dokazale, da bodo šele naslednjo sezono zagotovo osvojile zmagovite stopničke, saj so bile že letos tik pod njimi, vse pa so bile eno in več let mlajše od nasprotnic.

Hud boj se je odvijal pri starejših tekmovalkah, kjer se je morala bro-nasta Evropejka **Tanita Kaja** močno potruditi, da je osvojila laskavi naslov državne prvakinja. Predvsem ji je to uspelo z nepozabnim, fantastičnem in umetniško dovršenim kratkim programom, ki ji ga je sestavil eden izmed svetovno znanih trenerjev iz Italije.

Že teden dni pred državnim prvenstvom je klub sodeloval na mednarodnem tekmovalstvu v Pulju, kjer je bilo tekmovalstvo organizirano kot ekipno in je kotalkarski klub Pirueta izmed 14. sodelujočih klubov iz štirih držav osvojil četrto mesto in bil tako najboljši klub iz Slovenije.

Sedaj so se za nekatere tekmovalke začele težko pričakovane počitnice, medtem ko se tekmovalke **Tanita Kaja, Petra** in **Veronika** pripravljajo na evropsko in svetovno prvenstvo, ki bosta v avgustu in septembru.

ANTON GRILJ
FOTO: SIMON STOJKO FALK

Namiznoteniška družina Kobetič

Štiri sestre, osnovnošolke, ki obiskujejo OŠ Rodica – najstarejša Nika, dvojčici Vita in Tara ter najmlajša Gaja –, so izredno uspešne igralka namiznega tenisa.

Kljub mladosti so sestre Kobetič že nekajkrat opozorile nase. Prav vse so se že izkazale z odličnimi rezultati na šolskem, medregijskem, državnem in mednarodnem nivoju. Vsakodnevne treninge opravijo pod budnim očesom trenerja David Orešnika v namiznoteniškem klubu NTS Mengeš. Poleg tega se ob vikendih zvrstijo številna tekmo-vanja. Ob takem športnem ritmu pa dekleta še vedno najdejo čas za sprostitev in zabavo. Seveda so tudi starši, oče Leon (tudi nekdanji namiznoteniški igralec) in mama Janja še kako zaslужni za takšen uspeh. In kaj o namiznem tenisu pravijo sestre Kobetič?

Kdo vas je navdušil za namizni tenis in zakaj ravno namizni tenis?

Nika, Vita, Tara, Gaja: Navdušil nas je oči, ker ga je tudi on treniral v mladih letih. V naši starosti bi se sicer lahko ukvarjale s plesom, atletiko, gimnastiko, drugih naši starosti primernih športov pa v naši bližini ni bilo. Oči je šel pogledat v klub, in ker mu je bil všeč način dela, je na poskusni trening peljal še nas. Od takrat dalje smo tukaj.

Katero tekmovalstvo se vam je najbolj vtisnilo v spomin in zakaj?

Nika: Najbolj se mi je v spomin vtisnil letošnji Zagiping (mednarodno prvenstvo v Zagrebu), tam sem dosegla najboljši rezultat doslej: posamezno sem bila 3. do 4., v ekipnem tekmovalstvu pa sva s Katarino Stražar postali prvakinja v kategoriji mlajših kadetinj. Zanimiv je bil še turnir v Linzu, saj je bilo to največje mednarodno tekmovalstvo, na katerem sem bila. Tudi tam sva se s Katarino dobro odrezali – bili sva četrti.

Vita: Najbolj se mi je vtisnilo v spomin ekipno državno prvenstvo, ki je bilo letos na Ravnah na Koroškem Postale smo ekipne državne prvakinja, zato smo prejele tudi priznanje občine Mengeš. Oboje mi zelo veliko pomeni.

Tara: V spominu mi je ostal sklepni turnir letošnje sezone: Masters. Tam mi je šlo res dobro. Končala sem na drugem mestu, in se zelo povzpela na lestvici. **Gaja:** Meni je v spominu ostalo veliko tekmovalj, npr. Alpe-Adria, Ljubljanski MRNTZ, Gorenjski MRNTZ in državno šolsko tekmovalstvo.

S čim se še rade ukvarjate?

Nika: Hodim v glasbeno šolo – igram

flavto; redko, a vendar grem tudi na kakšno šahovsko tekmovalstvo, drugače pa zelo rada berem. Rada poslušam glasbo in sodelujem na številnih šolskih tekmovalstvih iz znanja.

Vita: Jaz se rada ukvarjam z risanjem in zadnje čase tudi z branjem, seveda pa tudi z drugimi športi: tenisom, odbojko, plavanjem, tek, kolesarjenjem ... Med prostim časom rada poslušam glasbo, pojem ter plešem.

Tara: Najraje se ukvarjam z različnimi športi, kot so odbojka, tek, plavanje, kolesarjenje, smučanje, ples ... Rada tudi pojem in igranje klavir.

Gaja: Najraje se ukvarjam z drugimi športi, kot so kolesarjenje, plavanje, rolanje, smučanje ...

Kako je z usklajevanjem rednih treningov čez teden ter številnimi tekmovalstvi ob vikendih ter šolskimi obveznostmi?

Nika: Večinoma še nekako gre in šola ne trpi zaradi športa in obratno. Večja težava so druga tekmovalstva za različna priznanja, ki so včasih med vikendi ali v popoldanskem času, zato včasih zaradi tega izpustim kakšen trening (kar me ne veseli preveč, ampak kaj hočemo).

Vita: Seveda velikokrat treniramo in imamo tudi ogromno tekem, vendar se za zdaj kar dobro organiziramo in zato nimamo nobenih težav.

Tara: Večinoma se organiziramo dobro in lahko šolske obveznosti naredimo prej. Res je, da je zelo veliko tekem in

treningov, ampak osebno še nimam nobenih težav.

Gaja: Organiziramo se dobro in kljub vsem treningom in tekam nimam nobenih težav.

Že konec julija in začetek avgusta se pričnejo klubske priprave v Kranjski Gori za naslednjo sezono. Kaj pričakujete od sezone, ki prihaja – menite, da boste še izboljšale rezultate?

Nika: Ciljam predvsem na izboljšanje igre, saj je bila rezultatsko zelo uspešna že prejšnja sezona, v igri pa se da narediti še precejšen napredek.

Vita: Menim, da zmorem veliko več, kot sem pokazala letos, in od naslednje sezone pričakujem, da bom napredovala in se precej povzpela po lestvici. Naslednje sezone ne bom začela na prav visokem mestu, zato se bom trudila in borila, da to izboljšam.

Tara: Jaz si prizadevam, da bi se naslednje leto povzpela malo više. Ker sem se v zadnjem letu zelo popravila, lahko sezono začnem z zelo visokega mesta, a je na meni tudi veliko pritiska.

Gaja: Mislim, da bomo prav tako uspešni kot letos ali morda še malo bolj, ker bomo dobili še nekaj novih igralcev.

Veliko športne sreče in uspehov, staršem pa, da vas bodo še naprej tako skrbno bodrili ob uspehih ter tolažili, kadar se ne bo vse izteklo po vaših željah.

JANEZ STIBRIČ

Klemen Gerčar v elitnem razredu MXGP

Klemenu Gerčarju so se uresničile dolgoletne sanje. Lani je osvojil naslov svetovnega prvaka v motokrosu v razredu MX3. To lovoriko je osvojil kot prvi Slovenec v zgodovini tega športa.

Prvi veliki mednarodni uspeh je 23-letni dirkač iz Prevoj pri Lukovici dosegel leta 2007, ko je postal evropski mladinski prvak v razredu EMX2. V zbirki ima tudi že pet naslovov državnega prvaka. Leta 2010 in 2011 je imel težave s poškodbami, izbiri ekipe in okvarami motorjev. Predlani je ob prestopu v češko ekipo UFO Racing doživel pravi preporod. Osvojil je četrto mesto na SP v razredu MX3, lani pa se je že okronal z naslovom svetovnega prvaka.

Klemen si je pred letošnjo sezono zadal nov cilj. Z ukinitvijo razreda MX3 je prestopil v elitni razred MXGP, ki se je še lani imenoval MX1, če ga primerjamo s SP motociklistov je to razred motoGP. Do sedaj je odpeljal enajst dirk od sedemnajstih. Na začetku sezone je prvič nastopil zunaj Evrope, v Katarju, na Tajskem in Braziliji, v Katarju prvič pod reflektorji. Sledile so dirke za Veliko nagrado Trentina (Italija), Bolgarije, Nizozemske, Španije, Velike Britanije, Francije, Italije in Nemčije. Cilj letošnje sezone je predvsem nabiranje izkušenj in osvajanje točk, kar pomeni uvrstitve do dvajsetega mesta. Na dirkah se uvršča okoli dvajsetega mesta, včasih vozi med desetim in petnajstim mestom, a mu na koncu zmanjka moči. Imel je tudi veliko smole. Na splošno je s sezono zadovoljen. Vsako osvojeno točko lahko primerjamo z zmago na SP v razredu MX3 v lanskem sezoni. Do sedaj je zbral 27 točk.

Z dosedanjim tovarniško ekipo JTE-CH Honda Racing, za katero je vozil do dirke v Italiji, je dobro sodeloval.

Klemen v akciji

Hvaležen jim je, ker so mu omogočili, da je začel dirkati v MXGP. Videlo se je, da ima ta ekipa še dirkače v nižjih razredih. Po prestopu v novo ekipo 24MX, ki je povsem osredotočena na MXGP, je dobil v roke tudi zelo kakovosten motocikel, ki se ga mora še privaditi. Za ekipo 24MX, ki ima tovarniško podporo Honde, je nastopil že lani na treh dirkah v razredu MX1. Pred nadaljevanjem sezone je zelo optimističen, čeprav si je v drugi vožnji na VN Nemčije pri padcu zvil gleženj. Zaradi tega ni mogel nastopiti na četrti dirki za državno prvenstvo Slovenije v razredu Open v Slovenskih Konjicah, do katere je držal skupno drugo mesto, nato pa zdrsnil na četrto mesto. Nastopil pa bo na naslednji dirki za VN Švedske.

MIRAN KOKALJ
FOTO: ARHIV 24MX

Dobrodelna prireditve Mavrično poletje v Domžalah

Mavrično poletje poteka v Domžalah že tretje leto. Prireditve, ki se dogaja sredi poletja, je dosegla svoj namen.

Raznovrstne delavnice, kot so lokostrelstvo, jamarstvo, modelarstvo, ekologija, poslikava obraza, izdelovanje perjanic, ogrlic, športne delavnice;

bomo unovčili za nakup športnih pripomočkov za otroke OŠ Roje v Domžalah. Otroci jih bodo zagotovo zelo veselili.

karate, boks, bmx, skate, vse to smo tudi letošnje leto spravili pod streho drsališča. Prišli so tudi gasilci, policisti. Kulturni del programa mladih pevcev, kitarista, nastop psička ter pravljice, ki je zaključila prireditve na čaroben način, ni bilo pogrešati. Žal veliki balon zaradi vremena ni bil pripeljan. Morda kmalu, ko v septembru zapiha 'Veter v laseh'.

Res smo hvaležni društvom, ki se odzovejo na pomoč pri izvedbi prireditve, kajti samo drug z drugim zmoremo več. Tokrat smo v Mavričnem skladu zbrali več kot 270 EUR, ki jih

September je čas, ko se zopet vidimo v telovadnicah, in ponosni smo, da lahko tudi na ta način pomagamo tistim, ki to potrebujejo. Otroci s posebnimi potrebami pa so posebni otroci, od katerih se lahko vsi veliko naučimo. Tako odpiramo vrata integracije vse otrok v gibanju, ne glede na narodno pripadnost, versko usmerjenost ali posebno potrebo. Vse se da, če je za to le nekaj razumevanja.

Vabljeni v mavrično sredino.
PREDSEDNICA ŠPORTNO
ATLETSKEGA DRUŠTVA MAVRICA, MOJ-
CA GROJZDEK

OKOLJE

Pijemo zdravo vodo

Iz naših pip teče zdrava in vedno sveža pitna voda

Javno komunalno podjetje Prodnik je upravljavec 8 vodovodnih sistemov, prek katerih oskrbuje s pitno vodo prebivalce občin Domžale, Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče. Uporabniki upravičeno pričakujejo varno in kakovostno vodooskrbo. Ta ne sme negativno vplivati na zdravje, kar pomeni, da ne sme vsebovati mikroorganizmov, parazitov ali njihovih razvojnih oblik. Na obravnavanih vodooskrbnih območjih v domove prideka pitna voda, katere skladnost in zdravstvena primernost ustrežata zakonodajnim predpisom, usklaje-nim z evropskimi zahtevami. Rezul-tati nadzora pitne vode v letu 2013 kažejo, da je njeno uživanje varno ter da iz naših pip teče zdrava in ve-dno sveža pitna voda.

Voda je strogo nadzorovana

Da je voda ustrezna, skrbita kar dva nadzora, in sicer notranji, ki ga izva-ja Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano – NLZOH, Kranj ter državni monitoring. V sklopu notranje-ga nadzora se izvajajo redni odvzemi vzorcev pitne vode za laboratorijske preiskave. Število vzorcev in obseg posameznih mikrobioloških preiskav in fizikalno-kemijskih analiz je dolo-čen v letnem načrtu odvzema vzorcev pitne vode, ki ga izvaja NLZOH. Vsa-kodnevni nadzor pitne vode skrbno prilagajamo trenutnim razmeram na vodovodnem sistemu in ugotovitvam državnega monitoringa vode ter dru-gim informacijam, ki jih dobimo od uporabnikov ali pooblaščenih usta-

Oskrbovalnih območja, določena glede na geografsko lego. Prebivalci na teh območjih se oskrbujejo s čisto pitno vodo iz enega ali več vodnih virov, ki so v upravljanju Javne-ga komunalnega podjetja Prodnik.

Parameter	Enota	Mejna vrednost
Elektroprevodnost	µS/cm	2500
pH		≥ 6,5 do ≥ 9,5
Amonij	mg NH4/L	0,5
Nitrit	mg NO2/L	0,5
Nitrat	mg NO3/L	50
Klorid	mg Cl/L	250
Krom	µg/L	50
Železo	µg/L	200
Svinec	µg/L	10
Atrazin	µg/L	0,1
Desetilatrazin	µg/L	0,1
Pesticidi – vsota	µg/L	0,5
Trihalometani	µg/L	100
Escherichia Coli	v 100 mL	0
Koliformne bakterije	v 100 mL	0

Tabela prikazuje pogosto nadzorovane parametre pitne vode, enoto merjenja in njihove mejne vrednosti.

nov. Izven letnega načrta izvajamo tudi nadzor, ki ga zahtevajo uporabni-ki, in nadzor po interventnih delih na vodovodnem omrežju.

Oskrba s pitno vodo je varna

Načrtovanje in izvajanje nadzora pitne vode v veliki meri pripomore k varno-sti oskrbe s pitno vodo, vendar to ne zagotavlja popolne varnosti obrato-

vanja vodovodnega sistema in zaščite uporabnikov pred tveganji zaradi možnih onesaženj. Možne nevarnosti in nevarne dogodke, ki lahko ogrozijo varnost oskrbe s pitno vodo, je treba pravočasno prepoznati. Na nekatere, kot sta na primer potres in žled, ne moremo vplivati, druge pa lahko z ustreznim načrtovanjem ter rednim vzdrževanjem objektov in naprav na vodovodnem sistemu preprečimo, saj tveganja poznamo in jih posledično lahko učinkovito zajezimo. Na kako-vost podtalnice negativno vplivajo tudi nepravilno odloženi odpadki v naravi, zato je zelo pomembno, da te odložimo na za to predvidena mesta. Rezultati nadzora ne povedo le, ka-kšno vodo pijemo, ampak omogočajo tudi pregled nad delovanjem vseh faz varne vodooskrbe od vodnih virov do uporabnika.

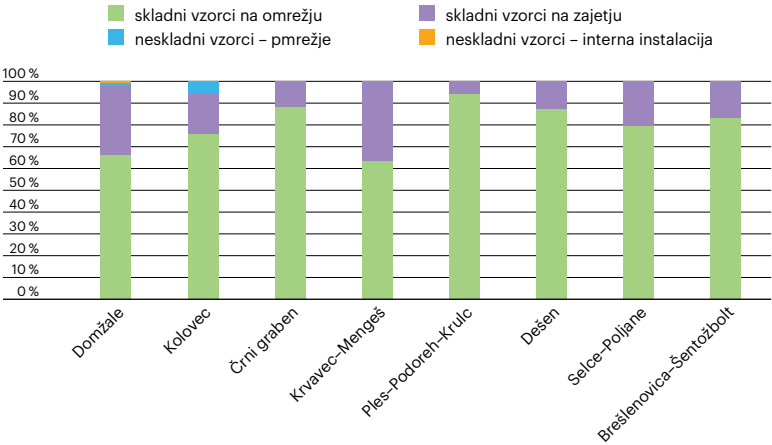
Nadzorovani parametri so skladni s Pravilnikom o pitni vodi

Pri ocenjevanju skladnosti pitne vode upoštevamo določene mikrobiološke in kemijske parametre. Spremljamo tudi indikatorske parametre, kate-rih mejne vrednosti niso določene na osnovi neposredne nevarnosti za zdravje, saj imajo le opozorilno vlo-go. Če so njihove vrednosti povišane, preverimo vzroke in prisotnost drugih onesnaževal. Med indikatorske pa-rametre zato spadajo mikrobiološki in tudi fizikalno-kemijski parametri, kot so denimo barva, električna prevodnost in vrednost pH vode.

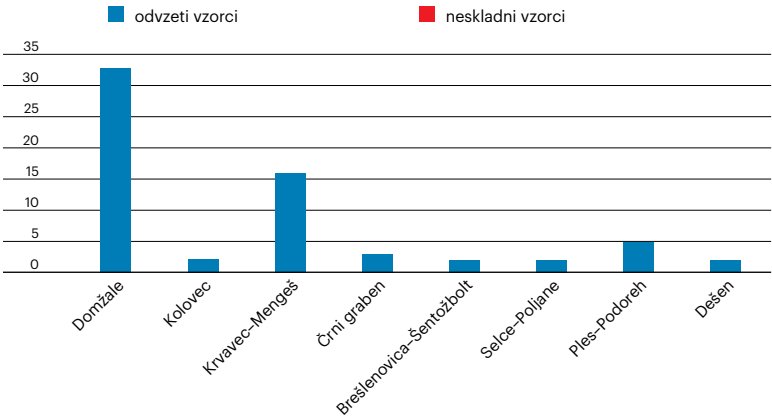
Z mikrobiološkimi preizkušanji pitne vode ugotavljamo prisotnost zdravju nevarnih organizmov, ki bi lahko povzročili akutna obolenja, zato je le-teh več v primerjavi s fizikalno-kemijskimi. To pomeni, da v pitni vodi ne sme biti mikroorganizmov fekalne-ga izvora. Rezultati mikrobioloških preizkušanj so največkrat indikator-ski, rezultati kemičnih preizkušanj pa nam povedo, ali so v pitni vodi snovi naravnega (kalcijeve in magnezijeve soli) ali antropogenega izvora (nitrati) ter v kakšnih koncentracijah.

Koncentracije preskušanih para-metrov v pitni vodi se med oskrboval-nimi območji ne razlikujejo bistve-no.

Mikrobiološke preiskave

Fizikalno-kemijske analize

Rezultati analiz vzorcev, odvzetih v letu 2013 v okviru notranjega nadzora, so ustrezni

V okviru notranjega nadzora so dolo-čena stalna odvzemna mesta, ki omo-gočajo celovit nadzor pitne vode na po-sameznih delih vodovodnega omrežja. Za mikrobiološke preiskave je bilo v letu 2013 odvzetih in laboratorijsko preiskanih 153 vzorcev pitne vode na vodooskrbnem sistemu Domžale, 42 na Kolovcu, 62 na Črnem grabnu, 55 na sistemu Kravac-Mengeš, 56 na siste-mu Ples-Podcoreh-Krulc, 8 na Dešenu, 5 na sistemu Selce-Poljane in 6 na sis-temu Bršlenovica-Šentožbolt. V sklopu teh preiskav je bilo na črpališčih vodo-vodnega sistema Domžale odvzetih 48 vzorcev pitne vode, ki so bili glede na obseg opravljenih preiskav vsi skla-dni s Pravilnikom o pitni (Ur. l. RS, št. 19/04, 35/04 26/06, 92/06, 25/09). Iz omrežja vodovodnega sistema Domža-le je bilo odvzetih 105 vzorcev.

V letu 2013 so bili 3 vzorci neskladni na sistemu Domžale in 2 na sistemu Kolovec. V nobenem primeru ni šlo za fekalno onesnaženje. Kljub vsemu so bili izvedeni sanacijski ukrepi, katerih uspešnost je bila potrjena s ponovnim vzorčenjem.

V dveh primerih na sistemu Domža-le je bil vzrok neskladnosti prisotnost koliformnih bakterij. Po spiranju vode iz najbližjega hidranta in ponovnem vzorčenju je bila potrjena skladnost vzorca. V tretjem primeru na sistemu Domžale je šlo za manjše povečanje mikroorganizmov pri 37 °C zaradi stan-ja na interni instalaciji. Ker na stanje na interni instalaciji kot upravljavec nimamo vpliva, je bilo skladno z na-vodilom NLZOH uporabniku posredo-vano navodilo za spiranje internega vodovodnega omrežja.

V obeh primerih na sistemu Kolo-vec je bil vzrok neskladnosti poveča-no število kolonij pri 37 °C, kar nima velikega zdravstvenega pomena in ne predstavlja tveganja za zdravje. Po spiranju vode iz najbližjega hidranta in ponovnem vzorčenju je bila potrje-na skladnost vzorca.

Oba parametra koliformne bakte-rije ter število kolonij mikroorganiz-mov pri 37 °C predstavljata t. i. indi-katorske parametre, ki so pokazatelj

motenj v vodovodnem sistemu (npr. zaradi zastojev, povišane temperature in drugih napak v internem omrežju).

Na tem mestu bi želeli vse uporab-nike opozoriti, naj tudi sami redno in ustrezno poskrbijo za svoje interne vo-dovodne napeljave.

Za fizikalno-kemijske analize je bilo v preteklem letu v okviru notra-njega nadzora odvzetih in laboratorijsko preiskanih 33 vzorcev pitne vode na vodovodnem sistemu Domžale, 2 na Kolovcu, 3 na Črnem grabnu, 16 na sistemu Kravac-Mengeš, 5 na sistemu Ples-Podcoreh-Krulc, po 2 pa na Deše-nu, Selce-Poljane in Bršlenovica-Šen-tožbolt. Na vseh sistemih so bili vsi vzorci, odvzeti glede na obseg opravljenih analiz za potrebe notranjega nadzora, skladni s pravilnikom.

Rezultati notranjega nadzora pitne vode kažejo, da je uživanje le-te var-no, da je voda, ki priteče iz pip, zdra-va, dobra in vedno sveža.

Celotno poročilo o kakovosti pitne vode za leto 2013 lahko najdete na naši spletni strani www.jkp-prodnik.si.

JKP PRODNIK

14. KULTURNI POLETNI FESTIVAL

STUDENEC 2014

Domača gledališka predstava s petjem KOMEDIJA

VESELICA

V DOLINI TIHI

Avtor: Roman Končar, priredba in režija: Alojz Stražar,

glasbeni producent: Slavko Avsenik ml.

Poletno gledališče Studenec

PREMIERA: petek, 18. julij 2014, ob 21. uri

PONOVITVE: 19., 20., 25., 26., 27., 31. julij

1., 2., 7., 8., 9., 10., 14., 15., 16. avgust

Vse predstave ob 21. uri

Cena vstopnice: odrasli 15 €, otroci 10 €, nedeljske predstave: popust 2 €

Informacije in nakup vstopnic preko telefona in spleta:

051 / 61 61 51 (Marjana), 051 / 61 41 41 (Urša)

www.studenec.net

Seznam prodajalcev na tržnem prostoru v Domžalah v AVGUSTU 2014

Tržni prostor obratuje ob torkih, sredah, četrtkih, petkih in sobotah. Prodajalci z oznako * imajo mesečni najem zaprtih stojnic in možnost prodaje vse dneve obratovanja tržnega prostora.

NAZIV PRODAJALCA	PRODAJNI ARTIKLI	DNEVI PRODAJE
ČERNIVEC ALOJZIJ, Radomlje	mleko iz mlekomata	24 ur na dan
HRIBAR NATAŠA, Domžale	zelenjava lastne pridelave: solata, fižol, korenje, paradižnik, paprika, feferoni, peteršilj, por, zelje, ohrovt, zelena, cvetača, brokoli, romanesko, pesa, bučke, kumare, koromač	*
SAŠO ŽALJEC, s. p., Domžale	nagrobne sveče, dišeče in okrasne sveče, kokošja jajca	*
VRABEC RIKARDO, Dutovlje	vino, likerji, žgane pijače, sadni sokovi	*
ŠTRAJHAR MATEJ, Tučna, Kamnik	kruh, krušni izdelki ter pecivo	*
EDI GRADIŠEK, s. p., Senožeti, Dol pri Ljubljani	krofi, flancati, različne vrste potic	*
DOMES, D. O. O., Zajelše, Dol pri Ljubljani	suhomesnati izdelki, polizdelki in obarjeni izdelki	*
ANŽIČ BRANKA, Bišče, Domžale	vse vrste mlevskih izdelkov, orehi, med, zelenjava, fižol in jajca	*
SRČEK, D. O. O., Lukovica	pekovsko pecivo, kruh, keksi, sladice in testenine	*
ŠKANDER URBAN,Srpenica	ekološki ovčji sir, ovčja sveža skuta, ovčja slana skuta, ovčji jogurti, ovčje mleko, sirotka, zorena ovčja skuta, kozje mleko, kozji jogurt	*
KOKALJ JOŽE, Vače	gozdni sadeži – jurčki, lisičke, kostanj, borovnice, maline, gozdne jagode	*
KRIŽMAN MARJAN, Ižanska cesta, Ljubljana	skuta, maslo, jogurti, kislo mleko, kajmak, kisla smetana, surovo mleko, različne vrste sirov, sirotka in jajca	*
Kmetija – sirarna BOGATAJ, Gorenja vas	različne vrste sirov, jogurti, kislo in surovo mleko, skuta, pinjenec, sirotka, surovo maslo, različne vrste namazov	*
GLOBOČNIK DUŠAN, Radomlje	suhomesnati izdelki iz svinjskega mesa ter izdelki iz konjskega mesa (klobase, salame, pršut)	*
PROSENC ANA, Beričevo, Dol pri Ljubljani	primula, spomladansko cvetje in zelenjavne sadike, krizanteme, božične zvezde in ciklame	*
BUČAR PETER, Ljubljana	različne vrste sveže zelenjave iz integrirane pridelave, kislo zelje in zeljne glave, kisla repa	srede, sobote
SOTLAR BLAŽ, Grosuplje	različna zelenjava, beluši, kisla repa, kislo zelje in sadje	29.8.2014
GORŠEK HILDA, Frankolovo	različne vrste kruha in potic, pecivo, rezanci, različni sokovi, domače sušeno sadje in zelišča, mesni izdelki (salame, slanina, ocvirki, prekajene domače klobase, bunke, budjola, pašteta)	sobote
SVETEK FRANC, Dobrunjska cesta, Ljubljana	različne vrste zelenjave, kislo zelje, kisle zeljne glave in kisla repa, sadje, jabolčni sok in kis	torki, srede, petki, sobote
OSTANEK JOŽE in DAMJANA, Male Pece, Šentvid pri Stični	različna zelenjava, kislo zelje in repa, domači ajvar, domača vegeta, vložena zelenjava, sušena mleta ali drobljena zelenjava in začimbe	sobote
KOPAČ JANEZ, Podgorica, Ljubljana – Črnuče	različne vrste zelenjave	torki, srede, četrtki, petki, sobote
PERC SLAVKO, Vodranci, Kog	mlečni izdelki (skuta, mladi sir, maslo, kisla smetana, jogurt ipd.), meso in mesni izdelki (tradicionalni izdelki iz Prekije – tunka, klobase, salame ipd.), kruh, sadni kruh, mlinci	2. 8. in 23. 8. 2014
BOŽIČNIK DRAGO, Maribor	gozdni sadeži (borovnice, gobe, kostanj) ter slive, orehi in fižol	2. 8., 9. 8., 16. 8. in 30. 8. 2014
PIRNAT STANISLAV, Ljubljana – Črnuče	različne vrste zelenjave	petki, sobote
MODER ELIZABETA MARJETA, Domžale	različne vrste zelenjave	petki, sobote
BOHINEC JAMNIK DRAGICA, Šmarca, Kamnik	sadike zelenjavnih in okrasnih rastlin, različna zelenjava, rezano cvetje	torki, srede, četrtki, petki, sobote
TRUNKL ANDREJ, Šmarje	oljčno olje	9. 8. in 23. 8. 2014
JDJ-AVRIKELJ, d. o. o., Sp. Brnik	sadike zelenjave, sadike cvetja za balkone, gredice in grobove, sadike zelišč in dišavnic, rezano cvetje in cvetlični aranžmaji, suhe čajne mešanice in zelišča, različne vrste zelenjave, sadni in zelenjavni sokovi, konzervirano sadje in zelenjava	6. 8., 8. 8., 13. 8., 20. 8., 22. 8., 27. 8. in 29. 8. 2014
PREGELJ NEVO, Renče	kozji siri, jogurti, skute, mleko in sirotka	sobote
PUCELJ MARKO, Ljubljana	sezonsko sveže pridelana zelenjava	sobote
FRIC KLAVDIJA, Župečja vas, Lovrenc na Dravskem p.	suhomesnati izdelki iz svinjskega mesa	petki, sobote
ŽUGEČ BARICA, Domžale	različne vrste zelenjave, začimbnice in različne vrste sadja	sobote
MIRAKUL, d. o. o., Bukovica, Šmartno pri Litiji	ameriške borovnice	petki, sobote (razen 15. 8. 2014)
ŠKERIČ ALIJA, Blanca	različne vrste sadja, zelenjave, jabolčni sok in kis iz lastne pridelave	četrtki, petki, sobote
ERKLAVEC VALENTIN, Domžale	različne vrste zelenjave, sadje in jajca	torki, srede, petki, sobote
LOBODA ŠTEFI, Domžale	različne vrste zelenjave	sobote
TOMAŽIN VINKO, Straža pri Raki	vino cviček PTP, modra frankinja in dolenjsko belo vino	petki

Opomba: Na seznamu so navedeni ponudniki, ki so zakupili stojnice do oddaje tega obvestila.

KOLUMNA • KAM GREŠ, ČLOVEK?

RASTLINE, NEZNANE ZNANKE

Zagotovilo za človekovo varnejšo prihodnost tiči v rastlinah, v našem temeljno spremenjenem odnosu do teh čudovitih bitij.

Rastline poseljujejo naš planet v geološkem času, ki je kar tisočkrat daljši od dobe evolucijskega rojevanja človeške vrste. Preživele so vse mogoče kataklizme in katastrofe sivih davnin, ki so večkrat do temeljev omajale življenje na Zemlji. Vsakič so našle nov in izviren način preživetja in ponovno vzniknile v vzgonu življenjske sile sonca. In vsakič so utrjevale nove in nove evolucijske poti, po katerih so jim sledile živali in tudi mi, ljudje. Izjemna harmonija sobivanja rastlin in živali nam dobro kaže naše pravo mesto v naravnem redu stvarstva. Pustimo se poučiti od narave, ki je najboljša učiteljica! Knjigo narave je treba predvsem pazljivo brati.

Rastline in živali so živ dokaz kvantnega načela 'nasprotja so komplementarna', naravnega zakona privlačnosti nasprotij, saj se ta bitja med seboj popolnoma dopolnjujejo. Rastline in živali so inverzne slike sicer enovite zasnove čudeža življenja. Rastline so navzven izvihane živali, eksplozija življenja, in od tod jim neomejena rast. Obratno pa so živali kot navznoter uvihane rastline in zato omejene rasti. Kot bi 'narobe in prav' obrnili nogavico. Obrnimo krošnjo drevesa in dobimo pljuča živali, obrnimo korenine drevesa in dobimo prebavila živali! Enako velja tudi za nasprotni proces. Tukaj ni 'narobe in prav' kot pri nogavic, obe stanji sta komplementarni. Rastlinske korenine lebdijo v hranljivem humusu, vse živali in mi, ljudje, pa nosimo svoj humus kar s seboj, v inverziji korenin, v svojih prebavilih! Vsebinsa črevesja je torej naš notranji humus, iz katerega se prehranjujemo! In prav ta naš notranji humus je osnova delovanja našega imunskega sistema.

Zanimivo je, da imajo rastline povprečno desetkrat več genov kot človek. Ali to pomeni, da premorejo tudi desetkratno naravno inteligenco? Ali njihov genetski spomin v svoji zapletenosti presega človekovega? Verjetno bo držalo, da imajo rastline v svojem genetskem spominu na zalogi več evolucijskih rešitev kot živali in človek. Bodimo spoštljivi in učimo se od starejših!

Ključni položaj in pomen pri rastlinah pa ima fotosintetski aparat. Tu nam življenje predstavlja novo presenečenje. Če klorofilu, materialnemu nosilcu fotosinteze, le za malenkost preuredimo molekulo in zamenjamo magnezij z železom, dobimo hemoglobin, nosilec našega dihanja. In spet imamo inverzijo, saj je dihanje obraten proces fotosinteze. Življenje je v svoji zakriti popolnosti še vedno težko doumljivo človeku.

Rastline s fotosintezo letno pridelajo kar 400 milijard ton organske snovi, 67 ton na vsakega Zemljana. Od te silne količine biomase pa človeštvo porabi za hrano in vlakna le slab odstotek. In za pridobivanje tega bornega odstotka smo do temeljev razdeljali in zastrupili ves planet. Kakšen absurd! Industrijsko kmetovanje v množični pridelavi nudi prehrano trem četrtnam človeštva, le številne sorte 10 rastlinskih vrst. Za primerjavo si pogledimo 'necivilizirane divjake' Bušmane, ki se prehranjujejo s kar 85 rastlinskimi vrstami, in to sredi puščav. Ali ne bi bilo pametno, da tudi mi popestrimo svoj jedilnik? V naravi najdemo več milijonov rastlinskih vrst, od katerih je le malo strupenih ali drugače neužitnih. Naravne rastlinske združbe so hkrati tako učinkovite pridelovalke nove biomase, da je človekov umeten agroekosistem v primerjavi z njimi popolna polomija, s katerim se lahko hvalijo le bedaki. Vsi 'sijajni' dosežki agrokemije zbledijo ob podatku, da je prirast biomase najintenzivnejših kmetijskih površin na ravni naravnih polpuščav. Komentar ni potreben!

Vsi učbeniki tega sveta govorijo in vsi agronomi so dodobra poučeni, da so rastline avtotrofna bitja, ki za tvorbo organske snovi iz svojega okolja (prsti) jemljejo mineralne snovi v obliki ionov. Pri tem jim obilno pomagajo mikroorganizmi, ki predhodno razgradijo snovi v ionsko obliko. Redke heterotrofne izjeme med rastlinami predstavljajo saprofitske (gniloživke) in parazitske rastline. Seveda to 'resnico' kot dogmo na veliko razglašajo prav zagovorniki agrokemičnega kmetovanja. Obstaja pa še presenetljiva druga resnica, sicer dokazana, vendar namerno zamolčana. V sicer silno obsežnih učbenikih

ANTON KOMAT

rastlinske fiziologije lahko neke ob robu prebere: »Obstojijo pa nekateri dokazi, da vse višje rastline prek svojega koreninskega sistema sprejemajo kompleksne organske snovi! Vse rastline so torej tako avtotrofni kakor tudi heterotrofni organizmi. Toda pojav je do sedaj zelo slabo raziskan.« V takih kratkih besedilih je prikrito strateško navodilo za kmetijstvo prihodnosti, ki ne bo potrebovalo milijonov ton uničujočih kemičnih gnojil, narejenih iz milijonov ton nafte in zemeljskega plina. Kdo bo financiral nadaljnje raziskave? Kdo bo zrušil dogmo, na kateri še vedno ždi z bojnimi strupi oboroženo industrijsko kmetijstvo?

“ Zanimivo je, da imajo rastline povprečno desetkrat več genov kot človek. Ali to pomeni, da premorejo tudi desetkratno naravno inteligenco?

Preveč namnoženi škodljivci in rastlinske bolezni so posledica slabljenja rastlin in ne vzrok tega slabljenja. Zdravje je v naravi popolnoma normalen pojav in v divjimi le redko lahko opazimo bolne ali od žuželk oslabljene rastline. Insekti imajo naravno inteligenco, da ne poškodujejo zdravih rastlin. Philip S. Callahan, izjemni raziskovalec, ki sebe imenuje Filozof narave na Goethejev način, je vse življenje posvetil raziskovanju komunikacije insektov. Ugotovil je, da žuželke vidijo predvsem v ultravijoličnem delu spektra, komunicirajo pa na infrardečem delu spektra. Senzorji žuželk delujejo v območju 17 oktav, z 2 milijonoma frekvenc! Insekt ni nič drugega kot živi satelit, pokrit z antenami. Antene žuželk so matematično organizirane kot log-periodične, ko nično-spiralne, rogate, lečaste ali krožne antene, kot jih uporablja človek. Insekti pa premorejo še celo zbirko antenskih oblik, ki jih naša tehnika ne pozna. Zanimivo je, da sporočila oz. signale žuželke kodirajo z ritmično udarcev kril. Žuželke vohajo z izjemno občutljivim elektronskim nosom, ki lovi ozkopasovne infrardeče radiacije tako drugih insektov kakor tudi samih rastlin. Prav ste prebrali, tudi rastline namreč emitirajo svoja sporočila, in prav Callahan je dognal, da oslabljene rastline signalizirajo insektom sporočila o svojem stanju. Posebni izrastki (trikloni) rastlin namreč delujejo kot antene za molekularna sporočila. Callahan nam je odprl popolnoma nov svet, nepredstavljen našemu vsakdanjemu pogledu na nevšečna leteča bitja. Konstruiral je oddajno napravo za infrardeče sevanje, jo zakodiral na frekvence določene vrste žuželk in opazoval samice, ki so polagale jajčeca na napravo, in samce, ki so se na vsak način hoteli spariti z njo. Torej bi lahko skupina entomologov in elektroinženirjev razvila ustrezni miniaturni oddajnik za vsako posamezno vrsto najhujših 'škodljivcev'. Naprave bi bile lahko prirejene kot elektronske pasti ali bi na daljavo motile komunikacijo med spoloma. Callahan trdi, da z agrokemijo na dosežemo nič drugega, kot uničujemo naravo in svoje okolje, in da je uporaba pesticidov dejanje neukega obupanca, ki mu je agrokemija potisnila v roke morilsko škropilnico. Pogledjmo si le učinkovitost kemičnega orožja proti življenju. Po raziskavah univerze Cornell v ZDA je učinek pesticidov 0,1 %, kar pomeni, da le desetinka odstotka strupa doseže ciljnega 'škodljivca'. Preostalih 99,9 % pa napravi morijo med vsemi drugimi živimi bitji narave, ki so ob nepravem času na nepravem mestu. Ali si predstavljate podjetje, ki deluje z 0,1-odstotno učinkovitostjo? Strinjali se boste, da bi kaj kmalu bankrotiralo.

Sistem industrijskega kmetijstva je ekonomsko in ekološko tako defekten, da je potreben popolne prenove. Stroškov tako nerentabilnega in nevarnega podjetja ni mogoče nenehno povečevati v finančno, socialno in zdravstveno breme prebivalstva. Industrijsko kmetijstvo nas zasipa z obilno prehrano, toda poleg opustošene narave so ljudje vse bolj bolni in lačni. Sodobni človek ima pravzaprav le dve možnosti – da umre hitre smrti od lakote ali umira zastrupljen ob polni skledi. Izbira ni ravno prijetna, obstaja pa tretja pot, o kateri govorim v tem prispevku. □

POGLED NA DOMŽALSKO PRETEKLOST

Krvavo leto 1914 zaznamovalo tudi Domžale (6)

Ob vojni napovedi, ko so se v juniju in juliju 1914 evropske države polarizirale na dve nasprotni strani, so bile vse v vojno vpete države prepričane (seveda pa tudi vsi vpoklicani vojaki), da bo vojna kratkotrajna in bodo ob božiču istega leta že vsi doma. Vsi so menili, da se bo vse končalo z eno ali dvema bitkama, ki bosta razrešili vsa nakopičena nasprotja. Seveda ni bilo tako in vojna, ki je vpoklicala tudi številne Domžalčane, se je podaljšala na štiri leta.

Matjaž Brojan

V prejšnji številki Slamnika smo objavili borbeno pot Antona Stražarja in njegovo videnje življenja med vojaki avstro-ogrske vojske. Takole se mu je zapisalo v popisu poti z ene fronte na drugo:

Judenburg – žalostni kraj za slovenske vojake

Judenburg je manjše gornještajersko mesto, kakih 80 km od Celovca in nekaj manj od Gradca. Staro mesto stoji na hribu nad reko Muro. Tam je velika mestna cerkev in poleg nje nekdanji samostan, ki je bil tedaj vojašnica. Tod smo imeli vsak drugi teden kopanje. Ob nedeljah pa je bila obvezna vojaška maša. V mestu je bilo dovolj gostiln, v katerih so točili slabo in drago vino, piva in sadnega mošta pa je bilo dovolj. Hodili smo lahko v kino in tudi hiše ljubezni ni manjkalo. Čeprav ni bilo za vse prav, je čas hitro tekkel. V začetku petega tedna našega bivanja je prišel glas, da zbirajo maršbataljon. Ta novica je razburila taborišče, in že je padla parola: »Reši se, kdor se more«. Na dan so prišle vsakovrstne bolezni. Očetje in mamiče, strici in tete – vsi so se trudili, da bi z denarjem ali z ugledom dosegli, da bi rešili sinka te nesrečne krvave fronte. Mnogim se je to posrečilo. Vseeno pa je bilo v nekaj dneh zbranih 1000 mož. Polovico od tega jih je bilo mojega letnika, v drugi polovici pa je bilo vse pomešano. Med njimi je bilo precej takih, ki so bili ranjeni ali so bolni prišli iz bolnice. Bataljon je bil čudna mešanica. Ko smo dobili nove uniforme, se je šele popraviel videz. V resnici pa je ostalo pri istem. Stari izkušeno vojaki so se pridušali, da pri kadru ni življenja in da je bolj na fronti. To nam je mladim dajalo poguma, čeprav kaj dosti nismo verjeli. Končno je bil bataljon zbran. Dobili smo potrebno vojno opremo in orožje s puško z lepim kopitom iz javorja. Ta me je spremljala 13 mesecev, dokler ni končala v snežnih zametih tirolskih planin. Obloženi z vso opremo smo opravili še nekaj vojaških vaj po bližnji okolici, katere pa so naši stari vojaki z ostrimi streli na hitro prekinili.

Premik na soško fronto

Dne 15. 10. 1915 je odšlo iz centra polka že 16 maršbataljonov. Nekaj jih je odšlo k svojemu polku, druge pa so napotili tja, kjer je bila potreba največja. Dne 3. 12. 1915 popoldne je bataljon odšel na postajo. Bil je kar lep pogled, ker smo bili kar čedno oblečeni, v puškah pa so bile zataknjene slovenske zastavice.

Spremljala nas je vojaška godba in veliko civilnih ljudi. Ker smo bili prvi mladi vojaki, ki gredo v krvavi boj, smo bili še bolj imenitni. V Judenburgu sem bil šest tednov in ni bilo hudo, ker nisem občutil nobenega domotož-

V Društvenem domu je bila v času vojne najprej kasarna (glej fotografijo), potem pa do premestitve na soško fronto dve vojaški bolnišnici.

Vojaštvo se je v času vojne množično udeleževalo cerkvenih obredov. Na fotografiji je procesija skozi tedanje središče Domžal.

ja. Na postaji je že stal vlak z dolgo vrsto tovornih vagonov z napisi 40 mož – 6 konj. Bili smo novinci in trajalo je precej časa do odhoda. Vlak je bil obrnjen proti vzhodu in smo tako vedeli, kam gre naša pot. Do Karavank smo se vozili čez dan. Skozi domače kraje in Ljubljano je bila že trda noč. Naša zadnja postaja je bila Prestranek, kjer je bila velika vojaška baza za soško fronto. Do prihoda je bila trda tema in rahlo je deževalo. Čakali so nas vodiči, ki so nas odpeljali na odkazana mesta. Ti so zgrešili pot in šele proti jutru je prišla naša četa v vas Stranje, 4 km od Postojne. Ker smo se več ur lovili po tistem močvirju z vso bojno opremo, smo do kraja izčrpani pritali na določen kraj. Naš vod z 12 možmi je dobil kvartir v stari leseni bajti. En prostor je bil dodeljen naši skupini, drugi pa lastniku – star zakonski par. Sprva se nista menila za nas. Ko sta pa videla, da smo Slovenci, smo se udomačili. V naši sobi so bili pred nami Madžari, ki so se pred dnevi premaknili bliže k fronti. Za seboj so pustili ogromno nesnage in uši.

Uši – naše zveste spremljevalke

Drugi dan smo zamenjali slamo, uši pa so bile naše zveste spremljevalke do konca vojne. V vasi je bila nastanjen cela naša stotinja. Imeli smo svojo kuhinjo, zato kruha in druge hrane ni manjkalo. Dnevno smo imeli nočne marše, po njivah smo kopali strelske jarke, napeljevali žične ovire in opravljali druga dela. Kmetom se je delala velika škoda. Nismo se izogibali nobeni njivi ali travniku. Podrli smo nešte-

to kamnitih ograj, in ker je bila vojna, ni bilo pritožb. Vse kraje od Postojne do Trsta je zasedlo 100.000 vojakov, ki so bili pripravljeni nadomestiti izgube na soški fronti. To je čakalo tudi naš bataljon. Teden dni pred božičem smo imeli strelske vaje v Šmihelu nad Nanosom. Vsak vojak je dobil 5 nabojev. Ko sva s Pavletom že ležala in čakala, da prideva na vrsto, sem mu rekel: »Ti si bil dober ravbšic, jaz pa nisem še oddal vseh pet strellov.« Nato je vojak z loparjem pokazal vseh pet zadetkov, kar je bilo nekaj izrednega. Dobil sem sloves najboljšega strelca v stotniji, javno pohvalo in lepo darilo. Seveda Pavle pri tem ni bil pozabljen. Na božič smo praznovali, dobili boljše menažo in vsak pol litra vina. Drugi dan, na štefanovo, je bil določen za ogled Postojnske jame. Cel bataljon je korakal po glavni cesti in po petih kilometrih smo prispeli pred jamo. Dogovorjena je bila vstopnina 10 krajcarjev za moža in še doplačilo iz naše vojaške plače. Počasi se je premikal v jami cel bataljon in po treh urah smo prišli na dan.

Na poti na fronto – obisk jame

V jami smo se pomikali po dva in dva in občudovali podzemeljske lepote. Nato smo s paradnim korakom odkorakali skozi mesto. Na čelu je jahal komandir na konju, nato pa so sledili trobentači in bobnarji. Kmalu se je nabralo mnogo ljudi, ki so nas pozdravljali s klici: »To so naši najmlajši slovenski vojaki!« Mogoče je kdo med temi pomislil, da je škoda teh fantov, kamor so namenjeni. Za prihodnji

Vojaštvo pred domžalsko občinsko hišo. Fotografija je bila posneta 22. junija 1916.

Ves čas vojne je v letu 1910 dograjen društveni dom v Domžalah predstavljal mesto za sprejem vojaških enot, ki so se premeščale z vzhoda na zahodno fronto ob Soči. Društveni dom je vojska uporabljala kot vojaško bolnišnico bodisi kot kasarno.

Ko se je skozi Domžale še prašilo. Posnetek je iz leta 1914.

dan je bila določena celodnevna vaja na Nanos. Ko se je bataljon zbral, smo korakali 5 km po glavni cesti do Razdrtega in nato na vrh. Opremljeni smo bili z vso bojno opremo in pot je bila težka. Okrog poldneva, ko se bataljon ni bil na vrhu, se je na hitro stemnilo. Začelo je bliskati, grmeti in udarjale so strele. Nastal je pravi vihar z dežjem in točo, česar do takrat še nisem nikoli doživel. Nenadoma je padla komanda: »Hitro z gore, kakor hitro kdo more!« Naša skupina, bilo nas je okoli 20, jo je ubrala proti jugu in čez par ur smo se znašli v vasi Podnanos v Vipavski dolini. Ta vas je bila kakih 13 km od našega taborišča. Domačini so nam povedali, da take nevihte v tem času na Nanosu niso redke. Ker nismo imeli komande, smo enega izmed nas izbrali za vodjo. Ta nam je predlagal, naj, ker nas čaka še dolga pot, gremo v prvo gostilno in si opomoremo. Če smo med potoma po glavni cesti nalezli na hišo z obešeno vejico, smo se odpočili in pokrepčali. Šele pozno v noč smo prišli v svoj dom, a nismo bili zadnji. Ker se je govorilo, da je bila tudi komanda kriva za ta polom, o tem nismo več govorili. Bivanje v tem kraju za nas ni bilo prijetno. Hladni in deževni zimski večeri oz. meseci so nam oteževali dnevno delo. Domačini (starci in ženske z otroki) nas niso cenili. Vojska jim je uničevala njive, travnike in gozdove, kradla seno in drva. Bila je pač vojna in ni bilo upati na boljše. Če je odšel en bataljon, sta sledila drugi in tretji. In to se je nadaljevalo do konca vojne. Čehe, Dalmatince in Slovence so upoštevali, drugi

pa niso bili priljubljeni. Ker ni bilo nobenega upanja na boljše, je narod postal brezbrizen in živel iz dneva v dan. Koncem šestega tedna se je razširila tajna vest, da gremo prihodnji teden naprej. Takrat so že nekateri napeli vse sile, da bi si rešili kožo. Koliko se jim je to posrečilo, ni znano. Res pa je, da se je število maršbataljona do združitve s polkom zmanjšalo s 1000 na 900 mož.

Cilj – vojno območje pri Gorici

Okrog 13. februarja 1916 je prišlo povelje za odhod in z vso opremo smo sredi dneva po cesti odkorakali na postajo Prestranek. Tu je že čakal dolg vlak za prevoz vojaštva. Po daljših pripravih smo se odpeljali proti Trstu in na postaji Občine proti Gorici. Bila je že trda noč in vlak se je ustavil na veliki postaji Dutovlje. Ker smo bili že vajeni, je šlo izstopanje in zbiranje hitreje. Vodiči so že čakali, da so odpeljali posamezne oddelke na odkazana mesta. Večina bataljona je zasedla vas in faro Studeno, naša stotinja pa zaselek Avber. Naš rod se je polastil velikega hleva, polovica je spala v hlevu, polovica pa na vsivliih. S Pavletom sva bila spodaj. Na prvo taborjenje smo z lahkoto pozabili. V spominu sta mi ostala stara človeka v bajti. Ko smo se spoznali, je stari možakar skrbel za red v našem brlogu ter da se ne bi preveč zaredile madžarske uši. Zvečer smo razgrnili slamo in odejo namestili spodaj. Za vzglavje je služil nahrbtnik, pokrili pa smo se z drugo odejo in včasih še s šotorskim platnom. Za vojake na fronti je bila to kar spodobna postelja. Kdor je bil od doma navajen pernice in mehke odeje, mu sprva ni bilo všeč, toda sčasoma se je moral privaditi. Ker takrat vojska še ni stradala, sta bila za tisti čas tudi onadva preskrbljena. Solznih oči sta se poslovila od nas z željo, da nas Bog obvaruje vsega hudega in da bi se živi in zdravi vrnili na svoje domove. Ta želja se na žalost mnogim ni uresničila. Domačini, med katere nas je pripeljala usoda, so posebej nas, Slovence, lepo sprejeli. Bili so zavedni ljudje in se z Italijani že od nekdaj niso razumeli. Našo voljo so spoštovali in upali, da jih bomo branili pred sovražnikom, ki je bil še 20 km oddaljen. Ta kraj je domovina kraškega terana in tudi naši gostitelji so bili vinogradniki s polnimi kletmi vina. Bataljon je imel nenehno dnevne in nočne vaje. V prostem času smo bili raztreseni po hišah in pokušali teran. □

(Nadaljevanje prihodnjič)

Vsi bomo enkrat zaspali, v miru počivali vsi, delo za vselej končali, v hišo Očetovo šli. Takrat, zvonovi, zvonite ... (A.M. Slomšek)

ZAHVALA

V Gospodu je v 71. letu zaspal naš ljubljeni

Ciril Kosmač

iz Škrjančevega

Prisotnost sorodnikov, prijateljev, sosedov, sovaščanov, sodelavcev in znancev nam je bila v veliko oporo. Zahvaljujemo se vam za molitve, izrečene besede tolažbe in sožalja, darove za svete maše in druge cerkvene potrebe, darovano cvetje in sveče ter za spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala gospodu župniku, številnim gasilcem in pevcem župniškega pevskega zbora za lep poslovilni obred.

Njegovi domači

Cilj je izpolnjen, pot je dokončana in konec upov je in hrepenenja in konec zmot, bolesi in trpljenja. (A. Gradnik)

ZAHVALA

Sporočamo žalostno vest, da je v 86. letu svojo življensko pot sklenil naš dragi mož, oče in dedek, ter tudi tast, brat, stric in svak

Anton Pirc

iz Domžal

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, vsem, ki ste se poslovlili od njega za izrečena sožalja in tolažilne besede, za darovano cvetje in sveče. Zahvaljujemo se tudi g. župniku, pevcem in pogrebni službi Vrbančič.

Žena Anica, sin Tone in hčerka Meta z družinama

Zamrl je tvoj korak, zamrl tvoj vedri smeh, vendar so vezi močnejše, ki nas ne ločijo nikdar

V SPOMIN

18. julija mineva peto leto, odkar nas je zapustila nenadomestljiva žena, mami in stara mama

Anamarija Barle

roj. Slapar

Hvala vsem, ki postojite ob njenem grobu, ji prižgete svečko in kakorkoli ohranjate lep spomin nanjo.

Vsi njeni

Svoje zemeljsko romanje je dokončal, svoj dober boj dobojeval, Boga, v katerega je vse življenje veroval zdaj gleda iz obličja v obličje.

ZAHVALA

V večnost je v 89. letu odšel dragi mož, oče, ata in stari ata

Frančišek Šuštar

(Grdalov ata)

Iskreno se zahvaljujemo vsem prijateljem, sosedom, sodelavcem, patronažni sestri Špeli in cvetličarki Mojci; ter škofu Glavanu in vsem duhovnikom za lepo opravljeno pogrebno mašo. Zahvala gre tudi pevcem homškega cerkvenega zbora in kvartetu Cvet za lepo zapete pesmi. Na koncu bi se zahvalili še homškim gasilcem ter Pogrebni službi Vrbančič.

Vsi njegovi

PISMA BRALCEV

Uredništvo si pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov, v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Vsi prispevki za rubriko Pisma bralcev morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja.

OPN – Odsotnost pametnega načrtovanja

Domžalska občinska uprava je občanom predstavila osnutek OPN – Občinskega prostorskega načrta, ki nakazuje razvojne usmeritve v prihodnjem obdobju. Dokument, ki bo v vseh pogledih pomembno določal kakovost življenja in bivanja občanov, je javno razgrnjen v času počitnic, od 4. junija do 25. julija. Po prvem mesecu razgrnitve je videti, da skoraj ne bo pripomb občanov, težava pa je tudi, da je grafični del osnutka v tako drobnem tisku, da ga je celo s povečevalnim steklom težko pregledati. Za ljudi, ki jih OPN zanima, zelo neprijazna predstavitev.

K vsebinskem delu načrta pa temeljna pripomba: osnutek OPN ne upošteva smernic ministrstva za kmetijstvo in okolje, ministrstva za infrastrukturo in prostor, Zavoda RS za varstvo narave, Zavoda za gozdove in Zavoda za varstvo kulturne dediščine, zato so njihova prva mnenja o OPN odklonilna ali celo manjkajo. Občina se na ta mnenja ni ozirala ter je neusklajen in nedopolnjen OPN poslala v prvo obravnavo občinskemu svetu in v javno razgrnitev.

V obravnavanem prostorskem načrtu niso upoštevana bistvena določila, zapisana v zakonih, strokovnih gradivih in podlagah ter v načelih trajnostnega prostorskega razvoja in razvoja poselitve, ohranjanja prepoznavnih značilnosti prostora, določitve funkcije posameznih naselij, varovanja kmetijskih zemljišč ter ohranjanja narave. K izdelavi OPN, razen arhitektov in krajinskih arhitektov, niso bili vključeni načrtovalci ostalih strok, kot so geolog, hidrolog, agronom, gozdarski inženir in drugi. Nedopustno je, da OPN na novo namenja 365 hektarov najboljših kmetijskih zemljišč pozidavam, dopušča širitev naselij na poplavna območja in na območja Nature 2000, načrtuje nepotrebne prometne koridorje skozi komplekse kmetijskih površin, širi razpršeno gradnjo ter umešča poslovne dejavnosti na območja brez ustrezne oskrbne, komunalne in energetske infrastrukture.

Zapisane trditve se da preveriti na katerikoli urbanistični ureditvi obravnavanega OPN. Vzemimo za primer lokalno središče – naselje Dob. Strategija prostorskega razvoja Slovenije določa, da mora imeti lokalno središče skupaj z gravitacijskim območjem najmanj 5000 prebivalcev, teh pa Dob nima, ter da mora imeti zdravniško in socialno oskrbo. Dob pa ne premore niti otroškega

vrta in ga v doglednem času tudi ne bo. Zgodovinski razvoj in poselitvena značilnost Doba izhajata pretežno iz kmetijske dejavnosti, ki jo je nasilna širitev naselja v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja delno zabrisala. Ne glede na to pa bi moral Dob biti in ostati ter se razvijati v kmetijsko in pridelovalno zaledje Domžal. Prav zato je nedopustna širitev naselja in poseg v kmetijske obdelovalne površine severno od ceste Ljubljana–Celje, vzhodno in zahodno od strnjenea naselja.

Iz karte poplavne ogroženosti je videti, da so te načrtovane širitve na poplavnih območjih s stoletno povratno dobo, kjer je pričakovana višina poplavne vode do 0,5 m, ponekod pa od 0,5 m do 1,5 m. V nasprotju z določbami načel usmerjanja prostorskega razvoja naselij, opredeljenimi v 6. členu Zakona o prostorskem načrtovanju, je tudi širitev razpršene gradnje na kmetijske površine. Povečanje zaselka Kurja vas ob cesti Dob–Količevo na njive in širitev območja dveh hiš na zahodni strani ceste Dob–Krumperk ob Rači na travnike sta samo dva primera nespoštovanja načela izrabe nezadostno izkoriščenih površin znotraj obstoječih naselij. Teh neizkoriščenih površin je po grobi oceni vsaj tretjina. Ob tem pa je skrajno nespodobna trditev, da se bo iz druge namenske rabe v kmetijske površine vrnilo nekaj hektarov zemljišč. V novem prostorskem načrtu so v bilanci vrnjenih kmetijskih zemljišč prikazana taka, ki so že sedaj kmetijska, gozdne poseke, hipodrom pod Krumperkom in tako naprej.

Osnutek prostorskega načrta je po naši oceni brez strokovno utemeljenih gospodarskih, demografskih in okoljevarstvenih izhodišč pripravljen po meri tistih, ki v pozidavah zasledujejo izključno špekulativne namene. Skrbeti bi nas moralo, da občinski svetniki vse te nepravilnosti največkrat spregledajo. Se ne spoznajo, si ne upajo nasprotovati avtoritativnem obnašanju načrtovalcev in uradnikov na Oddelku za urejanju prostora? Tudi občani, ki s svojo neodzivnostjo prenašajo taka ravnanja, so soodgovorni za postopno uničevanje našega okolja.

Društvo za varstvo okolja Domžale-Kamnik

JOŽE NEMEC, UNIV. DIPL. INŽ. ARH.

MALI OGLASI

Prodamo hišo v Kresnicah, l. 1962, velikosti 170 m2, zemljišče 602 m2. Cena: 95.000 €. HIŠA NEPREMIČNIN RE, d. o. o., soseska BISTRA, Ul. Nikola Tesla 17, Domžale

t: 040 414 141

Odkup vozil od letnik 1998 naprej, cela, lepa, karambolirana ali v okvari. Informacije –

t: 031 264 290

ŠIVALNI STROJI; Servis in prodaja šivalnih strojev (gospodinjskih in industrijskih). Marko Pratneker, s. p., Slamnikarska 3 b Domžale.

t: 041 920 149

Instrukcije matematike in fizike v centru Domžal.

t: 031 504-357

Prodam drva! Razžagana in zložena v pelete. Na zalogi tudi smrekovi peleti! Dostava! Pokličite

t: 040 438 733

Prodam lepo ohranjeno narodno nošo, št. 44 do 46.

t: 040 373 701

Male oglase sprejemamo med 1. in 12. avgustom le po navadni in elektronski pošti. Osebo nam jih lahko oddate 13. 8. dopoldan med 10. in 12. uro ter popoldan med 14. in 16. uro. Prav tako tudi 14. 8. dopoldan med 10 in 12 uro. Rok oddaje je 14. avgust do 12 ure. V vsakem primeru pa tudi v nabiralnik pri vhodu z zadnje strani. Naslov za e-pošto: slamnik@kd-domzale.si

LOKALNE VOLITVE 5. 10. 2014

SLAMNIK

Na podlagi Zakona o volilni kampanji in 6. d člena Odloka o izdajanju javnega glasila Slamnik, ki ga je sprejel Občinski svet Občine Domžale na svoji 13. seji, dne 12. 4. 2012, je Svet javnega zavoda na predlog direktorice sprejel

PRAVILA

o izrabi oglasnega prostora javnega glasila Slamnik za predstavitev kandidatov ob lokalnih volitvah župana/županje in članov/članic Občinskega sveta v Občini Domžale, 5. oktobra 2014, na območju Občine Domžale.

V Skladu s 6. d členom Odloka o izdajanju javnega glasila Slamnik mora v času volilne kampanje, ob razpisu volitev in referendumov glasilo del prostora nameniti za predstavitev kandidatov in kandidatnih list. Odgovorna urednica mora vsem organizatorjem zagotoviti enake pogoje za objavljanje. Podrobnejša pravila za objave je v skladu z zakonom, ki ureja volilno kampanjo, sprejel na predlog direktorice Svet zavoda Kulturnega doma Franca Bernika na 4. seji, 9. 7. 2014. Pravila so objavljena na spletni strani Občine Domžale in v julijski in avgustovski številki glasila Slamnik, ki **izideta 25. 7. 2014 in 29.8. 2014.**

V javnem glasilu Slamnik bo vsem kandidatom oziroma kandidatnim listam na lokalnih volitvah za župana/županjo in člane/članice Občinskega sveta Občine Domžale, ki bodo **5. oktobra 2014**, zagotovljena enakopravnost pri predstavitvi, tako kakor tudi predstavitvi njihovih programov in volilnih propagandnih sporočil.

Objava bo omogočena v **deveti** številki glasila Slamnik, ki bo izšla **26. 9 2014.**

Kandidati za župana/županjo imajo na voljo največ četrtno časopisne strani (format objave 128 mm in višine 176 mm), posamezna kandidatna lista pa prav tako največ četrtno časopisne strani (format objave širine 128 mm in višine 176 mm). Vlogo z naročilnico za objavo oglasnega sporočila morajo oddati pooblaščenici organizatorji volilne kampanje do **8. 9. 2014, do 12. ure**, na uredništvo javnega glasila Slamnik, in sicer na naslov Kulturni dom Franca Bernika Domžale, Ljubljanska cesta 61, 1230 Domžale (s pripisom 'lokalne volitve 2014') ali na elektronski naslov urednistvo.slamnik@gmail.com. Cena oglasa je 55,00 EUR brez DDV, kar predstavlja ekonomsko ceno oglasnega prostora.

Javno žrebanje vrstnega reda in mesta objave prispelih oglasov bo **17. 9. 2014, ob 17. uri**, v prostorih KLUBA Kulturnega doma Franca Bernika (klet). Pooblaščenici organizatorji volilne kampanje morajo končno obliko oglasa v predpisanem formatu poslati po elektronski pošti na naslov urednistvo.slamnik@gmail.com, do **22. 9. 2014, do 12. ure, skupaj s predložitvijo dokazila o predhodnem plačilu oglasa, kar je pogoj za objavo oglasa.**

Uredništvo lahko objavi v javnem glasilu Slamnik tudi dodatne prispevke oziroma večje formate oglasnih sporočil, ki presegajo s sklepom določen prostor, o čemer pooblaščenici organizatorji volilne kampanje obvestijo odgovorno urednico glasila Slamnik **do 8.9. 2014, do 12. ure**, na elektronski naslov urednistvo.slamnik@gmail.com. Oglas bo objavljen pod pogojem predložitve dokazila o predhodnem plačilu najpozneje do 22. 9. 2014, do 12. ure, po veljavnem ceniku oglasov, malih oglasov in zahval v glasilu Slamnik.

ODGOVORNA UREDNICA ŠPELA KEBER L. R.

OBJAVE

Na podlagi 8. člena Zakona o volilni in referendumski kampanji (Uradni list RS, št. 41/2007, 103/2007, 105/2008 in 11/2011) in 15. člena Odloka o oglaševanju in obveščanju na javnih površinah in površinah v lasti Občine Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 09/2003) javno objavljamo

POSTOPEK ZA PRIDOBITEV BREZPLAČNIH PLAKATNIH MEST ZA REDNE VOLITVE V OBČINSKE SVETE IN REDNE VOLITVE ŽUPANOV TER VOLITVE V SVETE KRAJEVNIH SKUPNOSTI NA OBMOČJU OBČINE DOMŽALE

I.

Redne volitve v občinske svete in redne volitve županov ter volitve v svete krajevnih skupnosti na območju Občine Domžale bodo v nedeljo, 5. oktobra 2014.

II.

Postopek za pridobitev brezplačnih plakatnih mest za volitve je urejen v IV. poglavju Odloka o oglaševanju in obveščanju na javnih površinah in površinah v lasti Občine Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 09/2003) 'OBVEŠČANJE IN OGLAŠEVANJE ZA POTREBE VOLILNE KAMPANJE', od 15. do 21. člena.

III.

Organizatorji volilne kampanje lahko z vlogo kandidirajo za brezplačna oglasna mesta najpozneje do torka, 26. 8. 2014, do 12. ure. **V vlogi izrecno navedejo organizatorja volilne kampanje in odgovorno osebo organizatorja volilne kampanje.**

IV.

Žrebanje na podlagi vlog se opravi 28. 8. 2014, ob 12. uri, v prostorih Občine Domžale, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale, I. nadstropje (konferenčna soba).

V.

Vsem organizatorjem volilne kampanje se zagotovi in razdeli enako število plakatnih mest, če tega ne bo mogoče zagotoviti, se posamezna plakatna mesta izvzame s seznama lokacij brezplačnih plakatnih mest, tako da bo za vse organizatorje volilne kampanje zagotovljeno enako število plakatnih mest.

VI.

Seznam lokacij, ki jih je mogoče uporabljati za volilno kampanjo od 5. 9. 2014, je naslednji:

I. REKLAMNI PANOJI, NA KATERIH SE NAMEŠČAJO PLAKATI DIMENZIJE 100 cm x 70 cm (format B1)

CONA 1			
št. lok.	lokacija	šifra panoja	plakat. mesto
1	LJUBLJANSKA C. – PROGA	DM10102	1
2	Ljubljanska c. – Proga	DM10102	2
3	Ljubljanska c. – Proga	DM10102	3
4	Ljubljanska c. – Proga	DM10102	4
5	KOLODVORSKA – ŽEL. POST.	DM10203	1
6	Kolodvorska – Žel. post.	DM10203	2
7	Kolodvorska – Žel. post.	DM10203	3
8	Kolodvorska – Žel. post.	DM10203	4
9	LJUBLJANSKA C. – ŠTUD. SERVIS	DM10403	1
10	Ljubljanska c. – Štud. servis	DM10403	2
11	Ljubljanska c. – Štud. servis	DM10403	3
12	Ljubljanska c. – Štud. servis	DM10403	4
13	IHAN – AVTOBUSNO POSTAJALIŠČE	DM12002	1
14	Ihan – avtobusno postajališče	DM12002	2
15	Ihan – avtobusno postajališče	DM12002	3
16	Ihan – avtobusno postajališče	DM12002	4
17	LJUBLJANSKA C. – PRI TRGOVINI VELE	DM10502	1
18	Ljubljanska c. – pri trgovini Vele	DM10502	2
19	Ljubljanska c. – pri trgovini Vele	DM10502	3
20	Ljubljanska c. – pri trgovini Vele	DM10502	4
21	SLAMNIKARSKA C. – PRI TRGOVINI TUŠ	DM10703	1
22	Slamnikarska c. – pri trgovini TUŠ	DM10703	2
23	Slamnikarska c. – pri trgovini TUŠ	DM10703	3
24	Slamnikarska c. – pri trgovini TUŠ	DM10703	4

CONA 2			
št. lok.	lokacija	šifra panoja	plakat. mesto
25	KAMNIŠKA C. – RODICA – ADAM RAVBAR	DM10903	1
26	Kamniška c. – Rodica – Adam Ravbar	DM10903	2
27	Kamniška c. – Rodica – Adam Ravbar	DM10903	3
28	Kamniška c. – Rodica – Adam Ravbar	DM10903	4
29	KAMNIŠKA C. – PRESERJE – TRGOVINA TUŠ	DM11003	1
30	Kamniška c. – Preserje– Trgovina Tuš	DM11003	2
31	Kamniška c. – Preserje – Trgovina Tuš	DM11003	3
32	Kamniška c. – Preserje – Trgovina Tuš	DM11003	4
33	OBRTNIŠKA UL. AP – REGIONALNA CESTA	DM11101	1
34	Obrtniška ul. AP – regionalna cesta	DM11101	2
35	Obrtniška ul. AP – regionalna cesta	DM11101	3
36	Obrtniška ul. AP – regionalna cesta	DM11101	4
37	OBRTNIŠKA UL. AP – REGIONALNA CESTA	DM11102	1
38	Obrtniška ul. AP – regionalna cesta	DM11102	2
39	Obrtniška ul. AP – regionalna cesta	DM11102	3
40	Obrtniška ul. AP – regionalna cesta	DM11102	4
41	VIR – REGIONALNA CESTA – AP, MB	DM11202	1
42	Vir – regionalna cesta – AP, Mb	DM11202	2
43	Vir – regionalna cesta – AP, Mb	DM11202	3
44	Vir – regionalna cesta – AP, Mb	DM11202	4
45	VIR – REGIONALNA CESTA – AP, LJ	DM11302	1

46	Vir – regionalna cesta – AP, Lj	DM11302	2
47	Vir – regionalna cesta – AP, Lj	DM11302	3
48	Vir – regionalna cesta – AP, Lj	DM11302	4
49	DOB – REGIONALNA CESTA – AP (OŠ), MB	DM11401	1
50	Dob – regionalna cesta – AP (OŠ), Mb	DM11401	2
51	Dob – regionalna cesta – AP (OŠ), Mb	DM11401	3
52	Dob – regionalna cesta – AP (OŠ), Mb	DM11401	4
53	DOB – REGIONALNA CESTA – AP (OŠ), LJ.	DM11502	1
54	Dob – regionalna cesta – AP (OŠ), Lj	DM11502	2
55	Dob – regionalna cesta – AP (OŠ), Lj	DM11502	3
56	Dob – regionalna cesta – AP (OŠ), Lj	DM11502	4
57	DOB – REG. CESTA (STADION), MB	DM11601	1
58	Dob – regionalna cesta – AP (stadion), Mb	DM11601	2
59	Dob – regionalna cesta – AP (stadion), Mb	DM11601	3
60	Dob – regionalna cesta – AP (stadion), Mb	DM11601	4
61	DOB – REG. CESTA (STADION), MB	DM11602	1
62	Dob – regionalna cesta – AP (stadion), Mb	DM11602	2
63	Dob – regionalna cesta – AP (stadion), Mb	DM11602	3
64	Dob – regionalna cesta – AP (stadion), Mb	DM11602	4
65	DOB – REG. CESTA – AP (STADION), LJ	DM11702	1
66	Dob – regionalna cesta – AP (stadion), Lj	DM11702	2
67	Dob – regionalna cesta – AP (stadion), Lj	DM11702	3
68	Dob – regionalna cesta – AP (stadion), Lj	DM11702	4

II. REKLAMNI PANOJI NA DROGOVIH JAVNE RAZSVETLJAVE DIMENZIJE 100 cm x 70 cm (format B1)

CONA 1	
št. lokacije	lokacija
1	Ljubljanska cesta pri bencinski črpalki, AS
2	Ljubljanska cesta pri bencinski črpalki, AS
3	Ljubljanska cesta pri bencinski črpalki, pri Sparu
4	Ljubljanska cesta pri bencinski črpalki, pri Sparu
5	Ljubljanska cesta pri bencinski črpalki, pri Sparu
6	Ljubljanska cesta, Tina
7	Ljubljanska cesta pri križišču Majhenič
8	Ljubljanska cesta pri Zav. Triglav
9	Ljubljanska cesta pri Gorenjski banki
10	Ljubljanska cesta PLAY LIGHT
11	Ljubljanska cesta – LB Domžale
12	Ljubljanska cesta – Bar Bled
13	Ljubljanska cesta – Mercator
14	Ljubljanska cesta – avtobusna postaja
15	Ljubljanska cesta pri avtobusna postaja
16	Ljubljanska cesta – avtobusna postaja
17	Ljubljanska cesta avtobusna postaja
18	Ljubljanska cesta pri blagovnici Vele
19	Ljubljanska cesta – Mladinska knjiga
20	Rojška cesta pri križišču z Ljubljansko cesto
21	Rojška cesta pri križišču z Ljubljansko cesto
22	Rojška cesta pri križišču z Ljubljansko cesto
23	Rojška cesta pri križišču z Ljubljansko cesto
24	Karantanska cesta
25	Karantanska cesta
26	Karantanska cesta
27	Karantanska cesta
28	Karantanska cesta
29	Slamnikarska cesta Mercator
30	Slamnikarska cesta Mercator
31	Slamnikarska cesta pred križiščem
32	Slamnikarska cesta nasproti trgovine Molj
33	Slamnikarska cesta nasproti trgovine Molj
34	Ljubljanska cesta od Luna bara proti centru
35	Ljubljanska cesta od Luna bara proti centru
36	Ljubljanska cesta od Luna bara proti centru
37	Ljubljanska cesta pri gostilni Juvan proti centru
38	Ljubljanska cesta pri gostilni Juvan proti centru

III. REKLAMNI PANOJI NA DROGOVIH JAVNE RAZSVETLJAVE DIMENZIJE 100 cm x 70 cm (format B1)

CONA 1	
št. lokacije	lokacija
1	Ljubljanska cesta pri stari knjižnici
2	Ljubljanska cesta pred veleblagovnico VELE
3	Ljubljanska cesta pri MERCEDES BARU
4	Ljubljanska cesta od hiši št. 119
5	Kamniška cesta na cestnem nadvozu
6	Savska cesta pri gasilnem domu
7	Regionalna cesta R2–447 pred mostom čez Kamniško Bistrico

CONA 2	
št. lokacije	lokacija
8	Regionalna cesta R2–447 pred avtobusno postajo na Viru
9	Radomlje pri avtobusni postaji
10	Reg. cesta R2–447 v naselju Dob med Cankarjevo in Čopovo ul.
11	Preserje pri poslovalnici LB
12	Vir, Bukovčeva ulica – pri Lekarni Vir

IV. A – REKLAMNI PANOJI DIMENZIJE 120 cm x 90 cm

CONA 1	
št. lokacije	lokacija
1	Ljubljanska cesta na pločniku pri stari knjižnici (OŠ V. Perka)
2	Ljubljanska cesta na pločniku pred LB Domžale (stara banka)
3	Ljubljanska cesta na pločniku pri spomeniku nasproti Občine
4	Ljubljanska cesta – avtobusna postaja Vele
5	Ljubljanska cesta – avtobusna postaja Vele
6	Ljubljanska cesta – ploščad Vele
7	Ljubljanska cesta – ploščad Vele
8	Ljubljanska cesta – ploščad Vele
9	Ljubljanska cesta – ploščad Vele
10	Ljubljanska cesta – ploščad Vele
11	Ljubljanska cesta – ploščad Vele
12	Ljubljanska cesta št. 81 – na zelenici
13	Ljubljanska cesta na pločniku – pri agenciji Ten–Tours
14	Ljubljanska cesta na pločniku – pri agenciji Ten – Tours
15	Ljubljanska cesta na pločniku – pri agenciji Ten – Tours
16	Ljubljanska cesta na pločniku – pri agenciji Ten – Tours
17	Ljubljanska cesta na pločniku – pri agenciji Ten – Tours
18	Ljubljanska cesta št. 90 – na pločniku pri trgovini Setr
19	Ljubljanska cesta št. 90 – na pločniku pri trgovini Setr
20	Ljubljanska cesta št. 90 – na pločniku pri trgovini Setr
21	Ljubljanska cesta št. 90 – na pločniku pri trgovini Setr
22	Ljubljanska cesta na pločniku (turistična tabla) pri Mercatorju
23	Ljubljanska cesta na pločniku (turistična tabla) pri Mercatorju
24	Ljubljanska cesta – avtobusna postaja pri ŠS
25	Ljubljanska cesta – avtobusna postaja pri ŠS
26	Na pločniku Kolodvorske ulice – Železniška postaja
27	Na pločniku Kolodvorske ulice – Železniška postaja
28	Na pločniku Kolodvorske ulice – Železniška postaja
29	Na pločniku Kolodvorske ulice – Železniška postaja
30	Na pločniku Kolodvorske ulice – Železniška postaja
31	Slamnikarska cesta pri marketu Tuš
32	Slamnikarska cesta pri marketu Tuš
33	Slamnikarska cesta pri marketu Tuš
34	Ljubljanska cesta – park pri lokalu Luna

CONA 2	
št. lokacije	lokacija
35	Vir – pločnik pri avtobusni postaji (Leonardi)
36	Vir – pločnik pri avtobusni postaji (Leonardi)
37	Vir – pločnik pri avtobusni postaji (Leonardi)
38	Vir – pločnik pri avtobusni postaji pri Mercatorju
39	Vir – pločnik pri avtobusni postaji pri Mercatorju
40	Vir – pločnik pri avtobusni postaji pri Mercatorju
41	Vir – na pločniku pri Ekspozituri LB Domžale
42	Vir – na pločniku pri Ekspozituri LB Domžale
43	Vir – na pločniku pri Ekspozituri LB Domžale
44	Vir na avtobusni postaji (Bukovčeva – nasproti marketa Tuš)
45	Vir na avtobusni postaji (Bukovčeva – nasproti marketa Tuš)
46	Vir na avtobusni postaji (Bukovčeva – nasproti marketa Tuš)
47	Vir na avtobusni postaji (Bukovčeva – nasproti marketa Tuš)
48	Vir na avtobusni postaji (Bukovčeva – nasproti marketa Tuš)
49	Radomlje pri marketu Vele – Tuš
50	Radomlje pri marketu Vele – Tuš
51	Radomlje pri marketu Vele – Tuš
52	Radomlje pri marketu Vele – Tuš
53	Dob pri avtobusni postaji 1 proti Celju
54	Dob pri avtobusni postaji 1 proti Celju
55	Dob pri avtobusni postaji 1 proti Domžalam
56	Dob pri avtobusni postaji 1 proti Domžalam
57	Dob pri avtobusni postaji 2 proti Celju
58	Dob pri avtobusni postaji 2 proti Celju
59	Dob pri avtobusni postaji 2 proti Domžalam
60	Dob pri avtobusni postaji 2 proti Domžalam
61	Dob – samopostrežna trgovina pri KS
62	Dob – samopostrežna trgovina pri KS
63	Dob – samopostrežna trgovina pri KS
64	Dob – samopostrežna trgovina pri KS
65	Preserje pri marketu Tuš
66	Preserje pri marketu Tuš
67	Preserje pri marketu Tuš
68	Preserje pri marketu Tuš
69	Dragomelj na avtobusni postaji (jug)
70	Dragomelj na avtobusni postaji (jug)
71	Dragomelj na avtobusni postaji (sever)
72	Dragomelj na avtobusni postaji (sever)
73	Ihan, zelenica pri avtobusni postaji (nasproti pekarne)
74	Ihan, zelenica pri avtobusni postaji (nasproti pekarne)
75	Ihan, zelenica pri avtobusni postaji (nasproti pekarne)
76	Ihan, zelenica pri avtobusni postaji (nasproti pekarne)
77	Avtobusna postaja Rodica (železniška postaja)
78	Avtobusna postaja Rodica (železniška postaja)
79	Avtobusna postaja Rodica (železniška postaja)
80	Avtobusna postaja Rodica (železniška postaja)
81	Rodica, avtobusna postaja nasproti železniške postaje
82	Rodica, avtobusna postaja nasproti železniške postaje

Koledar dogodkov

Priprava: Maša Renner Foto: Bojan Stepančič

PONEDELJEK, 28. JULIJ 2014

RAZSTAVA

Knjižnica Domžale

Pridi pogledat!

Razstava Mestnega gledališča ljubljanskega obsega fotografije uprizoritev sezone 13/14, kostumske in scenografske skice, izseke kritik predstav, gledališke liste uprizoritev, knjige iz zbirke Knjižnica MGL, promocijsko gradivo gledališča ... Z razstavo se želi prikazati proces ustvarjanja gledališke uprizoritve in predstaviti široko dejavnost gledališča. Mestno gledališče ljubljansko je leta 1949 ustanovilo Mesto Ljubljana kot drugo dramsko gledališče Ljubljane. Delovati je začelo na skromnem, majhnem odru s skupino zagretilih igralcev in študentov Akademije za gledališče. Sčasoma je preraslo v moderno gledališko družino, ki danes šteje 39 stalnih in 75 gostujočih igralcev. Mestno gledališče ljubljansko ima za seboj častivrednih 65 let profesionalne zgodovine in je z več kot 100 zaposlenimi drugo največje slovensko gledališče. 39-članski igralski ansambel odigra vsako sezono okrog 400 predstav pred več kot 90.000 gledalci. Gledališče pripravi povprečno 10 premier na leto. Razstava bo v Knjižnici Domžale na ogled od 28. julija do 23. avgusta.

PETEK, 1. AVGUST 2014

KINO V PARKU

Češminov park Domžale

Nebraska, komična drama

Woody Grant se, ko prejme pošto, v kateri piše, da je zadel veliko nagrado v nagradni igri, odpravi v Nebrasko. Žena in sin ga poskušata prepričati, da gre v resnici za marketinško potezo, vendar je Woody odločen, da prevzame, kar mu je obljubljeno. Naveličan pregovarjanja, ga njegov sin David odpelje v Nebrasko. Zaradi manjše nezgode se ustavita v Woodyjevem rojstnem kraju, kjer zgodba o njegovem domnevnem bogastvu izzove nepričakovane posledice ... Nagrade: nagrada za najboljšega igralca na filmskem festivalu v Cannesu 2013/nominacija za oskarja za najboljši film, režijo, glavno moško vlogo, stransko žensko vlogo, scena-

rij in fotografijo leta 2014/nominacija za zlati globus za najboljši film, režijo, scenarij, glavno moško in žensko stransko vlogo 2014.

PONEDELJEK, 4. AVGUST 2014

ZA OTROKE

Knjižnica Domžale

Želvino poletno bralno popotovanje

V času poletnih počitnic Knjižnica Domžale vabi otroke med šestim in desetim letom, naj se jim pridružijo na Želvinem poletnem bralnem popotovanju. Zgibanko z navodili in nalogami lahko dobiš na Oddelku za otroke in mladino. V seznam bralnih dni vpiši, kaj si bral/-a. Mama, oče, dedek, babica ali druga odrasla oseba pa bo s podpisom potrdil/-a, da si bral/-a vsaj pol ure na dan. Zberi tudi tri žige, vpiši svoje podatke in do 15. septembra oddaj izpolnjeno zgibanko v Knjižnici Domžale ali njenih enotah. Lahko jo pošleš tudi po pošti na naslov Knjižnica Domžale, Cesta talcev 4, 1230 Domžale, ali zgibanko preslikaš in po elektronski pošti pošleš na naslov oom@dom.sik.si. Ob žrebanju v septembru bodo podeljene lepe nagrade. Sodelovati je mogoče le enkrat. V nagradni igri lahko sodelujejo le člani Knjižnice Domžale. Vabljeni!

TOREK, 5. AVGUST 2014

ZA OTROKE

Knjižnica Domžale

Odklopi se!

Knjižnica Domžale vabi osnovnošolske otroke na druženje ob družabnih igrah, ki potekajo pod naslovom Odklopi se! Druženje bo v avgustu potekalo vsak torek in petek, od 10. do 12. ure. Vabljeni na počitniški odklop!

SOBOTA, 16. AVGUST

BRANJE

Domžalski bazen

Knjižnica na bazenu

V vročih julijskih in avgustovskih dneh bo Knjižnica Domžale z vami tudi na domžalskem bazenu, kjer si boste v času obiska lahko izposodili katero od izbranih knjig. Vabljeni na poletno ohladiitev!

SREDA, 6. AVGUST 2014

ZA OTROKE

Knjižnica Domžale

Poletje s knjigo

Knjižnica Domžale vabi mlade bralce med desetim in petnajstim letom, naj se jim pridružijo projektu Poletje s knjigo. Zgibanko z navodili lahko prevzameš na Oddelku za otroke in mladino. Poletje si popestri s knjigami, izpolni zgibanko in se poteguj za bogate nagrade. Sodelovati je mogoče le enkrat. V nagradni igri lahko sodelujejo le člani Knjižnice Domžale. Vabljeni!

PETEK, 29. AVGUST 2014

GLASBENI FESTIVAL

Pred blagovnico Vele

18. Etno-rock festival

Osnovni cilj festivala je ohranjanje slovensko ljudsko glasbo, negovanje slovenskega jezika, ustvarjanje poezije, poustvarjanje slovenske ljudske glasbe in z njo okužiti mlajše sposobne glasbenike in njihove glasbene skupine, da ta glasba prehaja iz roda v rod, ter ustvarjanje avtorskih del slovenskih glasbenikov. Na že 18. Etno-rock festivalu bodo nastopili: ob 16.30 Tamburaški orkester Vrhpolje, ob 17.30 Beer Belly, ob 18.45 Hadik Mihaly bend, ob 20. uri Kontrabant, ob 21.15 Las Guerdas, ob 22.30 Terrafolk in simbolični orkester – kvartet. V primeru dežja bo prireditev v športnem parku Domžale (drsališče). Vabljeni!

TOREK, 2. SEPTEMBER 2014

ZA OTROKE

Češminov park

JariErf festival

Nastopili bodo: ob 16. uri Ana Tavčar in citrarke, ob 16.40 Klemen Juvančič, ob 17. uri Zala Svete in Veronika Lazarevič, ob 17.30 predstavitev instrumenta – harmonika, ob 18.15 Špela, Kika in Nepridiprav, ob 19.30 Neža Kolar in Hribar bend, ob 20.15 Matijas Kapa in kapucarji. Palačinke bodo! V primeru dežja bo prireditev v Športnem parku Domžale.

	Domžale	Mengeš	Moravče	Šentvid	Trzin
ponedeljek	12.00 - 20.00	13.00 - 19.00	zaprto	zaprto	14.00 - 19.00
torek	8.00 - 16.00	zaprto	14.00 - 19.00	14.00 - 19.00	zaprto
sreda	12.00 - 20.00	8.00 - 14.00	7.00 - 12.00	14.00 - 19.00	14.00 - 19.00
četrtek	12.00 - 20.00	13.00 - 19.00	14.00 - 19.00	9.00 - 14.00	zaprto
petek	8.00 - 16.00	zaprto	zaprto	zaprto	9.00 - 13.00
sobota	8.00 - 13.00	zaprto	zaprto	zaprto	zaprto

Bibliobus julija in avgusta ne vozi.
Knjižnica v Domžalah bo zaradi vsakoletnih vzdrževalnih del zaprta v soboto, 16. avgusta 2014.
V Moravčah bo prvo soboto v juliju in zadnjo soboto v avgustu veljal letni urnik.

2014	JULIJ / MALI SRPAN AVGUST / VELIK SRPAN		
25 PE Med. dan barij	RAK	VODA • MOKRO pljuča, prsi, želodec, jetra ogljikovi hidrati	LIST
26 SO	LEV	OGENJ • TOPLO srce, krvni obtok, arterije, hrbet beljakovine	PLOD
27 NE	DEVICA	ZEMLJA • HLADNO prebavila, vranica, trebušna slinavka sol, korenina, gomolji	KORENINA
28 PO	TEHTNICA	ZRAK • SVEŽE SVETLO kolki, ledvice, mehur maščoba, olje	CVET
29 TO	ŠKORPIJON	VODA • MOKRO spolni organi, sečevod ogljikovi hidrati	LIST
30 SR	STRELEC	OGENJ • TOPLO stegna, vene beljakovine	PLOD
31 ČE	KOZOROG	ZEMLJA • HLADNO sklepi, kolena, kosti, koža sol, korenina, gomolji	KORENINA
01 PE	VODNAR	ZRAK • SVEŽE SVETLO goleni, vene maščoba, olje	CVET
02 SO S. dan dojenja	RIBI	VODA • MOKRO stopala, nart, prsti na nogah ogljikovi hidrati	LIST
03 NE M. dan babic	OVEN	OGENJ • TOPLO glava, možgani, oči beljakovine	PLOD
04 PO	BIK	ZEMLJA • HLADNO vrat, tilnik, ušesa, zobje sol, korenina, gomolji	KORENINA
05 TO	DVOJČKA	ZRAK • SVEŽE SVETLO dihala, ramena, roke, dlani maščoba, olje	CVET
06 SR	RAK	VODA • MOKRO pljuča, prsi, želodec, jetra ogljikovi hidrati	LIST
07 ČE	LEV	OGENJ • TOPLO srce, krvni obtok, arterije, hrbet beljakovine	PLOD
08 PE	DEVICA	ZEMLJA • HLADNO prebavila, vranica, trebušna slinavka sol, korenina, gomolji	KORENINA
09 SO	TEHTNICA	ZRAK • SVEŽE SVETLO kolki, ledvice, mehur maščoba, olje	CVET
10 NE	ŠKORPIJON	VODA • MOKRO spolni organi, sečevod ogljikovi hidrati	LIST
11 PO	STRELEC	OGENJ • TOPLO stegna, vene beljakovine	PLOD
12 TO	KOZOROG	ZEMLJA • HLADNO sklepi, kolena, kosti, koža sol, korenina, gomolji	KORENINA
13 SR	VODNAR	ZRAK • SVEŽE SVETLO goleni, vene maščoba, olje	CVET
14 ČE	RIBI	VODA • MOKRO stopala, nart, prsti na nogah ogljikovi hidrati	LIST
15 PE Veliki šmaren	OVEN	OGENJ • TOPLO glava, možgani, oči beljakovine	PLOD
16 SO	BIK	ZEMLJA • HLADNO vrat, tilnik, ušesa, zobje sol, korenina, gomolji	KORENINA
17 NE D. druž. prekmur. Slov. z mat. narodom	DVOJČKA	ZRAK • SVEŽE SVETLO dihala, ramena, roke, dlani maščoba, olje	CVET
18 PO	RAK	VODA • MOKRO pljuča, prsi, želodec, jetra ogljikovi hidrati	LIST
19 TO	LEV	OGENJ • TOPLO srce, krvni obtok, arterije, hrbet beljakovine	PLOD
20 SR	DEVICA	ZEMLJA • HLADNO prebavila, vranica, trebušna slinavka sol, korenina, gomolji	KORENINA
21 ČE	TEHTNICA	ZRAK • SVEŽE SVETLO kolki, ledvice, mehur maščoba, olje	CVET
22 PE	ŠKORPIJON	VODA • MOKRO spolni organi, sečevod ogljikovi hidrati	LIST
23 SO	STRELEC	OGENJ • TOPLO stegna, vene beljakovine	PLOD
24 NE	KOZOROG	ZEMLJA • HLADNO sklepi, kolena, kosti, koža sol, korenina, gomolji	KORENINA
25 PO	VODNAR	ZRAK • SVEŽE SVETLO goleni, vene maščoba, olje	CVET
26 TO	RIBI	VODA • MOKRO stopala, nart, prsti na nogah ogljikovi hidrati	LIST
27 SR	OVEN	OGENJ • TOPLO glava, možgani, oči beljakovine	PLOD
28 ČE	BIK	ZEMLJA • HLADNO vrat, tilnik, ušesa, zobje sol, korenina, gomolji	KORENINA
29 PE Izzid Slamnika	DVOJČKA	ZRAK • SVEŽE SVETLO dihala, ramena, roke, dlani maščoba, olje	CVET